

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДЕВЕТА ПОСЕБНА СЕДНИЦА
Први дан рада
28. јун 2017. године

(Седница је почела у 10.35 часова. Председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици,
отварам Девету посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у
Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници данас присуствују 153 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали,
молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице
електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да је у сали присутан 161 народни посланик и да имамо услове за
данашњи рад Народне скупштине.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине,
обавештавам вас да су позвани да данашњој седници, поред народних
посланика и кандидата за чланове Владе, присуствују представници органа
Републике Србије и представници дипломатског кора у Републици Србији
који ће данас пратити излагање, односно експозе мандатарке, госпође Ане
Брнабић.

Дозволите ми да, у ваше и у своје име, поздравим наше цењене
госте.

Сагласно члану 86. став 2. Пословника Народне скупштине,
обавештавам вас да сам ову седницу сазвала у року краћем од рока
утврђеног у члану 86. став 1. Пословника, због потребе да Народна
скупштина изабере Владу у року утврђеном Уставом Републике Србије.

Поштоване даме и господо народни посланици, као што сте могли да видите, за Девету посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, на основу члана 121. став 1. Пословника Народне скупштине, утврдила сам следећи

Дневни ред:

1. Избор Владе и полагање заклетве председника и чланова Владе.

Прелазимо на рад по дневном реду.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ИЗБОР ВЛАДЕ И ПОЛАГАЊЕ ЗАКЛЕТВЕ ПРЕДСЕДНИКА И ЧЛАНОВА ВЛАДЕ.

Изволите, посланиче.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, повређен је члан 88. Пословника Народне скупштине, који каже – председник Народне скупштине отвара седницу и на основу службене евиденције констатује број присутних посланика. Ако председник констатује да на почетку радног дана у сали за седнице нису присутна најмање 84 посланика, почетак рада одлаже се за један сат.

Данашња седница је заказана за 10.00 часова. Ви сте седницу без икаквог образложења, на шта немате право, отворили у 10.36 часова. Ви тиме понижавате све народне посланике. Понизили сте на тај начин госте које сте позвали, пола сата и дуже вас чека дипломатски кор и они који су желели да присуствују овој седници. Понижавате оне који су овде кандидати за председника Владе и за ministre. Ви на то немате право. Ако у 10.00 часова није било довољно посланика, морали сте то констатовати и одложити за 11.00, па да видимо у 11.00 часова да ли сте се окупили; ако нисте, онда се седница одлаже, у складу са Пословником, за сутрадан.

Дакле, нико нема право да се, ако је седница заказана у 10.00 часова, 35 минута не појави. Ако сте ви имали некакве неодложне обавезе, онда сте били дужни да пошаљете некога од потпредседника. Више их је било ту. Био је господин Маринковић, била је госпођа Радета, био је господин Верољуб Арсић, неколико сам их видео. Био је и господин Ђорђе Милићевић. Дакле, никада нема икаквог оправдања за кашњење, а ако бирате Владу, признаћете да је број евентуалних оправдања неупоредиво мањи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Ништа од онога што сте изговорили не одговара правој истини. Није чак ни духовито.

У тренутку када је требало да почнемо седницу једном од кандидата за министра је позлило, тако да сам се бавила тим питањем а не свим оним вашим опсервацијама о томе шта би требало да урадим или да не урадим.

Значи, прво треба скочити па рећи хоп, а не увек окривљавати неког, јер живот неки пут има и непредвидиве околности.

Ако желите да гласамо о томе, гласаћемо, ако сматрате да сам повредила Пословник.

Примили сте предлог кандидата за председника Владе који је, сагласно члану 112. став 1. тачка 3. Устава Републике Србије, поднео председник Републике, господин Александар Вучић.

Примили сте сагласност госпође Ане Брнабић, кандидата за председника Владе, да прихвата кандидатуру, у писаном облику.

Такође, примили сте Предлог одлуке о избору Владе са биографијама кандидата за чланове Владе, који је поднела госпођа Ана Брнабић, кандидат за председника Владе.

На тај начин, а сагласно одредбама Устава Републике Србије, Закона о Влади и Пословника Народне скупштине, стекли су се услови: да кандидат за председника Владе Народној скупштини изнесе програм Владе и предложи састав Владе, да отворимо претрес о кандидату за председника Владе, програму кандидата за председника Владе и кандидатима за чланове Владе, да приликом избора Владе одредимо број потпредседника Владе и министара без портфеља у Влади на предлог кандидата за председника Владе, да изаберемо председника Владе, потпредседнике и ministre и да чланови Владе пред Народном скупштином положе заклетву.

Реч има народни посланик Чедомир Јовановић.

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председнице, замолио бих вас да, у складу са чланом 101. Пословника, покушате макар да нам омогућите да данас водимо озбиљну расправу.

Добили смо експозе госпође Брнабић; било би фер да нам омогућите да га прочитамо пре него што нам се обрати. Наравно, то зависи од вас, ви доносите ту одлуку, али бирамо Владу, хајде да будемо макар толико озбиљни да водимо аргументовану расправу у току данашњег дана. Омогућите нам то.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Управо сам планирала то да вам саопштим, да ћемо након излагања направити једну дужу паузу да би сви посланици могли и да прочитају експозе, осим усменог излагања мандатарке.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић, па народни посланик Војислав Шешељ.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштована председнице, по члану 97. Пословника предложио бих да продужимо време расправе. Пословник говори о пет сати расправе у начелу, а ја бих предложио, с обзиром на то да

се бира Влада Републике Србије, на важност теме и, сигурно, жељу већег броја посланика да учествују у расправи, допринесу да имамо што квалитетнији избор, да дуплирамо то време расправе и да више посланика може да изнесе своје мишљење. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог посланика Марка Ђуришића.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 59, против и уздржаних – нема, није приступио гласању 161 народни посланик.

Констатујем да није прихваћен предлог посланика Марка Ђуришића.

Реч има народни посланик Војислав Шешељ, повреда Пословника.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Госпођо Гојковић, ви као председник Народне скупштине по члану 27 имате дужност да се старате о примени Пословника. Ви не бисте смели никада да се љутите због саме чињенице да је неки посланик затражио своје право да рекламира повреду.

То што је било оправданог разлога за кашњење, морали сте нас обавестити. Чим је одвезла Хитна помоћ министра Антића, шта вас је коштало да обавестите све посланичке групе да ћемо пола сата због тога каснити? Уосталом, када позли министру, не дај боже да се још неком деси, онда је то толико важна државна ствар да морамо бити обавештени, а не да држите у тајности да је министру позлило па да нас онда изненадите у току скупштине. Свакоме од нас овде може да позли, а поготово нама посланицима када видимо предложени састав Владе.

ПРЕДСЕДНИК: То задржите за дискусију.

Хвала лепо, ја не радим у жутој штампи, нисам хтела да правим од тога сензацију, посланиче, али следећи пут, не дај боже, ако позли некоме од вас или вама лично, ја ћу обавестити јавност Србије, не брините ништа.

Да ли желите да гласамо о повреди члана?

(Војислав Шешељ: Молим вас да ми се обраћате са народни посланиче, а никада са посланиче.)

Хоћу, народни посланиче.

Народни посланиче, да ли желите да гласамо о повреди члана 27?

(Војислав Шешељ: Не.)

Захваљујем народном посланику Војиславу Шешељу на разумевању.

Сада молим госпођу Ану Брнабић, кандидата за председника Владе, да Народној скупштини изнесе програм Владе и предложи њен састав.

Реч има кандидат за председника Владе, госпођа Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Даме и господо, уважени посланици, ваше екселенције, драги пријатељи, гости, поштовани грађани и грађанке Србије, данас стојим овде пред вама јер желим да вам представим циљеве Владе Србије у наредном периоду. Важно је да се усагласимо око приоритета и направимо друштвени договор око тога шта заједно можемо и морамо да постигнемо да бисмо Србију увели у ред успешних држава.

Време које је пред нама ће показати колико смо као друштво и појединци храбри да заједно померамо границе и закорачимо у будућност због свих нас, а ја верујем у грађане и грађанке Србије.

У политику сам ушла из привреде, и то из љубави према Србији, у коју сам се пре 15 година вратила у најбољој жељи да урадим нешто за своју земљу и за све грађане Србије. Част је служити својој земљи и гледати како се она мења набоље као резултат рада и напора свих грађана. Време у коме живимо пуно је изазова. Ми на те изазове морамо да одговоримо храбро, одлучно и са јасном визијом куда идемо.

Желим на почетку да се осврнем на интензивну дебату у јавности која је пратила моје именовање за мандатарку. Верујем да су се многи питали зашто не одговарам и желим сада да одговорим да је то био мој одговор. Имала сам циљ пред собом и данас стојим овде, пред онима који су ме подржавали и пред онима који су ме оспоравали, одговорно и поносно излажем програм Владе јер сам сигурна да ће ова Влада имати резултате о које ни они који су о мени говорили са подсмехом неће моћи да се оглуше.

Ми нашу визију можемо да градимо на основу темеља које је поставила претходна Влада. Данас, када пред вама представљам програм за следећу Владу и тражим подршку Народне скупштине и грађана Србије, државна каса је у добром стању, макроекономски показатељи су позитивни, затичемо суфицит у буџету, инфлацију у предвиђеним границама и тренд смањења јавног дуга и дефицита платног биланса.

Ниједна Влада у последњих десет година није започела мандат са тако добрим стањем у буџету као ова коју ћу, уколико тако буде гласала већина народних посланика, водити ја. На томе морам да захвалим претходној Влади и њеном председнику Александру Вучићу. Са друге стране, моја одговорност према држави и грађанима тиме је још већа.

Претходна Влада је заправо успела да заустави банкрот државе, од кога нас је пре само неколико година делило свега три месеца. Та Влада је успела да консолидује државни буџет и смањи дефицит са којим се Србија годинама пре тога неуспешно борила.

У последње три године знатно је поправљен рејтинг Србије на Дуинг бизнис листи Светске банке, на којој, по општим условима

пословања, заузимамо 47. позицију од 190 земаља света. За две године успели смо да остваримо напредак на овој листи за чак 44 места.

Започета је опсежна и свеобухватна реформа државне управе, која има за циљ трансформацију државе у сервис грађана, већу ефикасност рада државних службеника, поједностављење административних процедура и јефтинију државу. Постављени су темељи за успостављање електронске управе у пуном капацитету.

Подсетићу још и на то да су покренути радови на инфраструктури и да је последњих година изграђено више километара путева него деценијама пре тога. Добра инфраструктура је услов за повећање инвестиција и покретање локалног економског развоја; она даје могућност за равномерни регионални развој.

Не смемо да заборавимо да је Србија почетком 2014. године започела преговоре о чланству у ЕУ, а да је до данас отворено чак десет преговарачких поглавља. Стуб тог дијалога представља Национални конвент о ЕУ, платформа која окупља више од 700 организација цивилног друштва, што потврђује да је успостављен широки консензус за приступање Европској унији.

Сада је тренутак да одемо корак даље и наше друштво, државу и привреду преведемо у 21. век, који је обележен дигитализацијом. Дигитализација је дубинска трансформација начина на који производимо, трошимо, учимо, радимо и размењујемо.

Наша целокупна друштвена организација и друштво какво га знамо биће у потпуности редефинисани услед дигитализације. Србија за ово мора да буде спремна, јер ако сада не искористимо шансу, тешко да ћемо поново добити још једну прилику.

Дигитализација отвара нове могућности за квалитетнији живот грађана кроз већи број услуга, јефтиније услуге, доступније информације и знање, повезивање међу људима. Иако се често везује за технику, дигитализација је много више од тога. Она пружа шансу за нова радна места, која су боље плаћена.

Дигитализација може увећати наш извоз и, што је најважније, она је прилика да зауставимо сада одлив мозга и чак преокренемо тај тренд. То говорим на основу искуства наших најуспешнијих компанија из ИТ креативне индустрије, које су нам у пракси показале како је дигитализација покренула точак промена.

У пољопривреди дигитализација креира додатну вредност и тако увећава наш извозни потенцијал и Србију придружује земљама које извозе производе са већим степеном вредности.

Упркос увреженом мишљењу, ја вас уверавам да су наши грађани спремни за ново дигитално доба. Према најновијим истраживању Светског економског форума, Србија је у најбољој трећини земаља у свету по нивоу технолошке спремности и броју грађана који користе интернет. Практично све наше компаније имају приступ интернету. Дакле, и грађани и привреда имају навику да користе интернет.

Истовремено, бирократија је та која је препозната као један од највећих проблема српског друштва, која троши огромне ресурсе, и државе и свих наших грађана. Домаће компаније могу бити још много ефикасније коришћењем свих предности нових технологија. Ова Влада ће радити на промени постојеће парадигме и начина размишљања у сваком сегменту друштва.

Са четвртом индустријском, односно дигиталном револуцијом ми имамо шансу да надокнадимо заостајање и ухватимо прикључак са развијеним земљама. Ова технолошка револуција фундаментално ће променити наше животе. Она је неминовна и незаустављива. Само победничка друштва иду у сусрет променама, не зазиру од њих. Дубоко верујем да је Србија спремна да предводи цео регион у променама које следе и стварању нових могућности за све.

Са великом сигурношћу очекујем да ће процес дигитализације побољшати стандард и квалитет живота стотине хиљада грађана Србије. Повећаће се ефикасност, смањити трошкови, креирати нова вредност у скоро свим областима живота и рада. Процес дигитализације је најважнији катализатор иновација, конкурентности и раста. Поновићу још једном да ће оно што сада урадимо на пољу дигитализације одредити место Србије на светској мапи у годинама и деценијама које долазе.

Улога државе треба да буде да стимулише и дозволи отворену, динамичну економију, да развија инфраструктуру, да пружа што квалитетније и трошковно ефикасне услуге, да отклања административне баријере, да охрабри, подржи и правно заштити сваку предузетничку иницијативу, уз одговорну и добро постављену социјалну политику у складу са економским могућностима.

Моја мисија је модернизација нашег друштва у свим сегментима. Радећи на дигитализацији ствараћемо друштво које пружа једнаке шансе свим својим грађанима. Ова Влада има добар основ који је поставила претходна и ја ћу је водити тако да задржим фокус на постављеним циљевима, а на врху листе мојих приоритета биће дигитализација и образовање.

Морамо да унапредимо наш образовни систем и то ће бити мој други најважнији приоритет у овом мандату. То значи да ћемо подстицати

аналитички начин размишљања, усмерен на решавање проблема и проналажење решења. Радићемо на томе да променимо начин размишљања који спутава креативност.

Важно је да младе генерације наведемо да не одустају на првој препреци, да се боре за идеје, за послове, да верују у себе и иду у сусрет својим амбицијама. Неговаћемо предузетнички дух код младих. То не значи да сви треба да буду предузетници, већ да ћемо их учити да размишљају победнички и иду у сусрет приликама. Такав начин размишљања је мене водио када сам прошлог лета донела одлуку, којом се поносим, и прихватила позив Александра Вучића да уђем у Владу иако пре тога нисам радила у државној управи.

Ми сви заједно морамо стварати друштво у коме се знање вреднује, јер је знање највећа вредност 21. века. Оног тренутка када завршимо школовање у данашње време пола нашег знања већ је превазиђено и ми морамо наставити са образовањем и са учењем. Овај век даје предност свима који желе да уче и немају отпор променама. Ми наше младе генерације треба да охрабрујемо да усвајају новине, а старије грађане треба сви заједно да охрабрујемо да употребљавају савремене технологије и да буду део живота своје деце и унука.

Тим у Влади ће радити у најбољем интересу Србије. Ја верујем да ће ова Влада умети да одговори на бројне изазове који нас очекују. Као председница Владе ћу охрабривати дијалог као начин да донесемо добре одлуке за Србију. Желим да нагласим да ће сваки предлог, свака идеја, свако конструктивно решење наићи на отворена врата, а да ћемо онда ми као тим наступати јединствено када буде било потребно да одбранимо наше ставове и образложимо одлуке које смо донели.

Позивам вас све да се придружите заједничком раду на изградњи квалитетније будућности и бољег живота за све нас.

Ипак, свакако, као председници Владе највећа одговорност ће бити на мени. Ја се нећу скривати иза својих сарадника. О нашим резултатима ћу јавности редовно подносити извештај. Подстицаћу конструктивну критику која је усмерена на проналажење решења. Даћу све од себе да не упадам у замку да помислим да имам унапред спреман одговор на све. Упркос увредама у јавном говору које су ми већ упућене протеклих дана и које могу да очекујем у будућности, ја ћу истину и чињенице бранити са достојанством и дигнитетом.

Највећи изазови ове Владе биће наставак економских реформи и убрзање привредног раста, балансирана спољна политика, наставак реформисања државе кроз модернизацију рада и ефикаснији рад државних службеника, од којих очекујем да буду сервис грађана. Образовање и

привлачење стручњака уместо одлива мозгова и успостављање партнерства између свих сегмената друштва и укључивање цивилног сектора у друштвене иницијативе. Залагаћу се за инклузивност, јер само ако прихватамо различитост као врлину имамо шансу да градимо друштво равноправних појединаца.

Желим да пошаљем поруку да ова земља има сјајно културно наслеђе. Желим да заједно на њему градимо нову културну политику. То није само бомбастична фраза. Почећемо од наизглед малих ствари, које ће, када буду завршене, бити велике и значајне за цело друштво.

Свесна сам да су ово изазови пред којима би многи устукнули, али морамо имати велике циљеве и вредно и посвећено радити да бисмо направили тај искорак, због свих нас и због свих генерација које долазе. Одговорни смо према њима, као што су наши преци били одговорни према нама. Посвећеност, одлучност, отвореност и храброст вредности су на којима ће се заснивати мој рад. Ја вас позивам све да ми се придружите како бисмо остатке прошлости оставили тамо где им је и место, у прошлости. Ја гледам у будућност, јер је сада тренутак када можемо да урадимо праве ствари, без одлагања, без чекања и, најважније, без изговора.

Сада ћу вам детаљније представити конкретне области на којима ће ова Влада радити. У свакој од области ћу издвојити најважније задатке и циљеве које морамо да постигнемо да бисмо остварили промену која нам је потребна. Моје излагање је сажетак експозеа у коме се налази много више конкретних података.

Ова Влада фокусираће се на убрзање привредног раста и почињем од финансија. Због високих трошкова задуживања у прошлости, само у 2016. години платили смо преко милијарду евра на отплату камата. Да би грађани боље разумели о коликом новцу причам овде, нагласићу да се овим новцем може изградити 150 километара ауто-пута сваке године. Тек од 2018. године можемо да очекујемо смањење ових трошкова, који нам долазе на наплату због лошег управљања јавним финансијама у прошлости.

Важно је да се у јавним финансијама задржи ред који је увела претходна Влада и да Влада своје приходе и расходе данас добро планира. Грађани су препознали важност таквих мера, сами поднели највећи терет штедње, препознајући да су одрицања некад једини начин да створимо основу за одрживи раст.

Ови напори грађана и Владе Србије препознати су од стране ММФ-а, Светске банке и других међународних финансијских институција. Успешно смо прошли кроз шест ревизија аранжмана из предострожности са ММФ-ом и сада пролазимо кроз седму. Желим да истакнем да крајем ове године успешно завршавамо трогодишњи аранжман са ММФ-ом.

Ова Влада планира да настави ригорозну контролу трошења новца и одржи фискалну дисциплину и одговорност у управљању јавним финансијама. Наш циљ је да до 2019. године дефицит опште државе буде испод 1%, што нас доводи у ранг фискално најодговорнијих земаља.

Са даљим растом БДП-а и ниским дефицитом планирамо да до краја мандата ове Владе ниво јавног дуга спустимо испод 60% БДП-а. Ово би створило додатни простор за повећање плата и пензија, нове инвестиције у инфраструктуру или чак превремену отплату кредита, што би даље убрзало смањење јавног дуга.

Све ово је могуће само ако се сви ангажујемо и укључимо. Важно је да делујемо јединствено, јер је друштво снажније од појединца, који не може сам или који може јако мало. Што је још важније, ја тражим вашу подршку да модернизујемо државу и заувек напустимо бирократски начин размишљања.

Како бисмо остварили зацртане циљеве, морамо да спроведемо програм реформе управљања јавним финансијама. Ове реформе подразумевају бољу наплату јавних прихода, јачање капацитета за управљање јавним дугом, унапређење буџетског планирања и друге мере.

Једна од значајнијих ставки је оснаживање пореске управе, чиме ће се повећати наплата пореза и обезбедити фер конкуренција предузетницима и компанијама које послују у складу са законом. Не заборавимо да се из наплаћеног пореза финансирају наше школе, болнице, дечија игралишта и изградња инфраструктуре.

Смањење пореза и доприноса и повећање плата у јавном сектору директно је повезано са квалитетнијим управљањем јавних финансија. Сигурна сам да ће министар финансија посвећено да спроводи већ започете реформе, јер су јавне финансије жила куцавица економског система сваке земље. Планирамо да повећамо плате у јавном сектору, као и да смањимо оптерећење послодаваца, али ипак можемо да трошимо само онолико колико имамо. То министар финансија најбоље зна; у овом делу ћу се много ослањати на њега.

Да бисмо обезбедили привредни раст, морамо да завршавамо пројекте за које смо обезбедили финансирање. Пут који није завршен не доноси новац у буџет. Исто тако, ни у болници која је 90% готова не могу да се лече људи. Сваки дан кашњења не значи само одлагање пружања услуга, већ и губитак новца који би се слио у буџет да је пројекат готов.

Ово је тежак посао који нас чека. Али не узмичемо пред проблемима, већ их као рационални и одговорни људи који воде земљу решавамо корак по корак, без паузе и без одлагања.

У годинама пред нама очекујемо раст реалног БДП-а од најмање 3,5% годишње. Овај раст, и то је јако важно, биће заснован на расту инвестиција, повећању извоза роба и услуга, нарочито роба и услуга високе додатне вредности, као и смањењу удела јавних расхода и дефицита текућих трансакција у БДП-у.

За одрживу економску стабилност и привредни раст у годинама пред нама кључан је наставак реструктурирања привреде, посебно јавног сектора, даље унапређење пословног окружења, као и одржавање политичке стабилности и даље приближавање ЕУ.

Дигитализација наше економије је кључна полуга која ће убрзати економски раст и повући развој целог друштва. За одговорну Владу то није ствар избора већ неопходност којој ћемо ми приступити одмах.

Овде морам да истакнем огроман извозни потенцијал наше ИТ индустрије. То је један од највећих сектора у Србији и један од оних који најбрже расту, и то више од 10% годишње, док унутар њега индустрија софтвера и услуга има раст од преко 20% сваке године.

Нето извоз ИТ сектора данас износи више од 400 милиона евра годишње. Циљ Владе је да извоз буде увећан на чак 1,5 милијарди евра годишње за пет година. Запослени у ИТ сектору су у просеку шест пута профитабилнији од запослених у остатку економије, и то са половином потребних ресурса.

Због свега наведеног, кадровски потенцијали у ИТ не само да су потпуно искоришћени, ми се суочавамо са мањком квалификованих кадрова, што успорава даљи раст. Процене су да у Србији недостаје скоро 15.000 ИТ стручњака, са тенденцијом повећања тог броја. Због тога је један од мојих приоритета да омогућимо да се у Србији повећа њихов број, што ће допринети развоју привреде и омогућити Србији да ухвати корак са четвртом индустријском револуцијом. Кључан предуслов за то је квалитетно и ефикасно образовање.

Свеобухватна реформа о којој данас говорим треба да буде заснована на концепту целоживотног учења у свим видовима и нивоима образовања, повећања доступности образовања, модернизацији наставних планова и програма, као и на креирању образовног система према потребама друштва и економије.

Образовање треба да подстиче иновације, критичко размишљање, предузетништво и обезбеђује младима потребне вештине да бисмо били глобално конкурентни, што је кључни покретач развоја.

Уводићемо моделе концептуалног учења. Подстицаћемо децу да стичу функционална, примењива знања. Уместо да сувопарне информације

уче напамет, које не умеју да примене а које и нису примењиве, подстичемо их да размишљају.

Важно је да повратимо поверење јавности у образовни систем.

Два веома важна елемента подизања образовања и прилагођавања савременом добу су дуално и предузетничко образовање.

Иако могу да разумем страхове који су се могли чути у вези са дуалним образовањем, тренутак је да разјаснимо да дуално образовање не ствара јефтину радну снагу. Оно представља боље повезивање привреде и образовања на свим нивоима и уводи праксу у теоријско образовање. На тај начин и ученике и студенте још током школовања припремамо за рад у привреди.

Сарадња факултета са компанијама омогућила би студентима реализацију пројектних идеја и њихово касније запошљавање у компанијама које те пројекте спроводе.

И било би ми јако драго да за сектор образовања можда имамо мало већи фокус и док читам будући предлог рада Владе Србије.

Предузетништво је развојни елемент, посебно у друштвима са малим бројем становника као што је наше. Оно је више од наставног предмета. Предузетништво је став, начин, однос према животу. Наш стратешки развој мора бити заснован на људском капиталу и на развијању предузетничких компетенција код што већег броја чланова друштва. Наглашавам да је предузетничка компетенција препозната као једна од осам вештина неопходних за живот и рад у друштву знања карактеристичног за 21. век. Тако ћемо имати генерацију људи спремних да преузму одговорност и креирају своја радна места.

Увођење Информатике као обавезног предмета од петог разреда основне школе био је један од приоритета претходне Владе и Министарства просвете, и у томе смо успели. Настава ће се спроводити по модерним наставним плановима, који ће захтевати од ученика да науче основе програмирања и алгоритамско аналитичко размишљање које ће их оспособити за било који позив који изаберу да се њим баве у будућности.

Јачањем информатичких програма и капацитета у школама оспособљавамо генерације у Србији за време у којем живимо и припремамо их за будућност. У циљу анимирања деце за учење програмирања, роботике и аутоматике у више од 340 школа обезбеђени су работи за учење. Овај пројекат ћемо свакако наставити.

Други, подједнако важан предуслов су дигитално компетентни наставници који без страха и отпора користе информационе технологије за наставу, администрацију и стручно усавршавање. Министарство просвете усвојило је оквир дигиталних компетенција наставника и од септембра

креће обука директора, наставника и стручних сарадника на три нивоа дигиталне зрелости.

Наставићемо са програмом преквалификације за информационе технологије, који ће омогућити да се годишње макар 1.000 грађана Србије преквалификује, кроз интензивне курсеве, до нивоа програмера јуниора и започне нову каријеру у ИТ индустрији. У складу са растом ИТ индустрије очекујемо да проширимо капацитете наших програма у наредним годинама.

Обезбедићемо и едукацију за наше старије суграђане и коришћење рачунара у домовима за старе. Кључно је да нова знања буду доступна свима и ми ћемо подстицати младе да подучавају старије генерације употреби интернета, чиме ћемо их више укључити у заједницу.

Повећан је број запослених, обезбеђен је додатни простор за техничке факултете, који су један од кључних фактора дигитализације друштва и у хватању прикључка са четвртом индустријском револуцијом. Уписне квоте, за овај уписни период, за академску годину која почиње на јесен ове године, повећане су за више од 20% у односу на претходну годину.

Како би високо образовање било још ефикасније, кључно је омогућити начин финансирања факултета по моделу заснованом на перформансама а не на броју уписаних студената. Отварањем могућности да стручњаци из привреде буду гостујући предавачи на факултетима омогућиће се још боље повезивање са привредом и стицање практичних знања.

Претходна Влада започела је капиталне инвестиционе пројекте који су усмерени на побољшање инфраструктуре у високом образовању и будућа Влада ће наставити овим путем.

Подизање конкурентности науке, истраживања и иновација у функцији привредног развоја један је од приоритетних циљева Владе.

Веома је важно укључивање образовних институција у програме и пројекте ЕУ и унапређивање генералне сарадње са иностраним образовним институцијама. Ми сви морамо да учимо на примерима Факултета организационих наука из Београда, или Факултета техничких наука из Новог Сада, као и на примерима Биосенс института у Новом Саду, Института за физику у Београду који су успели да обезбеде значајна средства из међународних фондова, постигну светски признате резултате и тако сами позиционирају Србију као земљу која подстиче развој иновативне индустрије.

Држава интензивно ради и на креирању инфраструктуре за повезивање науке и бизниса, развој нових технологија и модерно пословање. Дајемо значајну подршку Научнотехнолошком парку у

Београду, на Звездари, а градимо научнотехнолошке паркове у Новом Саду и Нишу.

Србији и даље недостају искусни кадрови са савременим знањима, који су кључ да наше компаније буду глобално конкурентне. Ми их морамо тражити у иностранству, али једна велика шанса је у привлачењу наших држављана којих у свету има много, и ту као друштво можемо много да урадимо. Друга могућност је да креирамо окружење које ће бити пожељно за научнике и инжењере из целог света да дођу овде и развијају нове технологије управо из Србије.

Поред квалитетног образовања, за привредни раст који планирамо изузетно је важно окружење у којем наше компаније послују.

Потребно је да модернизујемо, као будућа Влада, читав сет закона како би се отвориле нове могућности у привреди, елиминисале административне баријере и повећала ефикасност. У том смислу, морамо да поједноставимо прекогранично пословање уз слободан проток људи, података, робе и новца између Србије и света.

Правни оквир не сме да буде препрека иновацијама. Неопходно је и препознавање нових начина организације компанија, нових пословних модела попут економије дељења, пословних промена које доносе нове технологије као што су дистрибуиране базе података, тзв. *Blockchain*, као и нових начина рада све већег броја људи, како у Србији тако и у свету.

Визија ове Владе је развој предузетништва заснованог на знању и иновативности. Према извештају Светског економског форума, Србија заузима 119. од 138 места мерено степеном софистицираности производног процеса. Дакле, морамо много да радимо како бисмо напредовали и почели да производимо и извозимо производе, вишак степена обраде који имају већу тржишну вредност.

Велики потенцијал брзог развоја економије је у дигитализацији традиционалних грана привреде. Једна од највећих области за примену нових технологија је пољопривреда, где технологије као што су беспилотне летилице, сензори, анализа велике количине података, аутоматизација процеса итд. производњу хране чине здравијом, ефикаснијом, јефтинијом и сигурнијом. Технологија доноси велики напредак у медицини, у грађевини, енергетици и другим областима од великог значаја за свакодневни живот грађана. Технологије у 21. веку су доступније него раније. Ми као друштво морамо ићи у сусрет променама које ће убрзати наше придруживање развијеним економијама.

Недостатак правног оквира за улагање капитала и инвестиција у раној фази је главна препрека за многе новостворене компаније у Србији. Држава може да помогне кроз омогућавање пословања модерних извора

финансирања као што су фондови предузетничког капитала, микрофинансирање или финансирање из масе, тзв. *crowdfunding*. Такође је неопходно мотивисати успешне пословне људе Србије да инвестирају у иновативна предузећа. На овај начин ће се домаћи капитал ефикасније увећавати, а иновативни предузетници ће имати више извора финансирања.

Потребно је побољшати и обавештеност предузетника о расположивим изворима финансирања, као што су *COSME*, *Horizon 2020* и Програм за развој предузећа и иновације Западног Балкана. Покушаћемо да одвојимо још већа средства из буџета Србије за Иновациони фонд како би се повећала подршка иновационим компанијама, по угледу на Израел, који је на овај начин постао једна од најнапреднијих земаља света.

Посебно је важан и квалитет локалних добављача страним компанијама које послују у Србији. Циљ нам је да сваки страни инвеститор ангажује локалне фирме као извођаче и подизвођаче и Влада ће радити на оснаживању домаћих фирми да испуне захтеве и стандарде страних инвеститора. Влада ће такође подржати женско предузетништво, предузетништво младих и социјално предузетништво.

Србија тренутно има неколико компанија које су глобални лидери и ми желимо да њиховом промоцијом подстакнемо и друге да крену њиховим стопама. Нпр., једна наша ИТ компанија званично је проглашена за једну од 50 најпааметнијих светских фирми. Те компаније, ти млади људи који раде у њима су кроз лични пример показали да је успех могућ. Успешни предузетници морају добити друштвено признање и подршку какву имају у најразвијенијим земљама. Бити успешан није лако доступан циљ, и то је разлог више да успешне предузетнике охрабрујемо да своје пословне системе оснажују и увећавају.

Одлучно ћемо наставити процес реструктурирања и рационализације јавних предузећа кроз оптимизацију броја запослених, решавање питања нагомиланих дугова и ненаплаћених потраживања из ранијих година. Смањене су субвенције јавним предузећима а Влада је строго ограничила, са циљем јачања финансијске дисциплине, издавање нових гаранција и кредита који су ранијих година коришћени за обезбеђење текуће ликвидности.

Од 17 стратешки важних предузећа у државном власништву код десет је статус већ решен, а тренутно је у току решавање преосталих седам. Ово ће имати позитиван утицај на јавне финансије, јер ће буџетска подршка предузећима са великим губицима бити мања.

Велики напредак је остварен у области путне инфраструктуре. Приводимо крају изградњу Коридора 10, вредног више од једне милијарде евра. Преостале деонице ћемо завршити у првој половини наредне године.

До краја ове године имаћемо и више од 102 км ауто-пута на правцу од Обреновца до Прељина.

Настојаћемо максимално да искористимо бесповратна средства ЕУ за финансирање инфраструктурних пројеката, посебно оних који доприносе регионалној интеграцији. Влада ће интензивно радити на јачању регионалне сарадње и кроз повезивање инфраструктурне мреже са земљама у региону.

До сада смо рехабилитовали близу 200 км путева широм Србије, а тек нас очекује велики посао, још 900 км путева морамо да рехабилитујемо у наредних пар година. Пројектна документација за свих 900 км је у припреми или је у поступку набавке.

До краја ове године почеће се са одржавањем 3.000 км путева на економски најефикаснији начин, а у плану имамо да целу националну мрежу, свих 16.000 км путева пребацимо на ову врсту одржавања. Ово је огроман корак напред у односу на досадашњу праксу.

Повезаност Србије са остатком света почива на текућем побољшању и ширењу капацитета наше железничке мреже. Железничко тржиште отворили смо за домаће и стране превознике, што је веома важно за регионално повезивање и економску сарадњу. Током ове године започећемо модернизацију пруге Београд–Будимпешта.

Србија је поставила темеље како би постала регионални лидер у области ваздушног саобраћаја. Укупан приход ваздушног сектора увећан је за око 70% у односу на раније године. Потписано је и ратификовано више од 30 споразума о ваздушном саобраћају, од којих су најзначајнијим са САД, Канадом, Кином и Јужном Корејом.

Како бисмо осигурали даљи раст промета и нова радна места на Аеродрому „Никола Тесла“ и повећали конкурентност у ваздушном саобраћају, ступићемо у концесиони аранжман којим ће буџет Републике Србије директно приходовати више стотина милиона евра. Затварање ове трансакције очекујемо већ у марту 2018. године.

У сектору пољопривреде имамо огроман потенцијал, који морамо да капитализујемо унапређењем продуктивности производње, интензивнијом употребом савремене технологије и фокусирањем на извоз производа већег степена обраде, уместо извоза сировина, које су најјефтиније.

Улагаћемо у капиталне системе наводњавања, 14 система од којих је 11 система у Војводини а три у централној Србији. Такође ћемо наставити да улажемо у бране са акумулацијом и у реконструкцију водних објеката.

Именићемо и Закон о пољопривредном земљишту и тиме онемогућити потпуну либерализацију продаје пољопривредног земљишта странцима. Све ове измене биће у складу са упоредним решењима земаља које су последње две деценије ушле у ЕУ.

Крајем године завршавамо с акредитацијом за коришћење претприступних фондова ЕУ за рурални развој, тзв. ИПАРД фондовима. Институције и пољопривредна газдинства ћемо припремити за улазак Србије у ЕУ.

Рударство као привредна грана генерише високостручне, добро плаћене послове, значајно више од просека у земљи. Рударство доприноси националном, регионалном и локалном развоју и оно свакако повећава пореске приходе.

Значајне капиталне инвестиције које прате отварање рудника нарочито би могле да помогну неразвијеним крајевима Србије у којима су регистроване велике рудне резерве и тако оснаже регионални развој. На пример, Јадар је рангиран као једно од највећих лежишта литијума на свету које може да задовољи већину светских потреба за овом рудом. Рударство ће зато, свакако, бити значајан сегмент фокуса Владе Републике Србије.

Унапређење енергетског сектора важно је јер се тако обезбеђује већа стабилност, безбедност и боља позиција Србије у свету, у сложеним геополитичким околностима. Како бисмо одговорили на домаће и међународне изазове енергетског сектора, морамо да га унапредимо на начин који ће побољшати живот наших грађана и учинак наше привреде. Желим да напоменем да још увек представљамо једно од најјефтинијих тржишта електричне енергије у Европи. Настојаћемо да консолидујемо нека од наших државних предузећа у сектору енергетике и рударства и повећамо приходе из наше постојеће енергетске инфраструктуре.

Енергија из обновљивих извора веома је важна да бисмо обезбедили енергетску сигурност земље и радићемо на повећању учешћа обновљивих извора у енергетском систему земље.

Наставићемо изградњу пројекта Трансбалкански коридор, који ће повећати сигурност снабдевања у Србији и допринети њеној дугорочној енергетској безбедности.

У области у којима постоје огромни потенцијали, а незаслужено се о њима најмање говори су туризам, креативна индустрија и култура. Захваљујући нашим изузетно талентованим и креативним људима, јединствено разноликој култури, прелепим пределима и историјском наслеђу, ове делатности пружају огромне могућности како за економски развој, повећање девизног прилива и запошљавања, тако и за промоцију Србије у целом свету.

Циљ Владе Србије је повећање броја туриста са 2,7 милиона у 2016. години на 3,7 милиона долазака у 2020. години, уз пројектовани девизни прилив од туризма од 2,5 милијарде америчких долара.

Посебно бих истакла важност конгресног туризма. Србија на светској листи конгресних дестинација скочила је за 25 места у последњих десет година и сада је на 48. месту. Оријентација ове Владе биће да се доведу скупови светских организација у Србију, и то не само у Београд већ и у друге конгресне центре попут Новог Сада, Суботице, Аранђеловца, Врдника, Копаоника и Ниша.

За промоцију наше земље као туристичке дестинације велики допринос даје индустрија филмске и ТВ продукције. Филмови, серије и рекламе које долазе из Америке, Европе и Индије омогућавају да наше пределе виде десетине милиона људи широм света. Подржаћемо програм подстицаја, који је дао одличне резултате. Радићемо на томе да се врше обуке наших филмских радника јер ће нам бити потребно више професионалаца. Тражићемо инвеститоре за додатне филмске студије.

Подстицаји су такође намењени и домаћим филмским и ТВ продукцијама. У складу са временом у коме живимо подржаћемо развој нових медија, као што су виртуелна реалност, визуелни ефекти и дигитална забава, за шта у нашој земљи већ постоје огромни капацитети и простор за још већи развој.

Више од десет година два највећа и најзначајнија музеја стоје затворени. То су Народни музеј и Музеј савремене уметности. Даћу све од себе, заједно са својим тимом, да у мандату ове Владе ова два капитална пројекта од непроцењиве важности буду коначно завршена.

Важно ми је, изузетно, да нагласим да све институције културе и све институције од националног значаја морају да имају обавезне посебне програме за децу и најмлађе. Тако ћемо подизати генерације које ће бити креативне, широко образоване, имати развијену критичку мисао и бити бројна неопходна публика за све видове уметничког и креативног стваралаштва.

Модерна, ефикасна, јефтина јавна управа предуслов је да бисмо остварили све циљеве које сам навела. Модернизацијом јавне управе држава постаје истински сервис грађанима и привреди. Држава мора да буде свесна да је права власт у рукама грађана који плаћају порез и тиме обезбеђују плате државним службеницима.

Дигитализација државне управе и обезбеђивање електронских услуга које ће грађани користити на једноставан и брз начин остаје један од мојих приоритета.

Електронском управом повећава се ефикасност, смањују бирократске процедуре и елиминише корупција.

Дигитализацијом процедура омогућили смо, од 1. јуна ове године, да 6,7 милиона докумената годишње, који су издавани у папирном облику, постану електронски и лако доступни службеницима који ће једноставније завршавати поступке за грађане и привреду. Овим штедимо грађанима више од шест милиона сати чекања у редовима на шалтерима и око 245 милиона динара годишње које су до сада плаћали на разне таксе.

Први следећи корак је унапређење службених евиденција. Следи унапређење адресног регистра, што значи да ће коначно у Србији свака улица добити назив, а свака кућа број. Успостављањем регистра становништва подаци за формирање јединственог бирачког списка ће бити прецизни, аутоматски ће се ажурирати, чиме ћемо значајно унапредити изборни процес.

На овај начин уводимо ред и здрав разум у државну управу.

Предстоји нам усвајање закона о електронском потпису, електронском документу и услугама од поверења, као и усклађивање свих осталих прописа са овим законом како бисмо променили тренутну праксу у којој више од 100 прописа предвиђа неопходно коришћење папирног документа.

Само на примеру једне банке утврђено је да се годишње одштампа више од 10 милиона докумената. Више од седам милиона докумената се скенира. Све веће компаније троше стотине и стотине милиона евра на архивирање докумената у 21. веку у Србији. Ово ћемо променити и тако брзо и значајно даље унапредити конкурентност Србије.

За пуно успостављање електронске управе предуслов је увођење електронског плаћања држави. Ви данас све услуге можете да платите путем мобилног телефона са вашег банковног рачуна, само таксе и обавезе држави морате да платите на шалтеру, да чекате у реду банке или поште. Након тога морате да се вратите на шалтер органа јавне власти и да доставите уплатницу. Омогућавање ових плаћања путем електронског бенкинга један је од кључних приоритета за Владу Србије и у овим напорима Министарство финансија и Управа за трезор ће бити једни од носилаца реформе коју треба спровести.

Закон о привредним друштвима недвосмислено прописује да не постоји обавеза употребе печата, осим ако се иста не пропише законом. Ипак и данас постоји више од 70 различитих правила и подзаконских аката који нису усклађени и којима се употреба печата и даље захтева. Овај проблем ћемо у најскоријем року решити, и печат једном заувек послати у историју. Не можемо у 21. век са печатом, шалтерима и папирима.

Јавна доступност података један је од главних покретача иновација јер отворени подаци подстичу привредни раст, чине јавну управу ефикаснијом, омогућавају квалитетније услуге за грађане, смањују простор за корупцију и повећавају поверење грађана у своју државу. Европска комисија процењује да ће отварање података створити тржиште вредно 40 милијарди евра годишње.

У досадашњем процесу рационализације у јавном сектору водило се рачуна о томе да се вишак запослених тражи само тамо где га има, да се истовремено сачувају кључне функције и послови државе. Забрањено смо смањивање броја медицинског особља, запослених у установама социјалне заштите, послове и капацитете који су важни за европске интеграције, као и запослене у инспекцијским службама.

Данас је Србија у читавој Европи једна од земаља са најмање запослених у јавној управи у односу на број становника. Ми данас у Србији имамо 6,4 запослена у јавној управи на 100 становника, док је просек у ЕУ 8,5. Највећи изазов за нас је да јавни службеници буду ефикасни и фокусирани на грађане. Приоритет Владе у наредном периоду су ефикасније и јефтиније услуге грађанима.

Следеће године ћемо успоставити и националну академију за стручно усавршавање у јавној управи. Нови систем стручног усавршавања имаће упориште у компетенцијама које ће државни службеници морати да поседују да би обављали послове на модеран и ефикасан начин. Свакако највећа промена коју ће академија донети је едукација јавних службеника на националном али и локалном нивоу и обавезна едукација функционера.

Настављамо са реформом радног законодавства. Доношењем нових закона омогућиће ће се да око 60.000 запослених преко агенција имају иста права као и запослени по другим основама. Легализација сезонских радова, где ће само у пољопривреди више од 300.000 запослених бити уведено у легалне привредне токове. Побољшање животног стандарда грађана и смањење незапослености кроз обављање делатности од јавног интереса и активација посебних категорија незапослених лица.

Успоставићемо флексибилнији систем плата. Омогућићемо награђивање институција које одговорно располажу ресурсима, као и запослених који највише доприносе унапређењу рада институција, али где су већа права ту је и већа одговорност. Руководиоци ће морати пажљивије и одговорније да располажу средствима, док ће запослени – осим прилике да буду креатори своје судбине – морати да се фокусирају на резултате и задовољство грађана.

Циљ нам је да вреднујемо образовање, јер држава жели да привуче, а затим и кроз систем напредовања задржи талентоване, вредне и образоване кадрове.

Изузетно је важан и наставак одлучне борбе против организованог криминала и корупције, посебно на подизању капацитета полиције за спречавање евентуалних терористичких напада, спречавање кријумчарења и трговине људима, као и сузбијање високотехнолошког криминала.

Борба против организованог криминала, финансијског криминала и корупције подразумева брз и ефикасан кривични поступак. Претходна Влада већ је предузела кључне законодавне мере у овом правцу и ми ћемо те мере наставити. У току је припрема за њихову примену, а целокупна реформа почиње 1. марта 2018. године.

Планирано је увођење специјализације прекршајних судова у области царинских, буџетских и прекршаја на основу прекршајних пријава независних тела. Такође је планиран и рад на даљем унапређењу кривичног процесног законодавства које ће имати за циљ јачање процесних овлашћења јавног тужилаштва у истрази и другим фазама кривичног поступка.

У наредном периоду унапредићемо и рад Тужилаштва за организовани криминал, повећањем квалитета и брзине размене података између државних органа.

У циљу сузбијања корупције биће ојачани капацитети за спровођење истрага у кривичним делима са елементима корупције.

Усвајањем новог закона о полицији уведен је другачији концепт рада Министарства унутрашњих послова, односно рад полиције у заједници и партнерство са грађанима. Тај концепт ћемо наставити да развијамо у наредном периоду.

Стратешки циљеви у реформи правосуђа су растерећење судова, убрзање поступка и информисање грађана о различитим могућностима решавања спорова. У 2016. години број старих извршних предмета у судовима смањен је за скоро девет стотина хиљада у односу на претходну годину, и тај тренд ће се и даље наставити.

Наставићемо са даљим унапређењем правосудне инфраструктуре, попут изградње Палате правде у Крагујевцу и реконструкције Палате правде у Београду. Повећање правне сигурности без икакве сумње позитивно ће даље утицати на позицију Србије на Дуинг бизнис листи Светске банке.

Када је реч о националној безбедности, желим да кажем да се права национална безбедност не може постићи искључиво јаким војним снагама. Она изискује и снажну дипломатију, интензиван обавештајни рад, јаку

привреду, фискалну дисциплину и ефикасну Владу, којој ће изнад свега бити неопходна подршка председника Републике и његово богато искуство у области спољне и војне политике.

Остаћемо посвећени и спровођењу предузетих мера у јачању одбрамбене индустрије Србије, као и у учешћу мултинационалним операцијама под мандатом УН и ЕУ. Република Србија остаје посвећена ангажовању у програму Партнерство за мир.

Један од приоритета биће нам рад са међународним институцијама и свеобухватнији приступ управљању природним непогодама, полазећи од капацитета за опоравак и управљање климатским ризицима.

Влада Србије наставиће да буде дубоко посвећена питању мањинских права. Желим јасно да нагласим пред Скупштином и пред свим грађанима Србије да сам веома поносна на то колико смо постигли у законодавном, стратешком и институционалном смислу у вези са заштитом права националних мањина.

У Србији – и ово ми је стварно јако важно због свих грађана Србије да кажем – живи више од 20 етничких или националних група, више него било где другде у Европи. Деца се школују на 15 различитих језика, чак 11 језика је у Србији у службеној употреби. Заједно треба да будемо поносни на различитост и на толеранцију, који су део наших друштва. То је један од разлога за понос сваког друштва.

Иако је фокус будуће Владе на економском развоју и доступности и модернизацији услуга, ми морамо да подстичемо солидарност са онима који живе у тежим животним условима, који су искључени, сиромашни и којима услуге заштите нису увек доступне. У области социјалне заштите, ставићемо акценат на унапређење адекватности, квалитета и таргетираности социјалне заштите.

Први пут у Србији увешћемо интегрисани систем израде социјалних карата, кроз повезивање великог броја различитих институција. Увођењем социјалних карата спречиће се злоупотребе и обезбедити праведнија расподела социјалне помоћи.

Започели смо и завршићемо и решавање питања накнада за породиље које обављају самосталну делатност, тако да ће све породиље примати накнаду за породиљско одсуство по основу уплаћених доприноса.

Приоритети за унапређење положаја особа са инвалидитетом су запошљавање, креирање нових програма обука, образовање, унапређење приступачности објеката јавне намене, приступ услугама и социјална заштита.

Радићемо на пружању бољих услуга мајкама које треба да остваре право на одсуство са рада ради посебне неге детета. Имамо спремне и мере

за веће коришћење одсуства са рада по основу рођења и неге детета од стране очева, по угледу на скандинавске земље. На то се надовезује и подстицајна политика бриге о наталитету и ова Влада ће наставити са применом посебних мера популационе политике.

Србија је постала прва земља ван ЕУ која је увела индекс родне равноправности.

За протекле три године успели смо да зауставимо суноврат здравства. Сада настављамо реформу здравственог система даљом применом интегрисаног здравственог информационог система, чиме ћемо значајно унапредити рад фармацеута и лекара и олакшати примену терапије, пре свега код хроничних болесника.

Један од највећих приоритета је реконструкција и изградња четири клиничка центра у Србији, за шта је планирано улагање од око 25 милијарди динара.

Планирано је да Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и Канцеларија за управљање јавним улагањима ове године почну да реализују пројекте реконструкције, изградње и опремања седам великих здравствених установа. То су: Универзитетска дечија клиника „Тиршова“, КБЦ „Драгиша Мишовић“, Ургентни центар и Клиника за гинекологију и акушерство, сви у оквиру Клиничког центра Србије, као и Институт за кардиоваскуларне болести „Дедиње“, Клиника за неурохирургију КЦС и КБЦ Земун, Одељење педијатрије.

Завршићемо и радове на Клиници за кардиохирургију КЦН, која је у новембру 2014. године почела са радом као једна од најмодернијих клиника у региону.

Наставићемо и адаптацију и санацију мреже од 201 здравствене установе коју смо започели 2015. године.

Настављамо политику запошљавања младих медицинских радника и одобравање специјализација. Наставићемо рад на смањивању листе чекања и њиховом укидању до краја мандата ове Владе.

Наставићемо и улагање у опрему. Србија ће бити једина држава у свету која својим грађанима омогућава бесплатне интервенције на најмодернијој опреми, као што су гама нож и сајбер нож.

Спорт нас увек чини поносима и представља једну од области која нам континуирано доноси позитивне резултате. Морамо да очувамо епитет земље спорта. Како би резултати наставили да се нижу, изузетно је важно да константно улажемо у модернизацију спорта и учинимо га доступним свим сегментима друштва.

Са добрим резултатима економије и стабилним економским растом бићемо у прилици да улажемо више и у заштиту животне средине.

Унапређење квалитета ваздуха, смањење штетних емисија, управљање отпадом и отпадним водама су неке од приоритетних области којима ћемо се бавити и то је један од разлога зашто сада имамо Министарство за заштиту животне средине.

Све ово потврђује и наша стратешка оријентација ка ЕУ, која представља вредности за које се залажемо. То су иновативност, креативност, знање и свеукупна модернизација која води вишем стандарду и квалитету живота. Уласком у ЕУ постајемо део друштва у којем се налазе праведније, доступније, богатије земље. То је место где Србија треба да буде.

До краја 2021. године очекује се да ЕУ обезбеди бесповратну финансијску помоћ Србији у износу већем од једне милијарде евра. Од огромне је важности да се ова средства успешно искористе. На локалном, односно општинском и регионалном нивоу ћемо још више ради на повећању видљивости претприступних фондова, ради већег коришћења ових фондова за свеукупни локални и регионални развој.

Након формирања нове Владе радићемо на усвајању великог броја прописа којима се домаће законодавство усаглашава са правним тековинама ЕУ и обезбедити финансијска средства и институционални оквир за њихову примену.

Као и у претходном периоду, фокус ће бити на јачању међународног положаја и угледа Републике Србије, на интензивирању билатералног дијалога и сарадње са земљама широм света. Само дијалог обезбеђује стабилност и основ за даљи раст којем тежимо сада и одмах. У тим напорима очекујем велику подршку председника Републике Србије имајући у виду његова уставна овлашћења, а пре свега на основу државничког искуства и угледа који ужива у свету.

Следићемо и политику која подразумева изградњу најбољих односа са руским народом и његовим државним руководством. У последњих неколико година успели смо да изградимо срдачне и пријатељске односе са Кином и планирамо додатно да их ојачамо. Са Индијом смо успоставили нове односе, а унапредили смо и односе са Јапаном, Јужном Корејом, Аустралијом и Океанијом и Јужном Америком. Са САД ћемо наставити да изграђујемо све боље односе у свим сегментима, као што ћемо развијати и добре односе и са другим народима и државама широм света.

Велики пут смо прешли у циљу успостављања добрих суседских односа са бившим југословенским републикама и ту је Србија имала кључну улогу. Србија и даље треба да буде гласан заговорник и лидер чврстих савеза у политичком, економском и културном развоју региона западног Балкана.

На данашњи дан, велики српски празник Видовдан, желим да поручим да настављамо политику мира и сарадње на Косову и Метохији, са циљем постизања историјског компромиса и помирења српског и албанског народа. Циљ је очување политичке стабилности на територији АП Косово и Метохија спровођењем утврђене државне политике, наставком преговора са привременим институцијама самоуправе у Приштини, унапређењем економског развоја, услова живота и економског оснаживања српског становништва на Косову и Метохији и наставка подршке одрживом повратку. Потребно је хитно успостављање заједнице српских општина и то на начин како је предвиђено првим споразумом и општим принципима из 2015. године.

И поново, у свим овим процесима рачунам на подршку председника државе, као и првог потпредседника Владе, који има дугогодишње политичко искуство. Зато што верујем да искључиво тимски рад може да донесе резултате и да нас све помери унапред.

Желим свим грађанима и грађанкама Србије на крају да кажем да се праве промене не дешавају само када Влада ради, колико год активна и способна она била. Праве промене се дешавају када сваки члан овог друштва уради свој део, када радимо заједно, одговорни пре свега према себи, својим породицама, својим суседима и свом окружењу.

Оно чему желим да допринесем је да креирамо не само још одговорнију Владу и државну управу, већ одговорније друштво које ради за заједничку добробит.

Желим грађанима и народним посланицима да представим састав Владе који ће радити на спровођењу програма који сам представила:

Ивица Дачић, први потпредседник Владе и министар спољних послова,

др Небојша Стефановић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова,

проф. др Зорана Михајловић, потпредседник Владе и министар грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре,

др Расим Љајић, потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација,

др Душан Вујовић, министар финансија,

Горан Кнежевић, министар привреде,

Бранислав Недимовић, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде,

Горан Триван, министар заштите животне средине,

Александар Антић, министар рударства и енергетике,

Нела Кубуровић, министар правде,

Бранко Ружић, министар државне управе и локалне самоуправе,
Александар Вулин, министар одбране,
Јадранка Јоксимовић, министар за европске интеграције,
Младен Шарчевић, министар просвете, науке и технолошког
развоја,

др Златибор Лончар, министар здравља,
Зоран Ђорђевић, министар за рад, запошљавање, борачка и
социјална питања,

Вања Удовичић, министар омладине и спорта,
Владан Вукосављевић, министар културе и информисања,
проф. др Славица Ђукић Дејановић, министар без портфеља,
Милан Кркобабић, министар без портфеља и
др Ненад Поповић, министар без портфеља.

Да закључим – Србија сада има шансу која се дуго неће поновити,
шансу да искористи велике промене које доноси дигитализација, да
потпуно, у кратком року, преокрене своју економску судбину. Нове
могућности пред нама не зависе ни од кога и ни од чега другог већ само од
нас самих и наше спремности да победимо у великој међународној
утакмици. Улазимо у динамичан процес дигитализације, модернизације и
интензивног образовања и рада, процес брзог раста, нових прилика,
значајно већег животног стандарда и свеукупно бољег живота свих грађана
и грађанки Србије.

Србија ће овог пута своју шансу искористити. Живела Србија!
Хвала вам пуно.

(Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, чули смо програм и
предлог састава Владе који је изнела госпођа Ана Брнабић, кандидат за
председника Владе.

Сада одређујем, у складу са нашим договором с почетка седнице,
паузу у трајању од 60 минута.

Наставићемо са радом у 13.00 часова. Хвала.

(После паузе – 13.10)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Војислав Шешељ.

Изволите, ви сте први.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, једна од
највећих тековина парламентарне демократије су политичке партије. Без
политичких партија – развијених, снажних, чврсто организованих –

незамислива је парламентарна демократије, незамисливо је спровести парламентарне изборе.

Ако имате случајно неки непартијски систем, он заправо у пракси није ни могућ. Или, ако глуме да имају, немају га у ствари; неко води у позадини ствари у својим рукама. Можда би најпааметнији људи у популацији били изабрани за народне посланике, али законодавна власт не би могла да функционише, јер законодавну власт није довољно да чине паметни људи као чланови њеног највишег органа. Законодавна власт тражи да су народни представници обавезани извесним политичким и економским програмом и да се руководе извесном идеологијом као системом вредности. Без тога је немогуће конституисати извршну власт.

А кад политичка партија иде на изборе, подразумева се да одабере најбоље из својих редова па их кандидује на челу листе. И кад победи на изборима, као што је код нас напредњачка странка победила, ваљда је имала више од 50% сама, уз неке сателитске партије – 128 посланика, је ли тако? – онда се подразумева да су међу тим посланицима њени најбољи кадрови и да ће од тих кадрова изабрати министре.

Веома је важно да министри буду страначки људи, стручњаци из странке. У Енглеској, на пример, нико не може бити министар а да претходно није изабран за посланика; и он остаје и министар и посланик у исто време. Онај ко није добио посланички мандат, може бити најбољи на свету у својој струци, као што сте ви нама раније хвалили онога Лазара Крстића или као што нам сад хвалите неке, али не вреди. У Енглеској су посланици власти и опозиције потпуно равноправни. Дисциплину спроводи спикер парламента, наравно. С једне стране стола је власт, с друге опозиција. Нема келнери да се растрче да носе послужење министрима и председавајућим на седници, а остали да то с тугом у очима гледају.

Друго, посадили сте пред нас ове кандидате за министре и да визуелно изгледа као да су они изнад Народне скупштине. А нисте, ви сте под ногама Народне скупштине. Народна скупштина треба стално да вас гази да бисте нешто вредели. Ако вас не гази Народна скупштина, ви се отимате и одосте негде, водите своју политику...

Вујовићу, чекај, тебе још нисам поменуо, сачекај мало само. Веома је важно да чујеш ово, поучно је. Научи нешто, Вујовићу. Колико си година овде, ништа ниси научио. Хајде, бре, научи нешто.

Видите даље, ви сте за министре предложили људе који се хвале да нису ни у једној партији, да су ванпартијци, као да је то нешто позитивно, као да је то нешто за похвалу. Он каже – нисам члан ниједне партије. Је ли чланство у партији болест попут куге, попут лепре; шта је то? Можда ниси

члан ниједне партије јер те ниједна није хтела. Зашто те сад уводи у Владу? Не уводи те баш из неких озбиљних и добрих разлога.

Овде имамо пред собом предложен састав Владе од 22 члана; седам је само из напредњачке странке. Од 22 – седам. Што сте ишли на изборе? Што сте лепили плакате? Јесу ли вам ови министри лепили плакате? Како може да буде министар ако није лепо плакате? Код нас радикала су и Томислав Николић, и Александар Вучић и Маја Гојковић лепили плакате. Сетите се Александра Вучића, лепо је плакате – „Булевар Ратка Младића“ уместо Булевар Зорана Ђинђића, па „Сигурна кућа за Ратка Младића“, па и раније је лепо ове уобичајене изборне плакате. Тако се стиче поверење унутар странке и тако се стиче поверење народа у странку.

Е, ти што си нас назвала мајмунима, све више личиш на нас; немој више.

Даље, поставља се сад питање зашто се ви бавите политиком. Ајде, кад ја вас гледам овако, па и сам бих рекао – па нема ту неке фаце која ми може личити на министарску. Осим Маријана Ристичевића и Мирослава Лазанског, на пример; морам да направим два изузетка, не смем да наљутим... Није то битно. Битно је да сте ви поверење које је народ вама дао делегирани на неког другог па испале да су они добили поверење народа. А нису. Да сте њих ставили на листу, питање је кол'ко бисте гласова добили. Можда бисте добили још више, то не знамо, ал' је ово веома неприродно стање. Ово стање не одговара нормалним условима у парламентарним демократијама.

Гледај, гледај добро, Ана; научићеш и ти нешто овде.

У парламентарним демократијама се овакве ствари не дешавају. У парламентарним демократијама, пре свега, министри морају одговорати Народној скупштини, али морају и својој партији. А ови министри који одговарају само својој памети, какви могу бити министри? Никакви.

Каже – нисам члан партије. Како можеш бити министар а ниси члан партије? За кога си ти гласао на изборима? Ево, колико вас има овде да нисте чланови партије? Шест, је ли? За кога сте ви уопште гласали на изборима? За вас. И одоше њима онда, јер код вас није било довољно гласова. А онда ће опет прећи код вас, ко зна где ће, јер они су експерти, они су стручњаци.

Видите како је Вучић из ваших редова исисао све оно што је сматрао да му може вредети. Не зато што су паметни и способни, него што му могу вредети као покварени људи. Млађана Динкића нико не би могао употребити за нешто паметно и поштено, ал' ако је помилован због својих криминалних радњи, онда је због нечег помилован. А обећавали сте нам

толико; чим победите, оде Млађан Динкић, оде Александар Влаховић, оде Ђелић.

(Чедомир Јовановић: Немој Ацу да ми дираш.)

Немој, Чедо, ти си за друге ствари овде пројектован. Ти си овде за друге ствари пројектован. Ти си овде мало шира Владина већина.

(Чедомир Јовановић: Тако је.)

Ти и Чанак.

Е сада, којим се опасностима излаже Србија због вашег понашања? Ви сте на изборима дали заклетву да се никад нећете одрећи Косова, да никад нећете у НАТО и да многе друге ствари нећете никад, никад, а да неке хоћете из петних жила. Извршну власт сте предали Влади од 22 члана, где је свега седам ваших а 15 неких туђих. Хајде, има ту неких у које се можемо уздати, на пример Ненад Поповић, ја сам сигуран да неће издати.

Морам вам још једну ствар испричати, која ће вас запрепастити. Јутрос када смо очекивали у посланичкој групи да ћемо кренути на седницу Скупштине, одједном неко рече – померена скупштина. А прође ходником онај Скот, амерички амбасадор, јутрос је био овде. Ја видим у новинама да је Скот против избора Вулина. Ја мислио, ево га дошао код Маје да тражи да се мења састав Владе. Ми кренусмо на јуриш у Мајин кабинет, док нам неко не рече да је Скот сео овде и да чека почетак седнице.

А замисли, Мајо, кад сам ја дошао у ситуацију да браним Вулина! Јер га је напао Скот. Како ја онда могу бити против Вулина кад га је напао Скот и тражи Скот да не буде министар одбране?

Али има овде још нешто. На дан кад је Вучић обелоданио ко ће бит мандатар, то је био 15. јун, четвртак, „Блиц“ објављује – Ана Брнабић мора бити премијер. То је ујутру „Блиц“ објавио, а негде по подне, навече Вучић је саопштио да ће она заиста бити премијер. Да сам ја био мандатар – немојте се смешкати, није то тако далеко пред нама као што ви мислите – и да се ово појавило – да сам био мандатар, онај који даје мандат – ја не бих никад дао мандат Ани Брнабић. Из овог разлога.

Ви знате шта је „Блиц“. То је гласило Шпрингерово, што значи да води антисрпску политику и ради у дослуху с Немачком обавештајном службом. И то сви знамо у Србији, је л' тако? Не треба никог убеђивати у то.

Ово земља Србија не би смела да трпи. Замислите сада, имате Владу над којом немате контролу. Вучићу се сада чини да има контролу над овом Владом, јер је ситуација у држави релативно стабилна. Јесте народ незадовољан и платама, и пензијама, и незапосленошћу, и лошим откупом малина и многим другим стварима, ал' је опет прилично стабилна ситуација; не прети још кука и мотика, што би се рекло.

А замислите у кризној ситуацији Влада донесе неку одлуку против народа, против државе, против парламентарне већине. Имали смо ми случај с таквом Владом, сетите се Владе Милана Панића; само што је изабрана, одмах се окренула против парламентарне већине. Која је гаранција да и ова Влада неће? Ових седам посланика напредњака у њој, не. Ево, иако сам обећао Зорани да је данас нећу нападати, нећу је уопште нападати само ћу је кратко поменути, ево, Зорана ће бити прва која ће дићи сидро и отпловити у правцу вођења политике западних амбасада. Има их још таквих.

Дакле, још ће вас мање бити у Влади. Не може Вучић тада да распусти Народну скупштину. Не може да закаже нове изборе. Зашто не може? Зато што Скупштину може распустити само на образложен предлог Владе. Ана Брнабић има већину у Влади и, ако добије налог од оних који су је раније запошљавали, USAID и још тамо неки, и НАЛЕД-а – код нас народ каже „налет га било“ – и добије већину у Влади, шта ћете ви онда? Изгласаћете неповерење. И док се изгласа то неповерење, прођоше возови.

Е сад, какве споразуме та Влада може у међувремену постићи са страним државама, са западним земљама? Рећи ће неко од вас – па не може баш, јер се морају ратификовати сви споразуми. А зашто се ова два пакета бриселских споразума нису морала ратификовати? Чак је Уставни суд прогласио да то и нису правни акти него политички. Политички акти, а доносе правне последице.

То су веома озбиљне ствари, а имам утисак да се многи од вас играју државом. А игра државом може бити веома, веома опасна.

Што се тиче Ане Брнабић, имам ја ту неке податке о неким прекршајима које је правила, које нисмо добили у биографији, али то није нешто страшно. Прекршили сте Уредбу о производном отпаду. Је л' тако, је л' то истина? Ево, кажу, саобраћајна полиција, прекршај 2. децембра 2014. године.

Шта је смешно?

А јесте ли возили под дејством алкохола? Имате ли пријаву? Одговорите ми, молим вас.

Имате?

Добро, само да вам ставим до знања да сам се потрудио да то испитам.

Ево, потврдила ми је госпођица Брнабић, да видите да не лажем, да сам озбиљан човек, али ја јој то много не замерам. Ово није толико битно. Битна је једна друга ствар.

Питам се да ли сте ви, госпођице Брнабић, овде у сукобу интереса. А ево зашто. Ви сте инсистирали, кад је доношен пре два дана овај закон о

министарствима, да један сегмент вашег бившег министарства пређе у директну надлежност Владе, односно у вашу надлежност. То је ова дигитализација и све што се под тим подразумева, да не набрајам, све тамо стоји шта је: и вођење регистра грађана и издавања разних докумената итд.

Шта је ту мени проблем? Да ли сте ви у сукобу интереса, због тога што је већ ангажована фирма *Asseco SEE* да ради те послове за Владу. Је 'л то тачно? Та фирма је прошле године већ остварила приход од 32 милиона евра. Шта је ту проблем? Проблем је што ту није расписиван тендер, није расписиван конкурс која ће се фирма ангажовати.

Постоји водећа светска компанија из те области, из Русије. Она је већ у 2015. години приходовала две милијарде и 800 милиона евра на извозу софтверских решења за водеће финансијске и друге институције у Европи, у Бразилу, Индији и Кини. Она није имала никакве могућности да се овде појави, али имам информацију да је ваш рођени брат један од директора *Asseco SEE*. Да ли је то тачно? Директор за Србију?

(Ана Брнабић: Да.)

Тачно је. Да ли сте ви онда у сукобу интереса ако ангажујете ту фирму да за Владу Србије обавља ове послове, то ме интересује.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Записала сам свих пет пријављених па ћу вас избрисати, али ћу прозивати по том реду да бих дала реч Ани Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Неколико ствари је изнесено па бих волела да одговорим на што више, свакако. Мислим да су легитимне ствари које су изнесене и да сам грађанима Србије дужна да дам објашњење, зато што треба ући у мандат са потпуно транспарентним ставом.

Дакле, да ли смо у потенцијалном сукобу интереса? Када сам постала министарка за државну управу и локалну самоуправу, важно ми је то да кажем, и Народној скупштини и вама као народним посланицима, који јесте изнад Владе, и грађанима Србије и Агенцији за борбу против корупције пријавила сам потенцијални сукоб интереса, зато што је и тада, пошто сам била министарка за државну управу и локалну самоуправу, Дирекција за е-управу била орган у саставу мог министарства.

Иако није било неопходно, пошто он, по нашем закону, мој брат, који сада има 44 године, није део моје примарне породице. Дакле, он има свој живот; могло је да се деси да не причамо десет година. На сву срећу, у одличним смо односима.

У сваком случају, ја сам то пријавила Агенцији за борбу против корупције и тражила од Агенције за борбу против корупције њихово

мишљење. Мишљење Агенције за борбу против корупције је било такво да ја, наравно, могу да наставим свој посао да радим, да тендери треба да се расписују. Уколико на тендеру, као извођач *Asecco SEE*, чији је мој рођени брат директор, победи, ја треба о томе да обавестим Агенцију за борбу против корупције да би Агенција за борбу против корупције узела документацију на увид и проценила независно да ли је тај посао намештен или није. Ја по том мишљењу поступао и као министарка за државну управу и локалну самоуправу, а тек ћу као, надам се, председница Владе поступати у потпуној транспарентности.

Друго, ја имам 42 године, мој рођени брат има 44 године. Он има свој живот, има своју каријеру. Та каријера нема никакве везе са мном, он ју је градио свих ових година. Да ли то сада значи да било који члан моје породице, који има било какве везе са ИТ сектором, са државном управом, са цивилним друштвом, са било чим таквим, треба да да отказ и престане да ради? Какве то везе има са мном? Ја ћу се, и то гарантујем, као и док сам била министар за државну управу и локалну самоуправу, апсолутно придржавати слова закона. И ићи ћу корак даље. Одговараћу на сва оваква питања и сматрам да су легитимна и да треба да их објасним грађанима Србије.

Дакле, што се тиче ове компаније, то је међународна компанија са регионалним центром у Београду, што је фантастично, зато што је у Београду за цео регион, и запошљава више од 500 инжењера.

Та компанија, као међународна компанија, пољска иначе, има озбиљне и стриктне антикорупцијске мере, зато што они не могу да сарађују са својим партнерима уколико се у било ком тренутку покаже да су било како имали било какав конфликт интереса, а посебно у сарадњи са јавном управом и институцијама. Дакле, са две стране смо овде заштићени – законима Републике Србије, Агенцијом за борбу против корупције, а и самим тржиштем, које такве угледне међународне компаније регулише.

Занимало би ме за тај број. *Asecco* сигурно има, мада мислим да је, мислим али да не улазим у њихову политику, 80% њиховог удела на тржишту у приватном, реалном сектору, мислим да није чак ни 20% у државном. Занимало би ме свакако за тај уговор који сте поменули када је потписан и какве тачно везе има са мном, зато што ја не знам да је *Asecco*, откад сам ја постала министарка, било шта добио у овој држави.

Штавише, Дирекција за е-управу као орган у саставу је расписала јавну набавку за набавку пореза, за набавку система за повезивање локалних пореских администрација како би, надам се, у наредним месецима у Србији заживело да сви грађани Србије могу од своје куће да приступе бази података на интернету, да виде колико дугова за порез имају и да

плате преко интернета, независно да ли на то приступају из Америке, из Русије, из Београда, а треба да плате порез за некретнину у Врњачкој Бањи. Да би олакшала живот грађанима.

На том тендеру, који је расписао орган у саставу, Дирекција за е-управу, дакле нити сам ја као министарка учествовала у прављењу тендерске документације, нити сам одлучивала, то је урадила комисија у којој су, између осталог, били и припадници МУП-а, као подизвођач је изабран *Assecco* за малу, јако малу вредност уговора.

Ја сам, и поред тога што је била јасна Агенција за борбу против корупције, да пријављујем и тражим мишљење само уколико *Assecco* победи као извођач, пријавила то Агенцији за борбу против корупције, иако су подизвођачи, и тражила мишљење, на шта ми је Агенција за борбу против корупције рекла да то није сукоб интереса али може да буде перцепција сукоба интереса, на шта сам ја тражила од директора Дирекције за е-управу да поништи тај тендер.

Тако да, што се тога тиче, апсолутно сам транспарентна и, верујте, ево, обећавам вам свима, трудићу се да са праксом коју ја имам наметнем стандард транспарентности у Влади, коју ова Влада има, зато што су сви извештаји претходне Владе били јавно доступни о томе шта смо урадили и како смо урадили. Дакле, ја не знам за Владу која је била више под лупом јавности од претходне. Тако да је то, надам се, одговор.

Надам се да народни посланици и грађани Србије неће тражити да од човека који има 44 године, своју породицу, двоје деце, напусти свој посао само зато што је његова рођена сестра министарка или члан Владе Републике Србије. Надам се да у Србији свако има право на свој живот и своју каријеру и да те две ствари не смеју да се мешају. (Аплауз.)

Још само пар ствари. Извињавам се зато што сам продужила ово, зато што стварно мислим да је важно за грађане.

Хтела бих да кажем да, када смо поменули америчког амбасадора и када смо поменули „Блиц“, за разлику можда од неких, о Влади Републике Србије, мандатару или предлогу за мандатара и о министрима не одлучује ни амерички амбасадор, ниједан други амбасадор, а свакако не одлучују медији. Дакле ни „Блиц“. Тако да не знам зашто би неко као озбиљан човек прочитао нешто што је у „Блицу“ или у неким другим новинама и на основу тога одлучио да промени мишљење зашто је неко мандатар или није мандатар.

Да пређемо у теорије завере, можда је „Блиц“ то управо објавио да ја не бих била тај дан проглашена за мандатара, у ком случају би онај који је на то насео направио велику, велику грешку за Србију. Али да не улазимо у теорије завере.

Што се тиче Владе, ова Влада је у потпуности, као и свака влада у парламентарној демократији, испод народног парламента. Уколико се Влада отме контроли парламентарне већине, онда, наравно, Владу смене, као и у примеру владе Милана Панића.

Да ово не постоји ни у једној парламентарној демократији оповргава неколико примера. Ја се надам да је Италија, сложићемо се, парламентарна демократија. Премијер Монти, 2011–2013 године, који је допринео великом смањењу буџетског дефицита, утврђивање пореза на некретнине, повећање година за пензионисање, смањење трошкова величине административних тела, либерализација затворених професија, реформа тржишта рада. Грчка: Пападемос, 2011–2012. године. Чешка Република: Фишер 2009–2010. године. Мађарска: Бајнаи, 2009–2010. године, смањено порезе на добит, укинуо различите специфичности пореза итд., итд.

Ово су све биле нестраначке личности, којима је нека парламентарна већина, нека најјача странка одговорна за то да се што боље ураде ствари дала мандат да пробају, дају све од себе и све знање које имају да воде Владу те земље онако како најбоље знају.

Не постоји већа храброст него поверити део своје одговорности некоме да проба да уради најбоље, у овом случају за Републику Србију. Уколико ја не будем радила најбоље, са мојим тимом, за Републику Србију, сигурна сам да ће најјача странка, са својим коалиционим партнерима, на то брзо и ефикасно реаговати, зато што је свима једино у интересу бољи стандард грађана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Ја бих вама, госпођице Брнабић, дао мало опширнији одговор, али мене везују те две минуте, нажалост, и то је оно што је опет привилегија извршне власти у односу на припаднике законодавне власти.

Али ја вас морам подсетити да смо ми имали начелника Генералштаба чији је син неким јединицама војске испоручивао тоалет-папир и друге хигијенске хемикалије, и кромпир и намирнице неке итд. Због тога је начелник Генералштаба морао да поднесе оставку. Нико није питао колики је био профит, је ли било профита; а на тим набавкама је најмањи профит, ако га уопште има.

Једну ствар морате имати у виду. Ви сте говорили да овде може постојати перцепција сукоба интереса а нема стварног сукоба интереса. Знате, у судској пракси је веома важно не само да се правда остварује, него и да се види да се она заиста остварује. Онај ко посматра са стране, да он

види да се то остварује. Ако ја који то посматрам са стране имам озбиљну перцепцију да је реч о сукобу интереса, онда нешто треба учинити да не буде тог сукоба интереса.

Иначе, што се тиче ваше одбране, министара који нису чланови ниједне странке, који су овде као с неба упали као вајни стручњаци, мада ја за њихову стручност никад нисам чуо нигде, имали сте, малопре сам рекао, док није било Мирослава Лазанског, сад морам да поновим, да имате и њега и Маријана Ристичевића...

(Председник: Хвала. Два минута.)

... Много квалитетније стручњаке за разне ресоре од ових које сте убацили.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, реплика Војиславу Шешељу.

(Војислав Шешељ: На шта реплика?)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Хвала, госпођо Гојковић.

Право да вам кажем, у дилеми сам да ли да улазим у политички дуел са неким ко је добио три пута мање гласова од Белог Прелетачевића. Али пошто је у врло негативном контексту споменута СНС, морам да реагујем. Просто, политичка обавеза ми је таква.

Овде се подсмешљиво говорило о томе да СНС нема своје министре у Влади и колико их има. Ана Брнабић је будући председник Владе у име СНС-а. Дакле, СНС ће имати свог председника Владе, који ће се звати Ана Брнабић.

Овде је Душану Вујовићу спочитавано како ништа не зна од стране човека који је био професор Увода у право а не разликује делокруг од надлежности и не разликује који су послови државне управе. Прича се о сукобу интереса од стране човека чија је жена била кандидат за председника Републике и чији су синови чланови Општинског већа у Земуну и Новом Београду, ако се не варам. Е сад, ко о чему, неко о поштењу.

Овде се ради о томе да СНС има пуно поверење у госпођу Ану Брнабић, уз све предложене кандидате за министре у Влади Републике Србије, зато што чврсто верујемо да Србија заслужује Владу која треба да функционише као јединствен тим. Заједно са скупштинском већином, заједно са председником Републике и заједно са Владом можемо државу Србију да учинимо бољом, модернијом, пристојнијом, у којој ће грађани живети боље.

ПРЕДСЕДНИК: Даћу вам реч, ако не морам Немањи Шаровићу пре.
(Војислав Шешељ: Немам ја ништа с њим.)

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Моја супруга се кандидовала за председника Републике док сам ја био далеко, на службеном путу, а кандидовала се лично на предлог Александра Мартиновића. Ево, ту нека вам кажу сви људи који су у томе учествовали. Према томе...

Пазите још једну ствар, а зашто она не би могла да се кандидује као и сви остали грађани? Ја нисам био ту, далеко 2.000 км. Нема у томе ништа проблематично. Проблематично је што је на њу морао да се врши стравичан притисак да то прихвати, јер је агенција коју смо ангажовали да нам води предизборну кампању рекла да би најбоље прошао кандидат који се презива Шешељ. Очигледно је, наравно, да кандидати са тим презименом у последње време слабо пролазе.

Надам се да ће се времена променити, али то није најбитније. Ја на следећим изборима можда нећу имати ниједан глас, али ћу имати част, понос, образ, поштење. Ништа од тога Александар Мартиновић никада више у животу неће имати.

(Председник: Посланиче, немојте да вређате.)

Још једна ствар. Мајо, ја сам инсистирао прошли пут када ми нисте дали реплику, да не постоји ниједна надлежност министарства за европске интеграције. Не постоји ниједна надлежност ни до данас. Има министар без надлежности, министар који јури саветнике, који јури кафе-куварице, пише писма, чита писма итд. Нема ниједне управне надлежности, не може да води управни поступак, нема никаквих управних спорова у којима ће учествовати, апсолутно ништа.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Не може.

Ако сам пустила вашег председника ... Ви уопште не слушате.

Немојте да вичете на председавајућег, јер председавајући по члану 27 води Скупштину и стара се о реду и раду.

(Немања Шаровић: У складу са Пословником.)

Немојте ме учити Пословнику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем, госпођо Гојковић.

Нећу дозволити да посланичка група СНС, да Александар Вучић и Ана Брнабић буду врећа за ударање било коме, па и господину за кога сам веровао да је од суботе па до данас научио разлику између делокруга и

надлежности, а испада да није. Стално тврди како министарство за европске интеграције нема надлежности, а ја покушао, дао сам све од себе да му у суботу објасним да се Законом о министарствима не регулише надлежност министарстава него њихов делокруг, и рачунам човек, професор Правног факултета био, ваљда је научио од суботе до данас шта је разлика између делокруга и надлежности. Нажалост, испада да нисам био у праву.

(Војислав Шешељ: Где су ти надлежности исписане, Клемпо?)

Добро, супер. Јако сте духовити. Већ смо констатовали, господине Шешељ, да сте ви и лепши од мене, и млађи, и паметнији, и то је све тачно. Ја се са свим тим слажем, али сте пропустили да кажете једну важну истину. Вече пре него што сам на седници председничког колегијума предложио вашу госпођу за кандидата за председника Републике, ви сте ме звали телефоном и питали да ли сам спреман да то урадим. Ја сам вам рекао јесам, али кажите ми из којих разлога. Каже – нека агенција је рекла да она може да добије више гласова него ти. А ја сам вас питао која агенција. Па не знам која агенција, нека агенција. После сам чуо, знате чија агенција? Господина Ђорђа Вукадиновића. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да размотримо експозе мандатарке и да приступимо гласању и избору нове Владе Републике Србије.

Реч има народни посланик Чедомир Јовановић.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Опет по Пословнику?

Изволите.

Немања Шаровић, по Пословнику.

Подижете, спуштате Пословник, не знам кад сте озбиљни.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, ја сам увек озбиљан, а ви сте прекршили више чланова Пословника о раду. Пословник каже да народни посланик има право да укаже усмено на повреду Пословника и да добије одмах реч. Ви мени реч нисте дали и, то је потпуно очигледно, давали сте другима, на шта нисте имали право и прекршили сте Пословник.

Прекршили сте члан 104. када сте Александру Мартиновићу дали реч. У реплици Војислава Шешеља на излагање госпођице Ане Брнабић није било помена СНС-а ни њега лично. Услови под којима се даје реплика су стриктно прописани и ви, када водите, у складу са чланом 27, није то питање ваше добре воље или ваше процене у том тренутку, ви сте дужни да то радите у складу са Пословником. Очигледно је да сте прекршили.

Следећа ствар. Члан 107 – на седници није дозвољено непосредно обраћање народног посланика другом народном посланику, коришћење увредљивих израза, као и изношење чињеница и оцена која се односе на приватни живот других лица. Вама када то одговара онда пуштате, када то раде представници владајуће коалиције ви то пуштате, али зато сте веома стриктни и реагујете када то покуша да уради неко из редова опозиције.

Ово је, госпођо Гојковић, показатељ како ћете ви водити седницу и показатељ у ком смеру желите да иде расправа о поверењу Влади, односно кандидату за председника Владе, јер Устав познаје само председника Владе, и то је назив функције а не одредница за пол. То је оно што ви желите. Ви желите да се ова седница претвори у најгору могућу свађу, без аргумената и без суштине. Ми то не желимо. Као што сте видели, имамо довољно аргумената.

И, госпођо Брнабић ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Дакле, нисам повредила ниједан члан Пословника који сте ви овде...
(Војислав Шешељ: Закуни се.)

Кунем се да нисам, јер видим да је неки сукоб био у посланичкој групи код вас, јер вама ваш председник није дао реч и ометао вас је физички...

(Немања Шаровић: Мој председник још увек није председник Скупштине, него сте ви председник Скупштине.)

Добро. Полако само, биће све у најбољем реду.

(Немања Шаровић: Не верујем. Ако овако наставите да водите седницу ...)

Позивам вас на сарадњу, а не на добацивање. Данас имамо озбиљну седницу. Будите љубазни, будите стрпљиви, мало сачекајте да добијете одговор, ако вас уопште интересује, а изражавам дубоку сумњу да вас баш брига шта ћу ја да кажем.

Према томе, само ћу вас питати да ли желите да гласамо за повреде Пословника које нисам учинила. Да? Не?

(Војислав Шешељ: Не.)

Не. Хвала.

(Немања Шаровић: Нисам се изјаснио.)

Захваљујем.

Реч има народни посланик Чедомир Јовановић.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председнице, поштовано председништво, даме и господо народни посланици, госпођо Брнабић, најгоре што у једном друштву може да се деси је заправо губитак осећаја за приоритете и непостојање било каквог система вредности. То није

карактеристика само овог тренутка у којем се сада налазимо. Нажалост, мислим да сам читав свој живот провео у Србији која пати од те врсте слабости. Најмањи проблем је био да је то подразумевало неку личну цену коју ми плаћамо. Цену је платила читава земља.

Пажљиво сам вас слушао. Иза вас нема превише политичког искуства и све оно што желим да кажем у име ЛДП мислим да не би било поштено да свалим вама на кичму а да би, са друге стране, било понижавајуће и увредљиво да вас поштедим те политике, јер ваљда знате каква врста одговорности прати неког ко је председница Владе.

Када сте јуче саопштили састав своје владе, моја прва реакција заправо је био коментар да смо у јаловим расправама о боји тоалете и брустхалтерима на председничкој инаугурацији или аветима ДОС-а пропустили да приметимо колико смо слаби као држава да формулишемо политику која је овој земљи потребна како бисмо могли да урадимо послове који досада нису урађени.

Рећи ћу вам да ваш кабинет доживљавам као кабинет који је последица бројних компромиса и, делимично, израз немоћи да се издрже притисци под којима сте се нашли.

У октобру сам говорио у Парламенту апелујући на Скупштину управо због онога што се сада овде дешава. Тада сам рекао да су компликоване политичке околности у региону, потпуно промењиви међународни односи нешто о чему морамо да размишљамо. Улазак Црне Горе у НАТО, разрешење македонске кризе, врло компликовани и затегнути односи Запада и Русије довели су вас, госпођо Брнабић, у позицију да овде говорите о свему осим о најважнијим политичким питањима, а о њима морамо да разговарамо.

Мене не интересује зашто Александар Вулин није служио војни рок, не мислим да је то кључно питање за министра одбране; толико жена се налазило на тој позицији у свету. Мене интересује нешто друго. Какав је политички контекст у који ви доводите своју владу када Александра Вулина предложите за министра одбране а, рецимо, ми сматрамо да је предуслов мира у региону даље интегрисање Србије у НАТО а он је политички противник НАТО-а?

Коначно се појавио на помоћној столици и министар кога предлагете као човека који ће се бавити иновацијама у Влади, мислим на господина Поповића. То је човек који је прошле године заговарао политику потпуно другачију политици коју је ваша влада водила, тражећи да се подигне зид на граници како избеглице кроз Србију не би могле да пролазе. Не постоји народ као што смо ми. У једном тренутку су и краљ и Скупштина и Влада, цела земља је била у избеглиштву. Ако је нешто

скинуло љагу са нас, онда је то била реакција ове државе у време избегличке кризе.

Пуно смо понижења претрпели у претходних 30 година, за многе смо сами одговорни. Рећи ћу вам да оно што се десило у последњих неколико дана доживљавам као директно понижавање земље, и оно је могуће не само зато што нема превише снаге у владајућој коалицији, него и због неспособности опозиције да формулише политику на онај начин на који је то, рецимо, учињено у Црној Гори када су заједно пружили отпор свим притисцима и реализовали неке кључне политичке циљеве који су тој земљи осигурали сигурну, нормалну будућност, а ја је опет везујем, и ми из ЛДП, за чланство у ЕУ, за чланство у НАТО-у, за спремност да се секу Гордијеви чворови 90-их година и, оно у чему сте ви неизоставно потребни, а то је превазилажење ужасних унутрашњих односа.

Могу да претпоставим шта сте желели да кажете када сте рекли да је ваш одговор на оно што је пратило вашу кандидатуру ћутање. Нема ћутања када сте председница Владе. Не можете о томе да ћутите. Ако ви о томе ћутите, како ће се осећати они који пролазе кроз оно кроз шта сте прошли ви? Ми смо рекли да наш став према вама произлази из политике коју водите, не из ваше личности. Али нема ћутања пред идејом да је неко кандидат за председника Владе зато што се тако додворавамо Западу. Нити може бити ћутања пред чињеницом да је неко кандидат за председника Владе зато што је медиокритет. О томе немате право да ћутите.

Можемо да причамо о дигитализацији, немам ништа против тога, о четвртој технолошкој револуцији у земљи у којој је 50% становништва технички неписмено, функционално, али желим да разговарам о ономе о чему сте ви у овом тренутку најмање спремни, а то је политички курс. Жао ми је, да је 22 милиона гласова Вучић добио, он тај посао не би могао да уради. Ми као парламент, ви као неко ко се кандидује за председницу Владе, треба да кажете шта је циљ ове земље, како мислимо тај циљ да остваримо, колико ће то коштати.

Нема пуно маневарског простора на пољу економске политике. Две хиљаде прве године смо потписали Закон о раду. Када је написан, 2014. године, ми смо рекли да је то нужно, да се то мора урадити. Данас имамо неке резултате. То треба чувати. Није сигурно да ће тако остати заувек. Шта ћемо са приватним сектором? Немам ништа против страних инвеститора, против субвенција, подизања конкурентности на такав начин, али ми се не допада та врста популизма коју препознајем у вашем ставу да ви нећете дозволити да се продаје пољопривредно земљиште. Најквалитетније обрађено пољопривредно земљиште у Србији је пољопривредно земљиште

којим управљају странци, стране компаније или они који су овде жигосани као тајкуни. То су чињенице, то је истина.

Шта ће нам та врста популизма? Можемо на неки други начин да разговарамо о томе, и те расправе треба да отворимо и да покренемо. Хтео бих да са вама рашчистим на том политичком плану, дајте нам аргументацију зашто је Александар Вулин кандидат за министра одбране. То је оно што је нама потребно. Да ли да би наставио да се понаша као што се понашао до сада? Јер је онда то директна провокација оних са којима ми желимо даље да сарађујемо боље него што је то био случај до сада. Зашто је Ненад Поповић министар за иновације? Да ли због тога што смо и на такав начин понижени од Москве, којој смо се до сада супротстављали, не отварајући простор за њега у извршној власти?

Што се тиче оног што можете да очекујете од ЛДП-а, то је једна врста политике која у овој земљи није никада била популарна и није било, изгледа, превеликог разумевања, али је издржала тест времена. Деведесет посто Скупштине данас дели наше уверење и ставове због којих смо ми овде годинама жигосани. Сутра, када се осврнете на ову седницу, у ономе што ми говоримо моћи ћете да пронађете оне одговоре које до сада владајућа коалиција није била спремна да да.

На какав начин улазимо у косовску кризу? Ми имамо споразуме које смо потписали, који се не поштују. Шта ће бити ваша политика на том плану? Шта мислимо да урадимо у Босни наредне године? Какву ћемо политику водити?

Говорите о Партнерству за мир. Да ли улазимо у НАТО или остајемо овде изоловани, као што је то Каљинград, горе на северу? То има своје утемељење не у нашој жељи да мењамо униформу, него у чињеници да овакви какви смо нисмо одрживи. Ако желимо да будемо економски успешна земља, онда морамо бити интегрисани у простор у ком постојимо, између осталог и безбедносно. Чланство у НАТО-у је једина гаранција каквог таквог мира за нашу децу. Дајте да разговарамо о томе па ћемо на крају заједно донети неке одлуке. Ми чак ни ту тему нисмо отворили међу нама.

Како мислите да превазиђемо међусобне поделе? Мислим да не постоји ниједна тема на којој власт и опозиција данас могу да се договоре и сложе. Не постоји ниједна реченица коју Вучић може да изговори а да добије сагласност опозиције. И власт се исто тако понаша. Ви о томе не можете да ћутите. Нама није потребан неки посредник у међусобним односима, а да ли можете као председница Владе да кажете да ћете решити и тражити подршку и помоћ за решавање неких проблема који не могу

више да остају овакви? Пукла нам је кичма под том Херцеговачком улицом и Савамалом.

Ми се обрачунавамо једни са другима при полагању заклетве. Пола Скупштине није било овде док је председник заклетву полагао. То се никада није дешавало до сада. Овако дезоријентисани, подељена земља, она може само да нестане. Ко нас данас разуме? Не може нико када ми сами себе не разумемо. То су све обавезе које су ваше. То ми не можемо да урадимо, мораћете ви.

Пажљиво сам слушао, ви сте рекли да имамо шансу. Колико ћемо још имати? Ми смо све шансе прокоцкали. Сваку прилику смо пропустили. Ако је ово шанса, дајте онда реците шта је то што је у њој простор за сваког ко у овој земљи жели шансу да искористи. Ово није шанса за монолог, али можда јесте прилика за заједнички одговор на нека питања – економска, политичка, питања из области културе, спорта. На сваком плану нам је глава у песку. То морате да промените.

Какав ће бити наш став о вашем кабинету? Онакав какав је био и о сваком кабинету пре вас. Са нама се нисте договарали око Владе, нисмо формулисали заједничку владину политику и наравно да за то не можемо да гласамо. Али немојте имати дилему око наше спремности да, као што смо то толико пута до сада урадили, и сутра помогнемо онда када је помоћ потребна због ове земље, па ако ви одлучите да се браните ћутањем, као што сам ја то погрешно годинама радио, треба да знате да ЛДП неће ћутати. Овој земљи неће бити простора ни за какву врсту дискриминације, без обзира на ширину леђа онога ко то може да носи и без обзира на страну са које она долази, да ли из власти или из опозиције.

Рекли сте да прошлост оставимо у прошлости. Не можемо да је оставимо. Ако не рашчистимо са тим, онда ће нам се оно вратити у лице. О томе морамо да говоримо.

Данас Вучић обележава годишњицу Видовдана у Крушевцу. Рекао је да нам нико није створио државу, да смо је сами створили. Сами смо је и уништили толико пута до сада, пре свега ми. И једини, колико ја знам, позитиван Видовдан, кога могу да се сетим, јесте онај од пре 16 година. Зато што смо урадили на пристојан и цивилизован начин нешто што се никада до тада у овој земљи није десило.

Са идејама са којима се дошло до вас ја не желим да полемишем. Мислим да је потпуно бесмислено постављати питање вашег ауторитета и чињенице из чега он произлази и на чему се гради. Он се гради на политичкој одлуци оних који су добили изборе да вам дају прилику да радите свој посао, на исти онај начин на који смо ми то 2001. године урадили и са Ђелићем и са Гораном Питићем и са Ацом Влаховићем и са

Слобом Милосављевићем. Пола Владе су били људи које смо позвали да раде тај посао зато што смо сматрали да су они бољи у том послу него неко други. Други су радили друге послове. Не бих од тога правио некакву посебну мистерију.

Ваш политички кредибилитет, и лични, произлази из ваше храбрости да кажете оно што пре вас нико није био спреман да каже као председник Владе. Ви немате хипотеке које други имају. Ја сам врло добро знао о чему говорим у октобру, између осталог и овде, када се појавио Вучић и рекао шта ће се десити након председничких избора. Сада плаћамо цену. Николић је померен као упориште једне политике, Вучић је дошао на његово место. Сада плаћамо цену компромисима на које смо присиљени због тога што смо слаби и што не можемо да им се одупремо.

Влада пре годину дана није имала снагу да каже – решићемо Косово како морамо да га решимо, идемо у НАТО јер чувамо земљу. Данас смо још слабији на том плану, а када се чује позив на дијалог, онда је одговор – нећу да будем саучесник у констатовању косовске независности. Отворите кључна питања онако како то треба да се уради и имаћете у нама озбиљне саговорнике и свакако не некога ко ће због тога што ће вама стићи тај рачун ликовати и своју шансу тражити у вашем неуспеху.

Дужни сте да нам кажете мотиве за те кадровске рокаде које су у Влади направљене. Не морају да буду ваше личне, али Влада се прави кроз договоре. Јасно је да је кандидатура Вулина за министра одбране директна провокација, с обзиром на политички курс који он следи. Ја мислим да њему не би пријало да га ја подржавам, и обрнуто, подразумева се. Али када га кандидујете за министра одбране, онда ваљда знате шта то значи.

Када господина Поповића предложите за министра за иновације, па ја мислим да је он заборавио српски да говори, онда можемо да претпоставимо шта то значи. Да ли то значи да морају Руси да имају некога свог у Влади ко ће нам рећи да напустимо европске интеграције, јер је то политика господина Поповића, и да почнемо преговоре о присаједињењу са Руском Федерацијом и унијом држава које она окупља у својој орбити? Па како ћемо ми онда, госпођо Брнабић, у ЕУ када нам седи министар који тражи да Влада напусти европске интеграције?

Пошто знам позадину свега тога, онда само могу да кажем да сам забринут. Да вам сигурно нећу отежавати без разлога ваш посао, али ћемо бити велики критичари сваког покушаја да се даље настави на овакав начин, јер, нажалост, колико год ви инсистирали на континуитету, свет се мења драматично. Ми смо 30 година изгубили. За нас време никада није било ресурс.

Држите економски континуитет. Браните оно што треба да се ради, али на другим плановима мора бити надокнађено оно што није урађено у претходних пет година.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Опет доста ствари. Пробаћу да одговорим на што више или, свакако, макар на оне најважније.

Занимљиве су ми две ствари. Једна, која говори о подељености земље, за коју ја мислим да постоји али не мислим да је тако критична, зато што ова земља има стабилан политички курс већ неколико година а највећа политичка странка и њихов председник свакако огромну подршку од грађана Србије. Чини ми се да ми водимо уравнотежену политику. Из два разлога ми се то чини. Први разлог је зато што сам ја као кандидат за председника Владе нападана, чини ми се, једнако и од стране екстремне деснице и од стране екстремно либералне опције. Тако да ми то некако говори да ми покушавамо да имамо тај уравнотежен пут.

Са друге стране, у смислу кога представља који министар у овој Влади. Цео овај тим и цела Влада ради за интересе грађана Републике Србије и не бих их делила на то да ли неко представља Русију, неко Америку а неко ЕУ, неко сам себе а неко грађане Србије.

Овај тим је јединствен. Овај тим је, да се разумемо зашто није мењан, у августу прошле године добио подршку ове Скупштине и од августа учинио многе одличне промене и имамо добре резултате, на које ћу свакако да се осврнем данас током расправе или већ сутра. Дакле, нисам имала разлога да тим мењам. То је тим у који сам ја била позвана, тим у који сам ја ушла, тим са којим ја фантастично радим, са сваким од мојих колега, и тим за који сам видела током последњих 10 месеци да заједно ради. Свакако, имамо неке ствари око којих се не слажемо, онда седнемо и договоримо се и заједно се упре да Србији буде боље.

Хоћемо да кажемо да је ово проруска влада зато што имамо министра Вулина или министра Поповића, а са друге стране, имамо у мом експозеу прву реченицу – стратешка опредељеност ове Владе је ЕУ. Имамо два нова министарства, два министарства која се неопходно везују за ЕУ – Министарство за европске интеграције и Министарство за заштиту животне средине, које је важно и нама због заштите животне средине али исто тако зато што ће то поглавље у нашим преговорима са ЕУ бити вероватно најтеже, теже од политичких поглавља, а свакако најскупље. Тако да ми то показује једну уравнотеженост, али опет, не бих рекла да било ко овде представља интересе било које државе осим Србије.

Да немам превише политичког искуства... Па можда немам мерено годинама превише политичког искуства, али, на крају крајева, зар није једна од највећих критика била то што ми немамо нова лица у политици? Када уђу нова лица у политику и неко им да поверење, има храброст да им да део свог ауторитета, онда имамо проблем са тим лицима зато што немају довољно оволиког, оваквог или онаквог искуства. Свакако не мислим да ће ми то бити проблем у мом даљем раду.

Што се тиче страних инвестиција, мислим да је већина ствари, срж програма нове Владе и онога што сам ја данас причала управо предузетништво, дакле управо нешто друго. Идемо континуитетом тог курса за стране инвеститоре. Са друге стране, охрабрујемо домаћу привреду, домаће знање, предузетништво, иновације, мала и средња предузећа, и то је срж. То је следећи ниво развоја, од којег треба да имамо много већу корист.

Дигитализација. Па добро, не верујем да је наше становништво толико дигитално неписмено. У ових последњих десет месеци сам имала другачије искуство у раду са грађанима и са привредом у Србији, али све и да је сто посто тако, као што сам рекла, дигитализација и четврта индустријска револуција су нешто што неминовно долази. Ми можемо да игноришемо то и даље, да размишљамо о расту у традиционалним секторима на традиционални начин и онда да пропустимо шансу коју данас имамо и, као што сам рекла, нећемо је имати више јер ће те земље отићи даље, и највећа предност у овом тренутку овог друштва, ове средине је што чак и земље које су пропустиле трећу индустријску револуцију могу сада да извуку сву корист четврте индустријске револуције. То је оно што ће ова Влада радити и у пољопривреди, и у медицини, и у грађевини и у свему другом.

Што се тиче теме НАТО-а, Косова итд., потпуно разумем да немамо сви исто мишљење о томе. Мислим да је Влада Републике јасна, недвосмислена са својом неутралношћу, са својом војном неутралношћу и јасна, недвосмислена у томе да не можемо признати суверенитет Косова.

На крају само да кажем, што се тиче мог ћутања, понављам – за ових седам или отприлике осам дана, колико је било од проглашења мене као кандидата за председника Владе Србије, чула сам небројано личних увреда. На личне увреде нећу да одговарам, зато што немам шта да кажем. Немам шта да кажем људима који кажу да не знају да ли да ме зову господин или госпођица зато што се родно нисам определила. Чула сам да сам султанија, хомопремијерка, фикус, икебана, Мирко Цветковић итд., итд. Ви стварно мислите...? Да ли грађани Србије мисле да кандидат за председника Владе треба да се обазире на тако нешто?

Ја имам циљ пред собом, као што сам и рекла. Ми треба да радимо. Обећавам грађанима Србије да могу да ме зову било како, мене лично. Можете и фикус, и икебана, и хомопремијерка, и султанија и три султаније. Ја ћу, надам се, уколико добијем поверење већине народних посланика ове скупштине, први дан ујутру отићи на посао, имати састанке и пробати први дан да макар једну, малу, најмању ствар у овој Србији променим и нећу се обазирати на личне увреде, али ћу бранити Владу и све чланове тима Владе Србије. Наше одлуке ћу образложити и бићу отворена за све предлоге и конструктивне критике. На то сигурно нећу ћутати. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Чедомир Јовановић. Реплика.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Госпођо Брнабић, било би супер кад би то могло тако да функционише. Јесте ви рекли да је стратешко опредељење Владе чланство у ЕУ: предлагате министра који је против тога. Рекли сте да је дефинисана политика према Косову, а дефиниција те политике је косовизовала Србију у тој мери да ми можемо само у 1389. да одемо, а не у ЕУ. Не сматрам да је то ваша одговорност и зато и не желим да са вама полемишем о разлозима због којих смо дошли у ову ситуацију, али сада ћете постати председница Владе и преузимате одговорност. Бар ви ником ништа на том плану не дугујете.

Каква војна неутралност? То је подвала Тадића и Коштунице из 2007. године. Никада се о томе овде није разговарало. То је не постоји нигде у свету. Ми треба да будемо независна земља која ће слободно доносити своје одлуке у складу са својим интересима. Када то покушамо да будемо, онда добијемо поруке које су нам послате и у октобру прошле године преко Црне Горе. Због чега је Петрушев овде био два дана? Пошто председник Владе о томе не жели да говори, онда поштујем па нећу ни ја, али врло добро знам у ком времену живимо и због тога желим својој земљи да помогнем тако што ћу јој рећи истину.

Исто мислим да ви не треба да се на личном плану обазирете на то што вам сваког дана свале на леђа. Не бисте имали времена ни за шта друго, али размислите о онима које нема ко да штити а не могу да носе то што можете да изнесете ви. Због њих не сме о томе никада више да се ћути.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Јавио сам се за реплику. Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо, другарице и другови, уважена госпођо Брнабић, немојте уопште да схватите озбиљно господина Јовановића у било ком сегменту његове дискусије. Он је једна престарела удавача која од 2004.

године покушава да уђе у сваку владу, па није схватио да је Влада већ предложена и да је доцкан да себе предлаже данас за састав било које владе.

Нико нормалан у Србији ко се бави политиком човека који не поштује сопствену реч коју је потписао као гарант да Слободан Милошевић неће бити изручен Хашком трибуналу, који је сопствену писану реч погазио, опоганио Видовдан тако што је Слободан Милошевић пре 16 година, уз његову помоћ, његове пучистичке криминалне групације, противправно изручен Хагу, не може никада бити део српске политике. Он не сме да буде ни члан Парламента.

(Председник: Немојте тако, посланиче.)

Моје право је, председавајућа ...

(Председник: Не осењујемо ми то, него грађани излазе на изборе. Немојте тако.)

Не заслужује да буде ни члан овог парламента. То мора да буде јасно и гласно речено и мора да се зна. Не знам чему се нада даље.

Да вам говори о хипотекама? Може, засигурно може да вам говори о хипотекама, он је препун хипотека. Можда може и да нам објасни како је седам милиона евра вредно жито конвертовано у бело брашно, тип 500, па се сада продаје кроз „Фиделинкине“ производе или неке друге. Можда би то значило и самој Влади како даље да функционише.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас, време, две минуте.

Даћу реплику Чедомиру Јовановићу.

Молим све посланике, када се јављају за реплику, да не користе речи увреде него да одговоре на оно што је изнето од претходног говорника, ко год да се коме обраћа. Овако нећемо отићи нигде.

Реч има Чедомир Јовановић.

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председнице, нећу доприносити оваквим расправама.

Ја сам поштовао Милошевића, био сам његов политички противник и урадио сам све што сам могао да наша политичка борба буде достојанствена у мери у којој је то могуће и никада ме он није напао, а мислим да смо се више него икада разумели у тим последњим тренуцима у којима смо разговарали, пре 16 година.

Жао ми је што је Србија била толико несрећна земља да су готово сви њени председници завршили по затворима и пред међународним судовима. Између осталог, због тога сам и дужан да водим рачуна о политици која се у овој земљи води како се тако нешто не би никад поновило.

Нећу доприносити, бира се Влада, ни оваквој расправи, нити ћу у њој учествовати.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Балинт Пастор.

Изволите.

БАЛИНТ ПАСТОР: Уважена председнице, госпођо Брнабић, даме и господо будући чланови Владе, даме и господо народни посланици, Посланичка група Савез војвођанских Мађара – Партија за демократско деловање ће дати подршку Влади госпође Брнабић. Ми смо од априла 2014. године део владајуће већине, због тога што се слажемо и што смо се слагали са основним програмским опредељењима и претходне владе, а могу да кажем, на основу оног што сам чуо и на основу експозеа, да се слажемо са већином констатација из експозеа будуће владе, владе госпође Брнабић.

Ми смо на председничким изборима пре неколико месеци подржали кандидатуру господина Александра Вучића за председника Републике и мислим да је Заједница војвођанских Мађара допринела његовој победи. Када смо разговарали о томе, као представници изборне листе која има посланике у Народној скупштини, које је наше мишљење, коме дати поверење као мандатару за састав будуће Владе Републике Србије, рекли смо да ми не улазимо као странка у персонално питање ко ће бити будући председник Владе Србије, али да то свакако треба да буде особа иза које може да стане СНС као тренутно најутицајнија и највећа странка на политичкој мапи Републике Србије, јер је то једини начин за обезбеђивање политичке стабилности у неким будућим временима. Јер, као што смо чули из експозеа, пред Владом Србије су велики задаци и неопходна је политичка стабилност да би Влада могла да одговори на те изазове.

Желео бих да говорим о врло конкретним стварима, о ономе што је учињено у претходном периоду и о ономе што ми мислимо да треба учинити у будућим месецима и, надам се, годинама ове Владе.

Што се тиче последње три године, за војвођанске Мађаре су неке врло битне реализоване. Као прво, након више деценија је укинута колективна кривица војвођанских Мађара. То је елиминисано из нашег правног система, из правног система Републике Србије. Као друго, неки пројекти су финансирани у претходне три године, пројекти који у годинама које су биле пре ове три године нису били финансирани нити једним динаром. Ту пре свега мислим на зграду Народног позоришта у Суботици, мислим на тзв. Ипсилон крак, на обилазницу око Суботице, мислим на развој туристичког потенцијала и капацитета Палића.

Поред тога, као што врло добро знате, госпођо Брнабић, јер сте имали великог утицаја на то питање, не само на усвајање Мађинског

акционог плана него на имплементацију и реализовање елемената Мањинског акционог плана, то је за нас изузетно важно, што је за време не прошле него претпрошле Владе, практично на последњој седници те прве владе Александра Вучића усвојен тај посебан мањински акциони план који значи оквир задатака свих будућих влада Републике Србије све до учлањења наше земље у ЕУ на пољу побољшања положаја припадника националних мањина.

Мислим да су то врло важни циљеви, реализовани у претходним годинама, и ми желимо да будемо партнери у наставку реализације тих циљева у наредним месецима и у наредним годинама. Као што видите, ту се ради о неким симболичним стварима, али се ради и о врло практичним стварима из сфере развоја инфраструктуре, привреде итд., које нису од битне важности само за војвођанске Мађаре него за све наше комшије, за све грађане Републике Србије.

Било је речи и о томе да ли је добро када је председник Владе ванстраначка личност, када није члан политичке странке. Ја сам у неким ранијим периодима говорио о томе да није најсрећније решење када је члан Владе ванстраначка личност, због тога што се то обистинило у историји. Платон је пре пуно година писао о томе да државу треба да воде филозофи, данас бисмо рекли експерти или стручњаци. Тај експеримент се није показао на примеру Сиракузе пре скоро 2.500 година.

Али ја вас, госпођо Брнабић, не бих убрајао у круг оних експерата који су били чланови Владе Републике Србије у неким ранијим сазивима, претходних година или деценија, због тога што иза вас стоји врло озбиљно искуство од годину дана на положају министра, члана Владе Републике Србије. Ви сте се доказали, по мени, по нама из СВМ, пошто сте одлично водили тај ресор који ће у будућности водити господин Ружић.

Ми смо животно заинтересовани за то да и он буде успешан као што сте били ви, јер у његов ресор спадају питања положаја припадника националних мањина. Он ће водити оно министарство које би требало да изради нацрт закона о изменама и допунама Закона о националним саветима националних мањина, закон о изменама и допунама Закона о заштити права и слобода националних мањина и много тога из посебног мањинског акционог плана спада у надлежност оног министарства на чијем челу сте ви били скоро годину дана.

Оно због чега сам ја био јако срећан, госпођо Брнабић, то је следеће – када је господин Вучић положио заклетву, овде, пред нама у Народној скупштини, последњег дана маја, онда сте ви наредног јутра били гост на Јутарњем дневнику РТС-а. Ја сам ту емисију погледао због тога што сам

претпоставио, и испоставило се да сам био у праву, да ће гост тог јутарњег дневника највероватније бити нови председник Владе Републике Србије.

Јако ме је интересовало ко ће бити гост те емисије и били сте ви. Онда вас је уредница питала на шта сте ви јако поносни и шта мислите да треба да буду најбитнији задаци нове Владе. Онда сте ви рекли неколико реченица о одређеним економским темама, које свакако треба да буду у фокусу будуће Владе, као што су биле у фокусу и претходне, али сте онда упорно почели да говорите о значају Републичког савета за националне мањине.

Онда сам ја видео да уредница свакако жели да ви говорите о нечему другом, о економским темама, о привреди, о неким темама које су од значаја за све грађане Републике Србије без обзира на националну или неку другу припадност, а ви сте упорно, још неколико минута говорили о значају националних савета националних мањина, Републичког савета за националне мањине који годинама уназад пре претходне Владе није функционисао, о значају Закона о националним саветима итд.

Морам да кажем, и на основу тога и на основу експозеа који смо данас чули, да сте ви будући председник Владе, мандатар будуће Владе који је највећи значај придао овом питању у протеклом периоду и то свакако треба да буде охрабрење за припаднике националних мањина јер сте доказали да вам је то јако значајно, да се ту не ради о флоскулама, да се не ради о неким политичким фразама, јер је и у претходним месецима била у току израда закона о изменама и допунама Закона о националним саветима и о заштити права и слобода националних мањина под вашим вођством.

Пошто ћете ви бити председник нове Владе, ја сам сигуран да ће нова Влада још већи значај придавати тим питањима. Не само због тога што је то наша обавеза на путу ка ЕУ, него због тога што сте ви искрено за побољшање положаја припадника националних мањина. Чека нас врло велики посао по тим питањима. Јако пуно закона треба да се измени и да се донесе. Ја се надам да ће коначно доћи време када ће сви секторски закони бити у складу са Законом о националним саветима националних мањина. Ту пре свега мислим на законе из области образовања, културе, информисања и на Закон о службеној употреби језика.

Када сам већ код сфере образовања, пошто је то од значаја за положај припадника националних мањина, морам да изразим задовољство што ће господин Шарчевић и даље бити на челу ресора образовања, науке и технолошког развоја, пошто су у претходних годину дана урађени крупни кораци на питањима којима се нико претходно није бавио. Ту пре свега мислим на стандарде изучавања српског као нематерњег језика, и то морам

да кажем већ не знам који пут и овде, у Народној скупштини, да није поента у томе да припадници националних мањина не науче српски.

Не ради се о томе да припадници националних мањина не желе да науче српски. Управо супротно. Поента је у томе што према застарелим програмима и плановима то у претходним деценијама није било могуће. Да сам ја хтео научити српски језик у школи, данас овде не бих био у стању да вам се обратим на српском језику. Због тога је за нас јако битно што је урађен тај први корак након 15-20 година и очекујемо сада израду нових планова и програма и сигуран сам да ће та модернизација програма и планова довести до тога да ће припадници националних мањина на лакши начин савладати српски језик и да ће бити конкурентнији на тржишту рада Републике Србије.

Поред тога је јако битно, и то се односи и на господина Шарчевића, односи се и на вас, госпођо Брнабић, пошто сте споменули сарадњу са Међународним монетарним фондом и, наравно, са Светском банком и ми, наравно, немамо ништа против тога да Србија сарађује са те две институције, јер нисмо у ситуацији, ни економски ни политички, у каквој је нпр. Мађарска, да мађарска влада себи може да допусти да не сарађује на овај начин са Међународним монетарним фондом, али вас молим, госпођо Брнабић, када будете разговарали о рационализацији, о штедњи, са представницима Међународног монетарног фонда и Светске банке, увек обратите пажњу на специфичан положај образовања на мањинским језицима и да се линеарно не укидају одељења и финансирање одељења на матерњем језику за припаднике националних мањина.

Ми смо и сада успели да сачувамо, као и претходних година, неколико одељења која су била предвиђена за гашење, али верујте ми да уштеде не могу да буду толике на мањинском образовању колико може да буде штете када се укидају одељења на мањинским језицима. Наравно, треба да се води рачуна о томе да читав систем буде рационалан. Никад нисмо очекивали да се отворе одељења са два-три ученика, али свугде где је то иоле рационално та одељења морају бити сачувана да бисмо сачували образовање за припаднике националних мањина свугде где је то могуће.

Мало пре сам говорио о врло битним инфраструктурним пројектима. Желео бих да се захвалим госпођи Михајловић што је у претходном периоду имала разумевања за неке инфраструктурне пројекте који су битни не само за припаднике националних мањина, не само за мађарску мањину, него за све грађане, и то не само у Војводини, не само у северном делу Војводине, него за све. Ту се пре свега ради, нећете се изненадити, о Ипсилон краку, о обилазници око Суботице.

То је један пројекат, госпођа Михајловић зна савршено али говорим због јавности, који се гради 30 година и сада смо пре неколико месеци, након 30 година, успели да отворимо једну деоницу захваљујући чему је Суботица добила још један излазак на ауто-пут, још један крак. То није битно само за грађане, то је битно за привреду – отварају се нова радна места, сви који улажу своја средства, који стварају нова радна места, мислим пре свега на стране инвеститоре, желе да што брже стигну до ауто-пута, а грађани Суботице желе да се ти шлепери након 30 година изместе из самог центра Суботице.

Због тога је битно што је претпрошле године било издвојено 197 милиона, ове године 300 милиона, за следећу годину је предвиђена милијарда, а за ону наредну, за 2019. годину, 800 милиона динара и након 32, 33, 34 године бисмо могли да завршимо тај пројекат. Чуо сам, захваљујући мудрој вођењу и Владе и Министарства, да ће се ослободити још нека средства па ћу лобирати и код министарке и потпредседнице Владе, госпође Михајловић, али и неких других чинилаца унутар Владе Републике Србије да се одреде још нека средства да бисмо ишли још брже, ако за то има могућности, да бисмо то што пре заокружили.

Исто се односи на пројекат Палића. Палић већ сада јесте, а још више треба да буде међу три најбитније, најзначајније туристичке тачке, туристичке понуде Републике Србије. Палић има шта да понуди, као и читава Суботица, и то ће довести до оживљавања тог читавог краја, чему ће допринети и пруга Београд–Будимпешта и још једна пруга која је врло битна за нас, која се врло мало спомиње али је јако значајна – ради се о прузи Суботица–Сегедин–Баја. Имам један лајтмотив, једну малу фикс идеју о томе да се и у претходна два века обистинило да тамо где иде пруга, сада је то у мањој мери тако као што је било крајем 19. века, али још увек та идеја функционише. Тамо где пролази пруга тамо има живота, тамо има привреде, тамо има радних места, тамо има побољшања стандарда. Због тога нам је битан и Ипсилон крак и Суботица–Сегедин–Баја пруга и Београд–Будимпешта и развој Палића итд. То нису питања само за Суботицу, то су питања за шири регион и то је значајно за шири регион.

Ми у неким претходним годинама не само да смо успели да обезбедимо средства, захваљујући разумевању у Влади Републике Србије за те пројекте, него ће, рецимо, само у овој години локална самоуправа Сенте добити око 700-800 милиона динара. Није свеједно да ли је 700 или 800 милиона динара али не знамо још тачно, то је ред величине годишњег буџета Сенте. Само ове године, само из републичких средстава то значи да је сарадња одлична са Владом Републике Србије и да не долазимо цабе у Народну скупштину сваког дана када Народна скупштина заседа.

Још нешто бих желео да кажем господину Недимовићу. Јако нам је битно што се успео изборити код госпође Брнабић да се измени Закон о пољопривредном земљишту. То је једно питање за које се ми залажемо годинама уназад. Нисмо против конкуренције, нисмо против страних инвеститора, али јесмо за заштиту домаће пољопривреде и јесмо за то да, уколико ниједна земља која је ушла у ЕУ није одмах либерализовала тржиште пољопривредног земљишта, то не чини ни Србија. Само, постоји једна грешка у експозеу – тамо пише у року од 100 дана. Имамо 60 дана да изменимо Закон о пољопривредном земљишту. Спремни смо да то урадимо у јулу и августу. Хвала, и дајемо подршку.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Само да се захвалим на стварно изузетно конструктивном ставу и увек јако, јако доброј сарадњи са мађарском националном мањином. И ова Влада ће радити, као што знате, посвећено на томе. Што се тиче свих осталих пројеката, на томе се ради. У августу се отвара додатних 5,5 километара пута на Ипсилон краку Келебија–Суботица. Очекујем у мандату ове Владе завршетак радова на Народном позоришту у Суботици. Свакако, реконструкција пруге Београд–Будимпешта, јер је високо на листи приоритета.

Што се тиче пољопривредног земљишта, остало је да разјасним у претходној полемици, не мислим да су то популистичке мере, то што ћемо ми урадити, и свакако нећемо имати проблем са нашим путем ка ЕУ. Ми не забрањујемо продају, ми ћемо је стриктно ограничити, али то су радиле и друге чланице ЕУ – Пољска, Естонија, Летонија итд., тако да је то, као што сам рекла и у експозеу, упоредна пракса, а важно је за нашу земљу, за пољопривреду наше земље.

Хвала вама много на свој сарадњи у протеклом периоду и радујем се наставку такве сарадње. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Драган Марковић.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Даме и господо бивши посланици, будући посланици, односно министри, даме и господо посланици. Поштована мандатарко Брнабић, из познатих разлога, ви знате став Јединствене Србије, ми не можемо да гласамо за вас да будете премијер Републике Србије, али немамо ништа лично против вас. Ми смо ову државу од 2008. године градили, Ивица Дачић и ја, зна цела Србија да је захваљујући нама направљена програмска Влада, да је тада било веома тешко променити политику из 90-их година. И нисмо погрешили, донели смо прагматичан закључак.

Подржао сам, односно Јединствена Србија подржава Александра Вучића за председника Републике Србије. Од 10 митинга говорио сам на четири митинга. И наравно, победили смо убедљиво остале противкандидате зато што је Александар Вучић, као председник Владе и као председник највеће политичке партије у Србији, много тога доброг урадио за Србију.

Само ћу у неколико реченица да кажем зашто ми нећемо да гласамо за мандатарку а зашто морамо да водимо рачуна о политичкој стабилности у Србији, о континуитету власти, односно не власти као власти већ закона, јер Србија никада није била популарнија у међународним односима него што је сада. Када сам био на инаугурацији председника Александра Вучића, могу да вам кажем да нисам очекивао да ће толико представника држава, преко 50 представника држава из целог света доћи на инаугурацију Александра Вучића. То је било импресивно. Био сам и на инаугурацији Доналда Трампа и на основу броја становника Америке и броја становника Србије више је угледних људи било на инаугурацији Александра Вучића него на инаугурацији Доналда Трампа.

Али одмах другог дана након тога су хтели неки да злоупотребе, ЛГБТ популација, и одржали митинг. Па прошло је неколико дана па митинг у Нишу. Немам ништа против тих људи и нисам за насиље, али све што желите да радите, радите у четири зида, а не да оно што је инаугурација... Мислили су да ће сада сви да се баве геј-парадом и да ће сви медији да пишу о томе. Не знам колико ме је новинара звало; уопште нисам хтео да коментаришем, јер ме то више не интересује. Шта сам имао о томе, ја сам рекао.

Моји посланици, њих петоро, и ја, нас је саставила породица и Програм и ми смо тако направили партију која се зове Јединствена Србија. Ово не радимо из политичких разлога и због политичких поена. Ово је наш живот. Тако смо се родили, наше убеђење је такво. Не понижавамо друге, не потцењујемо друге, поштујемо све министре, и као и досада, за све оно што је добро за Србију наша партија ће гласати.

Знате шта, у Србији не би постојало толико партија када би сви исто мислили и да будемо сви у једној партији. Ивица Дачић и ја смо неколико пута, гласао је он против неких закона док смо били у Влади са ДС-ом а ја гласао за и обрнуто. Исто тако, морам да кажем да наши коалициони односи са СПС-ом су на веома високом нивоу.

Јединствена Србија у наредном периоду ће се бавити тиме како да помогне министрима, а могу да вам кажем да имамо велико искуство и да је наш резултат видљив и познат. Драго ми је што су министри који су предложени људи са биографијом, који имају свој резултат. И Поповић,

који је направио велику фирму у Русији, који ништа не ради у Србији, и остали, чак и Бранко Ружић, не знам да ли је ту.

Када је у питању Вулин... Да ли је ту господин Вулин? (Јесте.) Е, када је у питању Вулин, мислим да му та функција личи и приличи. И да је он неколико пута рекао нешто што су сви ћутали и сигуран сам да му то што је он говорио није рекао председник. Али докле то ми Срби да ћутимо? Ви знате да сам ја рекао – патриотизам се не сипа у трактор. Али не можемо погнуте главе да чекамо да одемо у ЕУ, морамо да држимо оно што је достојанство српског православног народа, оно што је традиција Србије, а не како нам неки други наређују.

Када је у питању Војска Републике Србије, битно је да ми будемо војно неутрални и да не идемо тамо где гине народ, јер Срби знају шта значи агресија и НАТО агресија и све оно што смо доживели 1999. године.

Морам да похвалим још неколико министара: министра здравља, министра финансија, министра унутрашњих послова. Знате шта, 2003. године полиција је тукла раднике у Крагујевцу, односно из Крагујевца, који су изашли на улице да се боре за радничка права. Тада сам био на челу колоне тих радника и рекао сам полицији – прво мене да тучете па онда ове раднике иза. Много штрајкова је било у Србији; нисам видео да је иједан полицајац одгурнуо неког штрајкача или ударио. И безбедност је на високом нивоу. То што се дешавају убиства, то не може да спречи нико, то су обрачуни у криминалној некој групацији.

Могу чак да кажем да и овај министар пољопривреде није лош министар, а посебно ћу да похвалим министарку Зорану, не знам да ли је ту, не видим је одавде. Шта је она истрпела после Александра Вучића и које нападе, свака јој част као дами.

За мене је Ана Брнабић дама. Никада нећу ниједну ружну реч рећи. Моје је право да мислим другачије од неког ко каже – ово је добро. Ја мислим, и моји другови и пријатељи из ЈС, да је то другачије.

Даме и господо, ја сам 1994. године формирао Фонд „Треће дете“ и свака породица у Јагодини која је добила треће дете добијала је помоћ у новцу, у храни, у гардероби. Чак сам и узео да издржавам једно једанаесто дете у породици. Тада је породица добила десето дете, породица Миленковић из Доњег Рачника код Јагодине, а имају само две собе. Кажем – чекајте, како правите децу, а две собе? Кажу – нама треба галама, бука. Кажем им – ако се роди једанаесто, ја ћу да га издржавам до пунолетности. Није прошло четири месеца, дошао је тај брачни пар да ми саопшти и ево колико година од тада ја издржавам то дете и помажем тој породици. И то није демагогија.

Направио сам и цркву у Кончареву која се зове Свети Јован, да у цркву одлазе и да се венчавају мушкарац и жена, да брачни пар, мајка и отац крсте дете и да сечемо колач када славимо крсне славе. То је наша светиња и то никада нико не може да нам одузме.

Зашто ћемо ми из Јединствене Србије подржати и даље Александра Вучића? Он је неколико потеза направио. Захваљујући његовом ауторитету „Сартид“ у Смедереву се вратио. Не да је стао на ноге, него та фабрика поново ради, људи примају плате. Ево, сада Кинези са Бором разговарају да купе и РТБ Бор, да помогну и том руднику. Велики број инвеститора дошао је у Србију захваљујући Александру Вучићу. Морам да кажем да и Ивица Дачић као министар иностраних послова има велике заслуге и да ћемо се у том правцу ми из Јединствене Србије понашати у наредном периоду.

Не можемо да гласамо за избор даме Ане Брнабић за премијера, али пошто се у пакету гласа и за министре, извињавамо се министрима. Против Ане немамо ништа лично, али мора да се поштује став. То је демократија једне партије и оно што се зове живот за нас из Јединствене Србије. (Аплауз.)

И сад, ево, ови моји ми аплаудирају да прекинем. Каже Пера: „Боље да престанеш“. Никог нисмо увредили, да вам кажем. Све вас поштујемо и ценимо. Свако има право да ради шта год хоће. Није то дискриминација. У Србији, ја вам гарантујем, сада има три милиона грађана који би волели да буду председник Владе, али председник Владе није функција „први међу једнакима“. Кад то кажем, не желим да мислите нешто о мојој другарици Маји. Маја, моја другарица, поставила је своје име и презиме, изашла на изборе, на локалне изборе изашла у Новом Саду и победила.

Немам ништа против иједне даме, и оне која је другачије сексуалне оријентације, али за овакву функцију сматрам да мора да постоји одређена биографија. Ако сам неког увредио, а надам се да нисам, нека ми опрости. Ово је питање које за нас није могло да се промени.

И да вам кажем, нико није вршио притисак на мене ни на моје посланике, нити ме је убеђивао председник Републике. Једном ме је звао да ме пита да ли је то мој став. Када смо били код њега, када су биле консултације, питао ме је: „Шта ако буде дама Ана Брнабић?“ Ја сам рекао: „Ми смо против тога“. Питао сам га: „Шта да кажем новинарима?“ Рекао је: „Кажи исто то што си мени рекао.“ И хвала му на томе. Овим желим да демантујем кад неко каже – у Србији не сме нико ништа да ради, плаши се Вучића. Није тачно. Хвала вам, даме и господо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Претходно питање за ову Владу и за све нас је зашто ми данас бирамо нову Владу? Колико се сећам, претходна Влада је изабрана пре мање од годину дана, са председником који је имао експозе шест-седам сати без прекида, без дисања и не знам шта је све било. Ту је био програм за наредне четири године. Хвалите се да се тај програм остварује на савршен начин. Тај исти председник Владе је рекао да никад неће да се кандидује за председника Србије и зато се ја питам зашто ми данас бирамо нову Владу. Вероватно зато што је неко слагао. Хајде да погађамо ко је то.

Имамо у експозеу мандатарке, рекла је да подржава виртуелну реалност, дигиталну забаву и визуелне ефекте, цитирам, и то је тачно. Цео експозе и сва обећања која смо чули су на тему виртуелне реалности, дигиталне забаве и визуелних ефеката. То је, наравно, био обичај и то је обележавало и претходну власт. Све оне велике бајке о томе да је наш БДП највећи у региону, да је смањена, преполовљена незапосленост, да смо најцењенији на свету, да ћемо имати канал Дунав–Вардар, да ћемо имати пругу Београд–Будимпешта, да ће бити ово, да ће бити оно, да ће бити решена афера „Хеликоптер“, да ће бити решена „Савамала“ ... Све су то виртуелне лажи које смо слушали и у том смислу је госпођа мандатарка потпуно у праву када је рекла да ће ово бити Влада континуитета.

Дигитализација, нове технологије, образовање – то су биле речи највећег дела експозеа, речи које би требало да подигну оптимизам грађана Србије за оно што нас очекује са новом Владом.

Питам мандатарку – са којим стручним квалификацијама, са којим искуством, са којим пословним, руководећим искуством дајете себи право да едукујете грађане Србије из ових области?

Коначно – дигитализација, нове технологије, образовање, наравно да је то све добро. У то нема никакве сумње. Моје питање је шта би са оним тоалетима по школама? То је било обећање претходног председника Владе. Да ли је то решено? Да ли дигитализација добија своју потврду да је то активно и да је то последица рада Министарства за државну управу и локалну самоуправу то што се још увек чека на здравствене књижице, ове нове, добре, одличне, али их нема. За ове које смо добили морамо да понесемо још десет папира уз њих, пошто не вреде ничему.

Шта је са јавним предузећима? Чуо сам податак у који апсолутно не верујем, да смо међу две-три земље у Европи по малом броју државних службеника. То може да буде тачно само ако је превара. Само ако сте камионима пребацивали људе из јавне управе у јавна предузећа онда то може да буде тачно. Иначе, град Ниш, не знам за Београд, ово памтим

случајно, 2.000. године је имао 800 људи који су радили у Градској управи, а данас има 2.300. То је један пример. Да не говорим о јавним предузећима.

Обећање да ће бити донети прописи који ће смањити могућност продаје пољопривредног земљишта странцима је исто једна виртуелна реалност. Прво, одавно странци могу да купују пољопривредно земљиште код нас тако што оснују предузеће у Србији са 100% страним капиталом, а то је за писмене људе странац; онда то предузеће, које је формално српско а у ствари је у власништву странца, купује пољопривредно земљиште, и то траје деценију. С друге стране, изгледа да те измене које треба да компликују куповину другима важе за ове странце који нису ваши странци. Али да не улазим у те детаље, то ће министар будући да елаборира некада.

Генерално, експозе је дошао касно, али било је довољно времена – ко зна да чита, да прочита и да чује оно што је речено и да да неколико коментара на неке наизглед мале ствари. У биографији која је достављена као биографија мандатарке, очекујем да је то сама писала пошто би то било потпуно логично, пише о себи да је именована за министра пре неку годину. Да упознам министарку за државну управу и локалну самоуправу и будућу председницу Владе да се у Србији министри не именују него се бирају. То није грешка у писању, пошто се понавља на седам-осам места, па су неки кандидати за министре почашћени тиме да су изабрани на неке раније функције а неки да су именовани. То није грешка.

Други случај, те стране фирме „Асомакум“ или *Asseco*, како се зове, и о томе да нема никакве везе то што брат високог функционера, највишег функционера једне државе има послове са истом државом и да је то све у реду зато што су пунолетни – па то је исто континуитет, то смо и досада имали, исту ситуацију. То, наравно, не може да буде у складу са прописима, са моралом, са било чим што има везе са 21. веком, то је јасно као дан.

Да ли је то ишло преко НАЛЕД-а, где је случајно мандатарка била једно време и председница управног одбора, ако се не варам, па је то као нека крива улица, нека Херцеговачка, где је требало да се то замути... Дајте да не причамо о томе. Сви људи који седе овде су пунолетни и знају шта значи кад близак рођак некога ради са државом. Немојте да причате у земљи Домановића и Нушића шта то значи. Нема изузетака. Макар да су најпоштенији, то је недопустиво, и у перцепцији и у спровођењу.

У истој биографији мандатарка каже, хвали се, износи наводну чињеницу да је радила у „Континентал винду Србија“ и да је радила на ветропарковима у Ковину, који су били вредни 300 милиона евра. У Ковину нема ветропаркова те фирме, него је тамо ветропарк, колико ја читам новине, отворила нека друга фирма, из империје МК Комерца, и цео тај посао није био вредан 300 милиона него 15 милиона.

Према томе, шта је закључак? Говорим чињенице, без оптуживања. Могуће је да је мандатарка радила на ветропарковима у Ковину, али од тог посла нема ништа. А можда нема ништа од тог посла зато што је њена процена вредности тих послова 20 пута већа него што су реални трошкови, цена тог истог посла.

У плану рада Владе прва глава је повезивање Србије са Европом и светом, па се онда каже – наставак пута ка ЕУ, партнерства широм света, блиска сарадња са земљама у региону и Косово и Метохија. Волео бих објашњење за ово. Како је, ако је политика ове Владе да се не може признати независност КиМ, могуће да то буде део прве главе, која се зове – Повезивање Србије са Европом и светом? Косово и Метохија су у Европи, то је несумњиво, али је потпуно бесмислено да то стоји у овом делу.

Како ће се решити питање Косова, то је друга прича, али не сме да стоји у овом делу. Или сте ви повредили Устав, односно преамбулу Устава пре него што сте почели да радите свој посао. И ту нема никаквог оправдања, ни експерти за европске интеграције не могу да вам помогну у томе да објасните нешто што је необјашњиво.

Имамо ми ту и кандидате за министре. Драго ми је што је госпођа Брнабић прва дама која је кандидат за мандатара, али мислим да не постоје основни услови, понављам – ништа лично, за то да добро обавља свој посао, зато што она нема искуство у било ком послу који има било какве везе са вршењем дужности председника Владе Србије и, са друге стране, за тај посао је неопходна политичка моћ.

Свако ко вам прича бајке о експертима... То је лепа прича. Експерти, наравно, имају своје место у било којој влади, у било којој институцији, у то нема никакве сумње, али на челу Владе мора да стоји човек који има максималну политичку моћ. То је или први човек највеће странке која је у власти или неко поред њега. У то нема никакве сумње. Чак је и сам Вучић рекао да ће то бити половично место премијера, пола ће бити Брнабићева, пола ће бити Дачић; не желим да замишљам како то изгледа.

Ко су кандидати? Иза мандатарке је Ивица Дачић, министар иностраних послова. Било би добро да чује о чему се прича. Било би добро да и од њега чујем да ли је став Министарства иностраних послова Србије или став некога ко је рођен у Призрену да се КиМ нађе у сегменту који се зове – сарадња са Европом и са светом; да ли је то став ове Владе, да ли је то став СПС-а, да ли је то став коалиционих партнера.

Моје питање за потпредседника будуће Владе и министра иностраних послова – да ли ћемо икада да добијемо одговор шта је са двоје службеника и амбасадором из Либије? Они су убијени у последњих годину

и по дана, немамо ниједну информацију о томе. Не можемо да будемо задовољни радом било ког министарства које не може да нам каже како су погинули радници тог министарства, држављани Србије. Чули смо разне приче о томе, неке јако ружне, али морамо да знамо истину – и њихове породице и српска јавност. То јесте одговорност Министарства иностраних послова и ја тражим те одговоре.

Наравно, господин Дачић је стари политичар по стажу и не чуди ме што је он и у овој Влади. Само један је успешнији од њега од овде присутних, ал' о њему ћу касније.

Други је кандидат за министра унутрашњих послова, оптерећен сумњом у исправност свог доктората. То нисам отворио ја, није први пут да се о томе прича. То је неиспричана прича још увек.

Волео бих да те дигиталне, технолошке и научне моћи које нам представља мандатарка буду искоришћене за једну брзу анализу свих лажних диплома, свих, свачије лажне дипломе – било да је она са више школе, са факултета или да је то докторат. Али да министар унутрашњих послова једне државе буде за тако нешто оптужен од јавности, без било какве пресуде, академске или судске, јако је лоша ствар. То је фалсификат. Ако је то тачно...

Немојте да ми добацујете, него се јавите после.

То је питање за Стефановића.

Расим Љајић. Изненађени смо сви што је он поново министар и то изненађење је јако велико. Не знам да ли је ту. Ако је ту, од мене само порука да добро чува ону канцеларију у коју се уселио 2003. године. Тамо су некада радили озбиљни људи, нека пази тај простор.

Професор доктор Зорана Михајловић, кандидат за потпредседника Владе и министра за три ствари. Очекивао сам да ви, госпођо Михајловић, будете мандатарка за ову Владу. Ви имате све оно што предложена госпођа Брнабић нема – и искуство и политичку моћ. Потпредседник владајуће странке, потпуно логично да буде на месту председника Владе. Политичко искуство сеже још од пре 5. октобра. Сами сте говорили да сте учествовали у догађајима 5. октобра испред овог здања. То је тај досовски бекграунд и искуство. Искрено, очекивао сам да ви будете на вишој функцији, али, ето, погрешим некад и ја.

Доктор Душан Вујовић, апсолутно економиста од реномеа, нема ту никакве приче, само с једним проблемом. Кад дозволи себи да проговори оно што му струка, искуство и интегритет налажу, као пре неки дан у Бечићима, после тога му забране да прича наредних седам дана. И кад оправдано оптужи оне који лоше раде у Влади Србије, после тога мора да ћути. Ја то разумем на неки начин, али немам за то оправдање.

Горан Кнежевић, кандидат за министра привреде. Ми се знамо јако дуго; то је један сналажљив човек и све му боје лепо стоје, тако да немам шта да пребацим том именовану. То је изненађење на нивоу господина Љајића; било је логично да добијемо то именовање.

Недимовић, будући министар пољопривреде, шумарства и водопривреде. Већ сам говорио о теми куповине домаћег пољопривредног земљишта од стране странаца. Мислим да то не треба да се диже на ниво демагогије, него треба направити законске прописе који ће ставити у исту раван, са истим условима, и странце и домаће. Ево, зову ме из општине Врбас, из села Куцуре и неких других села, да ми кажу да 240 и нешто хектара земље није дато у најам већ годинама, зато што се чува за некога. Министре, морате то да... Ако није, онда је јако тешко да не можете плодну војвођанску земљу да било коме издате. Не ставља се то на тендер, не да нико неће да узме у закуп. Према томе, мало се бавите тиме.

Горан Триван је кандидат за министра за заштиту животне средине. Надам се да препорука за то место није то што је он већ 10 година градски секретар за заштиту животне средине, јер онај дим који се још увек осећа из Винче не би могао да се деси да је све урађено и на нивоу Београда и на нивоу Србије да се то спречи. Надам се да постоји начин да екологија, односно заштита животне средине у Србији не буде политичко питање и да не оптужујемо Брисел или хвалимо Брисел што ту нешто радимо, него да то буде дневно понашање свих нас.

Александар Антић. Надам се да му је боље. О њему нећу да кажем ништа данас.

Нела Кубуровић. На млада, нејака плећа свалио се највећи проблем, или један од највећих проблема у овој држави, а то је правосуђе. Да ли је под политичким утицајем, превеликим и недопустивим, да ли је корумпирано – и једно и друго је делимично тачно. Наравно, већина људи која ради у правосуђу су поштени, часни, одговорни људи који знају да раде свој посао на ваљан начин, али довољно је да имате пет, шест, 10, 12 максимално посто оних који су тастери ове или оне политичке опције или који примају новац, без обзира на то ко им га даје, да се поквари стање у тој области и та област је у катастрофалном стању. То нема везе са мандатарком, али обећања која сте дали да ће брзо да се промени – не, то је политичко питање, то није техничко питање, то није питање дигитализације, то је политичко питање – да закон буде изнад власти. Треба неко моћан да се избори за то.

Бранко Ружић је коначно у Влади. То је велика помоћ господину Дачићу да... Не знам шта, али ту ми нешто делује као нешто што је везано за СПС, па нећу да се бавим тиме.

Александар Вулин, кандидат за министра одбране. Довољно је да се то каже, не знам шта бих могао да додам преко тога. То је чудо невиђено. Дај боже да ћемо имати мирне наредне дане и месеце, јер оно што смо видели да се у његовом мандату дешавало на неким другим местима не указује на то да нас чека мир, али ко га је предложио нека се бави тиме.

Јадранка Јоксимовић треба да ми каже зашто је Косово у спољнополитичком делу овог програма. Знаш да сте сада покушали мандатарки да објасните, па би било боље да то кажете нама, посланицима.

Шарчевић. Нећу да причам. То је туга и невоља са просветом. Ту нема пара, ту се бог отац не би снашао.

Имамо поново за министра здравља човека који се налази у списима предмета убица Зорана Ђинђића, и то је нерешена ствар. Да ли то вама одговара или не, моје је да подсетим грађане Србије на то. Ко не верује нека погледа списе предмета.

Зоран Ђорђевић. Шта си згрешио па да те баце у министарство које је водио Вулин? Па нема теже казне. То је нека велика грешка, вероватно.

Вања Удовичић. Шта ће ти то, момче? Ти си одличан спортиста, добар човек, шта ће теби да будеш...?

(Председник: Хвала, 20 минута. Таман сте културу изоставили.)

Само на крају, молим вас, још једну реченицу.

Министре без портфеља нећу да коментаришем, пошто су то...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика...

Само, молим, полако...

Не, није, ништа нисмо чули о култури.

Реч има народни посланик Александра Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Поштована председнице, даме и господо народни посланици, поштована госпођо Брнабић, господине Стефановићу, господине Вулин, немојте да вас много брине дискусија бившег савезног министра унутрашњих послова за време чијег мандата је убијен председник Владе Републике Србије.

Каже да су њега звали из општине Врбас, а мене су баш сада звали и послали ми факс из Војног одсека Ниш. Каже: „Датум рођења 22. децембар 1960. године, Ниш, Пантелеј, Моравичка 22, школска спрема – нема података, школа – нема података, занимање – економски техничар, специјалиста. Регрутован 25. децембра 1978. године. Способност – неспособан, минус један“. По је по тадашњим војним прописима значило „стање најтежих поремећаја функција“.

Двадесет трећег јуна 2010. године тај човек који је у стању најтежих поремећаја функција добио је, госпођо Гојковић, дозволу за пиштољ марке

„збројовка“. Толико о томе каква му је школска спрема. Као што видите, нема података. Здравствено стање не може бити горе, стање најтежих поремећаја функција, али зато човек има пиштољ.

Молим вас, господине Стефановићу, и вас, господине Вулин, да се мало позабавите овим случајем. Знате, кад оваквом човеку дате оружје у руке, онда стварно може да буде проблема у Србији, али сам убеђен да ћете ви свој посао радити на квалитетан начин и да ће сви грађани од оваквих бити потпуно безбедни.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика? Изволите.

(Зоран Живковић: Не може.)

Како не може? Стварно немам ништа са тим. Пријавите се. Марко Ђуришић се пријавио пре вас, пријавите се и ви.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Прво, улица није Моравичка него је Мавровска 22. Тачно је кад сам регрутован. Нетачно је да сам тада проглашен неспособним, и то министар одбране, актуелни, добро зна. Тражио сам да ми се да документација и он то зна. Био сам, за вашу информацију, јер то је лаж, регрутован. Требало је јануара 1994. да одем у војску, у гарду, пардон 1984. године али сам 1983. године имао тешку саобраћајну несрећу због које сам наредних годину и по дана био или у кревету или на штакама. И то пише у документацији. То зна мој Ниш, цео. Јер када годину и по дана имате човека који иде на штакама околo, памте га сви. Према томе, да не улазимо у тај део.

Што се тиче оружја, питајте надлежне зашто имам оружје. Први пут сам добио дозволу 1994. године. А све друго што сте рекли је потпуна лаж, нетачно је и то је део онога што ви иначе представљате у овој лепој држави, у овој лепој земљи Србији која је лоша држава када такви људи могу да добију право да вређају друге људе. Не бих желео никоме да се деси то што се десило мени, да на тај начин избегну било какву обавезу, било кад, било где, нити било коме од вас, нити било коме од грађана Србије.

Та прљавштина коју говорите говори о вама, не о мени. О мом патриотизму, о мојој толеранцији, о мом односу према овој држави неће никад моћи да говоре људи који немају храбрости да се ујутру погледају у огледало а камоли да причају о неком другом.

ПРЕДСЕДНИК: Добићете реч кад будете дошли на ред. То је сутра.

Ви, реплика.

(Зоран Живковић: Мало сутра.)

Није мало сутра него сутра.

Само морам да избришем листу.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштована госпођо Гојковић, ништа нисам слагао.

Из званичне документације тадашњег војног одсека у Нишу прочитао сам податке везано за господина који је малочас говорио, који је спочитавао министрима какви су, вршио је лоботомију, черечио министра једног по једног. Овде лепо пише – школска спрема нема података, школа нема података, неспособан за било шта, али је, ево, као што видите, био способан да 2010. године добије пиштољ марке „збројевка“. Иако је у стању најтежих поремећаја функција, био је у стању да буде савезни министар унутрашњих послова. Сад мени није јасно како такав човек може да себе представља као некога ко се бори за владавину права.

Слажем се са оним што је рекао. Ево, господине Стефановићу, заиста вас молим да се, када будете поново изабрани за министра унутрашњих послова, заиста озбиљно позабавите оваквим случајем – како човек који очигледно има озбиљне проблеме и налази се у стању најтежих поремећаја функција може да добије пиштољ марке „збројевка“ 2010. године, а нешто раније, иако у стању најтежих поремећаја функција, добио је око 400-500 хиљада евра субвенција за винограде које никада није посадио на Фрушкој гори. То је питање и за министра пољопривреде и за све друге надлежне министре у Влади.

Као што видите, чека вас много посла само око једног јединог човека. Не бих вам био у кожи, мислим да ћете имати много тешког посла.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

Повреда Пословника, Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштована председнице, сматрам да сте повредили члан 107. став 1 који каже – говорник на седници Народне скупштине је дужан да поштује достојанство Народне скупштине, и онда се даље говори на који начин посланици треба да се обраћају у Народној скупштини. Повређен је вашим нечињењем да санкционишете све оне посланике који су се огрешили о овај члан Пословника.

Ту мислим и на господина Живковића и на господина Мартиновића. Ако сматрате да је било нечег увредљивог у излагању господина Живковића па да зато господин Мартиновић може да каже оно што је рекао овде, мислим да је то погрешно и да није у складу са Пословником те да је ваша обавеза да такву дискусију прекинете. Ако је било потребе, прекинете господина Живковића а не да као одговор на његове наводне увреде допустите увреде од стране господина Мартиновића.

Мислим да је ова седница изузетно битна, вероватно нешто што грађани највише прате, и стварно не бих желео да на овај начин наставимо дискусију о избору Владе Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Прихватам вашу сугестију.

Реч имате ви.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Не, немате реплику. Прихватила сам сугестију да се вратимо на дневни ред и да престанемо са наводним увредама, како је то рекао Марко Ђуришић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Председнице, поштована госпођо Брнабић, кандидати за министре у Влади Републике Србије, колеге народни посланици, ми ево и данас настављамо са праксом која постоји већ пет година у Србији, да после кратког времена бирамо нове Владе Републике Србије.

Ово је четврти пут да бирамо, да имамо новог мандатара, да имамо нове или старе министре. У прошлости смо имали неколико реконструкција и јако је тешко онда слушати експозе и обећања како ће се у мандату неке Владе неки послови завршити, јер никада не знамо колики ће бити мандат те Владе. Мандат ове Владе требало је да траје још три године. Овде су дата нека обећања, као што обећања дата у августу прошле године до данас нису испуњена. Влада, та која је изабрана у августу, данас је завршила свој мандат, формално. То нас, народне посланике, ставља у тешку позицију – како и зашто да верујемо у оно што се изрекне током расправе у Народној скупштини.

Када је председник Републике изашао са предлогом за мандатара Владе Републике Србије, први разлог због којег је посланичка група СДС–НПС решила да буде против је прва реченица мандатарке – да ће нова Влада бити Влада континуитета. Влада која ће наставити оно што је рађено у претходних годину, односно у претходних пет година. Ми смо били против сваке Владе у претходних пет година, зато ћемо бити и против ове.

Други разлог је персонални састав, који смо сазнали јуче, у којем не постоји министар који је изгубио своју функцију у односу на претходну Владу, а имамо три нова министра. Сматрамо да велики број министара, макар гледали тих последњих годину дана, није заслужио да буде у Влади Републике Србије а не видимо готово ниједан позитиван детаљ из биографије или дела програма нових министара који бисмо могли да подржимо.

Трећи разлог је данашњи експозе. Оно што смо чули од мандатарке је по нама списак лепих жеља како ће се урадити неки посао који досада није урађен од стране људи који досада тај посао нису могли да ураде.

Хајде да кренемо редом. То шта је радила претходна Влада сасвим је јасно да ће радити и нова Влада, уколико данас буде изабрана. На који начин ће се она борити за владавину права и правну државу? Почео бих од директног учинка садашње мандатарке а бивше министарке за државну управу и локалну самоуправу и говорим само о оном делу њеног рада у претходних десетак месеци, гледано из угла народног посланика.

Ми смо госпођу Ану Брнабић видели овде два пута. Први пут када је образлагала измене Закона о финансирању локалне самоуправе, у октобру, када нам је објашњавала да локалне самоуправе једва чекају да им се умање средства која су добијале као део учешћа у порезу на зараде запослених и како то неће направити никакав проблем, како су локалне самоуправе спремне а како ће Влада тај евентуални мањак средстава за неке добре пројекте наградити. Какви су резултати после неколико месеци примене тог закона? Да будем искрен, није основни узрок само у тој промени, али јесте у раду претходних пет година.

То је оно што је јуче саопштио Фискални савет – да дуг локалних самоуправа прети да уруши јавне финансије Србије, да је он нарастао на преко милијарду евра, да је Град Крагујевац пред банкротом. То је речено од стране Фискалног савета који је овде најчешће коришћен као оправдање за економску политику Владе вођену у претходних четири-пет година, која је по нашем мишљењу лоша и надам се да ћу имати довољно времена да то образложим.

Други пут када је министарка била овде било је када је дошла и тражила да се рок у Закону о систему плата у јавном сектору, који је подразумевао да се до 1. јануара ове године донесе закон о платама у покрајини и локалним самоуправама, продужи за шест месеци. Она је тада рекла – послаћу тај закон у Парламент у овом року. Тај рок истиче за два дана, ми тај закон никада нисмо добили.

На који начин се од нас очекује да позитивно оценимо рад министарке Ане Брнабић у претходних десет месеци? Да ли је то борба против сиве економије и фијаско са организовањем лутрије грађана, када је на почетку створено сиво тржиште коверата на основу којих су грађани могли да се пријаве? Да ли је то наводна награда за транспарентност у раду? А већ скоро годину дана, од 12. августа 2016. године, када је по закону Министарство за државну управу и локалну самоуправу требало да преузме регистар запослених, то се није десило. Тај регистар не постоји. Министарство државне управе и локалне самоуправе није испунило ту своју обавезу.

Хајде да кренемо даље, о одговорности целе Владе и о року у којем је требало да буду окончани избори за директоре свих јавних предузећа.

Рок је истекао 4. марта ове године. Ниједан директор по том закону, готово ниједан, чини ми се, није изабран, али су зато у међувремену постављени бројни вршиоци дужности директора. Сви до једног су били високи партијски функционери. Сви до једног. Значи, никакве департизације није било. И за то је одговорна претходна Влада, из које су, понављам, сви министри данас овде пред нама. Сви до једног.

На који начин се радило на јачању четврте гране власти, независних институција? Сталним нападима на Заштитника грађана, на Повереника за заштиту информација? Сада се спрема гашење Националног просветног савета, односно практично његово потпуно обесмишљавање. Регулаторно тело за електронске медије не постоји, или макар не врши ону функцију због које је изабрано, и о томе смо говорили и били сведоци у време изборне кампање, пролетос. Да ли је то подршка Агенцији за борбу против корупције, која де факто не постоји? Нема директора, има два од девет чланова управног одбора.

То су све резултати ове Владе. Да ли је и шта је квалификовало, и сада долазим до тих неких персоналних решења у новој Влади, ротацију два министра – где министар задужен за социјалну заштиту и рад прелази на место министра војног а бивши министар Војске треба да преузме овај први ресор? Шта је то господина Вулина квалификовало? Да ли можда Закон о финансијској заштити породица са децом? Тај закон није донет три године. Три године је обећаван овде и није донет до дана данашњег. Сада се у једној реченици налази у вашем експозеу, не у ономе што сте рекли, него у овој широј верзији. Успео сам само да пронађем „потребу да се тај закон донесе“. Али до дана данашњег га немамо, три године имамо обећања. Као што имамо обећања ...

Ја вас молим председнице да ... Само говорим о резултатима рада и стварно никога не вређам.

На који начин се претходна Влада борила за социјалну заштиту и социјалну правду ако су смањене пензије? Смањене су пензије пре две и по године са причом привременог смањења на три године. Онда је тај рок од три године укинут па је речено биће то и раније. Моје питање вама је – да ли ћете укинути Закон о привременом смањењу пензија или макар грађанима показати да то није привремено тако што ћете обрисати ту реч из закона?

Сада неколико речи о ономе што нисте рекли у експозеу. Прва ствар, Закон о пореклу имовине. Сваки претходни експозе је садржао ту реченицу као важну за борбу против криминала и корупције. Ви нисте рекли ни једну једину реч и предлог тог закона, колико сам ја успео да

видим, не спомиње се ни у ових 88 страна. Ако не знате и немате решење, имате решење нашег посланичког клуба. Послато вам је пре неколико дана.

Ни једну једину реч нисте рекли о борби против сиромаштва у Србији. Србија је данас земља са највећим степеном угрожености и сиромаштва у Европи. Србија је данас земља са највећом разликом у примањима у Европи. То је званична статистика Светске банке. Ни једну једину меру Владе по овом питању нисте данас предочили народним посланицима и ни једне једине речи није било на тему слобода изражавања и слободних медија у Србији. Чињеница да су у Србији угрожени слобода изражавања и слобода медија налази се последњих неколико година у сваком извештају Европске комисије. Ако је европски курс оно што треба да одреди курс ове Владе, како то да се неки план, неке мере, неке идеје на ову тему нису нашле у вашем експозеу?

Сада ћу да завршим да бих мојим колегама дао прилику да кажу и само ћу вам рећи неколико датума – 27. јули, 31. август, 28. септембар, 26. октобар, 30. новембар и 28. децембар. То је последњи четвртак у сваком месецу до краја године. Као нову председницу Владе позивам вас и упознајем са обавезом да, по Пословнику, дођете у Народну скупштину Републике Србије и одговарате народним посланицима сваког последњег четвртка у месецу. Ваш претходник је за три године то урадио три пута. Ја сам вам прочитао датуме; убележите их, молим вас, у свој календар. У 16.00 сати сваког од тих дана очекујем да вас видим овде и да покажете да сте другачији и да сте ви особа која је саставила ову Владу а не неко други. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала пуно.

Било је пуно ствари, не знам где бих почела. Са тим са чим се суочила претходна Влада, имала сам част и задовољство да будем њен део, и шта је требало урадити да се уведе макар минимални ред у државној управи, и оно о чему сам причала у експозеу данас било је да се ред увео; јако тешко и јако болно, али се увео и на нама је данас да то надоградимо.

Да почнем од овога да су нам остали огромни дефицити, а сав дефицит у претходном периоду, пре 2012. године, финансиран је – зато што није било извоза и није било производње, инвестиција – задуживањем, које се сада плаћа. Данас ова Влада плаћа то задуживање.

Само да вам кажем, мислим да је за грађане Србије важно. То су невероватни подаци, па онда ви радите у оваквој економској средини у каквој ради ова Влада, да је држава у 2016. години само на камате за скупа задуживања потрошила 131,6 милијарди динара.

Да објасним грађанима да је тих 131,6 милијарди динара у 2016. години, које је требало направити као Влада и подржати привреду да их направи, само да би се вратиле камате, више него све исплаћене субвенције из републичког, покрајинског и свих локалних буџета заједно, које су укупно биле 112,7 милијарди динара. Да је то колико смо ми само у 2016. години дали на враћање камата само нешто мање од укупних капиталних инвестиција које је финансирала држава у 2016. години. Па ви онда радите као Влада кад вам се остави тако фантастичан амбијент у ком треба да радите.

Тај дефицит који се трошио, те паре које су се трошиле нису имале одакле да се надокнаде и онда су узимане од задуживања. Те камате су биле 7,25% у 2011. години, тако да је Влада одмах морала да узме нов новац по камати од 2% годишње да би вратила те камате од 7,5% годишње, да би држава макар некако могла да почне да функционише. А мислим да сам поменула када сам причала да је то довољно да се финансира 150 километара ауто-пута годишње. Не да направимо 150 километара ауто-путева у Србији, него сваке године да направимо 150 километара ауто-путева. Па ви онда, ко уме, нека ради фантастично у таквом једном амбијенту.

Што се тиче министара, не мислим да је нарочито коректно да се овде, када не може сваки министар за себе да одговара на увреде, без проблема сваки министар појединачно прозива и професионално...

(Зоран Живковић: Кандидати.)

Ја се извињавам, кандидате за министре у техничкој Влади...

ПРЕДСЕДНИК: Без добацавања.

АНА БРНАБИЋ: ... И лично и професионално. Није довољно професионално, него морамо и лично. Што, је л' бисмо могли да имамо бољег министра за европске интеграције ако смо од 2014. године до данас отворили десет поглавља и затворили два? За спорт и омладину?

Од 2014. године, ево ја ово нисам знала, морам да кажем грађанима Србије зато што је то мени фасцинантно стварно и поносна сам што сам била део такве владе – од 2014. године до данас освојене су 103 медаље. Од 2000. до 2014. године, у 14 година, укупно је освојено 117 медаља. Вероватно можемо да нађемо бољег министра за спорт.

Стопа незапослености младих 2013. године – 39,5% Данас јако висока, али 28,5%, 11% мање. Али то ме реално не чуди. То ме стварно реално не чуди када ми можемо овде да дебатујемо, спрдамо се и мислимо да је смешно да причамо о виртуелној реалности, дигиталној забави и свему томе осталом, где се данас у тој индустрији запошљава око десет хиљада младих људи. Али то је смешно и то је предмет овде уметничких вербалних

фигура како ова Влада ради на виртуелној реалности. Није смешно када десет хиљада младих, способних људи ради у тој индустрији, сви су сами направили своје послове. Е па видите, када се пази на то, онда се за 11% смањи стопа незапослености младих у две године. (Аплауз.)

Инфраструктура, пошто Влада ништа није урадила у две године, само да још једном нагласим за грађане Републике Србије, мада изгледа да грађани Републике то знају, зато што су тако гласали на изборима, али нема везе, могу и дужност ми је да то кажем, наравно, и народним посланицима који можда немају све информације.

Инфраструктура, ево, да кренемо од тога да је у грађевини и инфраструктури прво покренута...

ПРЕДСЕДНИК: Извињавам се мандатарки, само да потпредседница заврши разговор са опозицијом.

(Вјерица Радета: Завршила је.)

Е, захваљујем вам. Ометате рад. Није ред за председавајућим столом да неко ћаска са посланицима док неко говори. То смо научили давно код куће, а камоли у Парламенту.

Извињавам се вама.

АНА БРНАБИЋ: Дакле, можда да се подсетимо да је у грађевини први пут кренула у Србији да се уводи електронска управа и да је решен проблем који је био највећи проблем за све инвестиције – не стране, него и стране и домаће, и предузетнике и грађане – за издавање грађевинских дозвола, који није могао да се реши десетинама година пре тога.

Данас нам треба пет дана за издавање грађевинске дозволе, 2014. требало је деведесет дана. Само за грађевинску дозволу. Цео процес је био око 245 дана укупно. Захваљујући томе данас је активно осам и по хиљада градилишта, а било их је у целој Србији мање од 500.

Здравство. Дакле, министар Лончар – поносна сам да је прихватио мој позив и да је у мом кабинету – човек је, који је највише, на најстрашније начине нападан, и поред тога радио свој посао, устајао сваког јутра, ишао у канцеларију, борио се... И занимљива је информација, на пример, да до 2012. године, а то је страشان податак, до 2012. године српско здравство није испуњавало ни критеријуме за оцењивање у склопу Европског здравственог потрошачког индекса. Ниједан критеријум. Дакле, нисмо могли ни на листи да се нађемо. И када је коначно испунило критеријуме, били смо убедљиво најгоре оцењени у целој Европи.

Дакле, српско здравство је у протекле две године, причам о министру Лончару и шта је човек урадио, упркос свим нападима...

(Народни посланици добацују.)

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланике да се мало смире и да дозволе мандатарки...

(Владимир Ђукановић: Добро си се сетила.)

Шта кажете ви?

Молим посланике да се смире, да не бих правила паузу. Пошто чујем добацивање и са једне и са друге стране. Сматрам да то прелази неку границу и моје толеранције. Значи односи се на све, јер чујем и са десне и са леве стране врло ружно добацивање и то лично мени.

АНА БРНАБИЋ: Ја сам мислила да је можда здравство мало важније неким посланицима и да ће им бити задовољство да чују да је у протекле две године, дакле само у протекле две године српско здравство напредовало 12 места, да више није најгоре у Европи и да Србија данас заузима 24. позицију на овој европској листи, да се налази испред осам држава ЕУ и да је 2016. године понела титулу државе са највећим напретком у здравству.

Што се тиче правде, за 10 месеци ухапшена су три представника суда, двоје судија због примања мита. Дакле, отвара се транспарентност...

Не знам, када кажемо да ова Влада није имала резултате ... кажем у каквом амбијенту је ова Влада дошла да ради ... са овим резултатима бих се ја поносила, ако ме изаберете као мандатарку за Владу, ако успемо овако нешто да реплицирамо у овом мандату следеће Владе а са оваквим стањем у каси, да не морамо да плаћамо цео буџет за капиталне инвестиције на камате за враћање кредита.

Што се тиче локалних самоуправа, поменут је Ниш. Ниш је, као и већина локалних самоуправа, био место за запошљавање свега и свачега. Ниш је, откада су се коначно избројали државни службеници, што је било 2013. године, јер пре тога се нису ни бројали, децембра 2013. године Ниш је имао укупно 6.396 запослених. Па онда децембра 2014. године 6.173 запослена, онда 6.042 запослена. Полако се спуштало, и децембра прошле године 5.885 запослених. А оптимални број за Ниш је, пошто се и то сада зна за сваку локалну самоуправу, а пре се наравно није знало, 4.321 запослен. Па ви видите, када причамо о страначком запошљавању и резултатима, да ли је постојала странка која је освојила толико локалних самоуправа као што је освојила Српска напредна странка.

Ја сам имала задовољство да будем министарка за државну управу и локалну самоуправу и та странка ми једну једину реч није рекла да заштитим неке људе или кадрове, него ми је рекла да даље наставим оптимизацију како бисмо смањили трошкове локалних самоуправа. То су само неки од резултата претходне Владе, а рекла сам у каквим условима је та Влада кренула да ради.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Повреда Пословника, Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Рекламирам члан 107. Пословника Народне скупштине, за који сматрам да сте га повредили, односно да је нарушено достојанство Народне скупштине управо излагањем мандатарке Брнабић и да сте били дужни да реагујете.

Најпре, знамо сви колико сте осетљиви, како ви кажете, на шатровачки речник и на непримерено изговарање неких речи, па сам сматрала да је требало одмах да опоменете претходну говорницу када се изјашњавала о народним посланицима како се спрдају овде у Народној скупштини. Ми смо можда навикли на њене неконвенционалне и неспретне изразе, али сам се надала да ће се то у међувремену поправити, да ће научити да долази у Народну скупштину, да ће разумети како треба да комуницира са народним посланицима и да заиста поведе рачуна, чак и када се унервози или када јој понестане аргумената да расправља чињеницама са нама.

Други тренутак када сматрам да сте повредили достојанство Народне скупштине је када сте допустили да претходна говорница износи нетачне податке, или да их износи на начин да обмањује јавност. Ту бих јој препоручила да се боље консултује са госпођом Јоксимовић, која би јој сигурно објаснила да историја нити Републике Србије нити државе није почела 2012. године, коју је мандатарка навела као годину када су убрзано почела да се отварају преговарачка поглавља, већ је то био једини начин да се отворе тако што је 2012. године Република Србија прво стекла статус кандидата а пре тога је требало да се заврши епоха сарадње са Хашким судом. Дакле, тај период је припао претходним владама, а ове владе су дошле на готово. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Молим за стрпљење две минуте.

Дакле, нисам повредила Пословник. Глагол спрдати постоји у српском језику и значи шалити се. Узмите само неки уџбеник, поштоване колеге, мало се заинтересујте у једној од пауза. Могу и да вам наведем неке примере у реченицама када се то најчешће користи, а никако у увредљивом контексту, иначе бих ја реаговала. Немам ја пардона ни пред ким када је у питању чистота српског језика, верујте ми.

(Мариника Тепић: Да ли све речи из српског речника можемо да користимо?)

Сигурно ћете се заинтересовати за тачност мојих навода.

Да ли сам повредила Пословник? Моје питање је да ли ћемо гласати о томе на крају седнице? (Да.)

Захваљујем.

Повреда Пословника, Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајућа. Чланови 108 и 109, посебно овај део везан за казне. Ја сам малопре можда непримерено и бурно према вама реаговао јер сте заиста отђутали, мало је рећи, на примитивизам са оне тамо стране, приликом добацивања. Не желим да понављам те речи које су овде добациване мандатарки зато што то није примерено Скупштини, али сте ви били дужни да заштите и њу и све људе које господа са оне друге стране тако вређају, да то заиста не приличи Народној скупштини.

Молим вас да убудуће кажњавате такве посланике. Нисмо ми овде дошли на хајдучку скупштину, него смо дошли у Парламент Републике Србије да саслушамо експозе и, наравно, да чујемо шта нам то нова Влада нуди, да имамо конструктивну расправу. Ако ћемо да се вређамо, хај'те молим вас да онда прекинемо седницу, јер ово нема никаквог смисла.

Молим вас да убудуће кажњавате такве посланике и жао ми је што дотична госпођа, која се малопре јавила за повреду Пословника, није могла да чује такав примитивизам њених колега. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, нисам повредила Пословник. Опоменула сам, у ствари замолила сам посланике да тише говоре. Знате да је немогуће да тражим да сви ћуте када говори било ко, а и ви сте ми добацили врло гласно: „Добро си се сетила!“ па нисам реаговала. Тако да, молим вас да имамо исте критеријуме. Не желим ову седницу да претварам у нешто друго, него да озбиљно разговарамо о експозеу мандатарке.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић, реплика.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Нажалост, очигледно је да ће и ова Влада наставити да улепшава лажним статистичким подацима сурову и тужну реалност у Србији. Опет причамо о неком економском расту када је он најмањи у региону. Причамо о неком смањењу броја незапослених када те бројеве сада већ званично оспорава и Фискални савет. Причамо о наводним каматама на кредите без да кажемо кад и како су ти кредити узимани и када су узимани, јер смо ми овде, у овој Скупштини, давали гаранције за кредите по стопама од 6%, министре Вујовићу, на крају 2014. године, када је камата била 6% за „Србијагас“.

Економска ситуација у свету се драматично променила у последњих неколико година и то је главни разлог тренутних позитивних показатеља. Али оно што сте ви рекли у експозеу – наставићемо реформу јавних предузећа, не, ви треба да је почнете, јер реформа није започета за ових пет година. Започните реформу – после пет година.

И још једна слика на који начин је овај експозе само прича о лепим обећањима. Много ми се допала реченица мандатарке – да вратимо поверење у образовање. Ја мислим да је то изузетно важна ствар, али вас позивам... Да би се то десило, морате да урадите једну једноставну ствар: све дипломе свих чланова Владе одмах на проверу. Свако звање сваког од њих на проверу, па ако прођу провере, можемо да вратимо поверење у образовање.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Милорад Мијатовић.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Хвала, госпођо председнице. Мало сте ме изненадили, рекли су ми да сам касније, али ипак ћу говорити.

Даме и господа народни посланици, данас слушавам пуно о прошлости, мало о садашњости, а још мање о будућности. Често се та прошлост лажира, приказује се да је била боља. О садашњости се мало говори, а мене она занима због чињенице да видимо како смо живели, како живимо и како ћемо живети убудуће. Тога овде има мало. Мало се говори о резултатима а ја бих се ипак вратио на резултате. Ова Влада је Влада континуитета – знаће се шта нас чека у будућности. Ово наглашавам због тога јер ми не можемо живети од прошлости, поготово од оних који нам ту прошлост знатно улепшавају. Улепшавање прошлости, обесмишљавање садашњости значи украдену будућност. Е, ја заиста желим да говорим о садашњости и о будућности.

Хајдемо нешто мало о лепом, а овде се мало тога говори о лепом. Од 193 земље, само у 11 земаља је на челу Владе жена. Србија ће бити дванаеста земља од 193 земље на чијем челу ће бити жена. Зар то није лепа ствар? Зар се Србија не мења? Зар Србија није другачија? Неће нико да говори о резултатима, а ја баш хоћу да говорим о тим резултатима. И ово је један резултат. Зашто га ви нисте направили? Петнаеста Влада ове државе заиста има жену. Ја кажем, и остајем при томе, да сам поносан на ову чињеницу.

На почетку да нагласим да ће посланичка група Социјалдемократске партије Србије са пуно одговорности гласати да председник Владе буде Ана Брнабић и за њен кабинет. То наглашавам због тога што сматрам да је кабинет добро формиран и да ће дати резултате. Зашто стојим иза тога да ћемо дати подршку Ани Брнабић? Па зато што је образована, зато што је стручна, зато што је компетентна и зато што у свом раду има резултате. Заиста има резултате, а то је и показала. Зато што поштује и цени тимски рад и зато што ће постојати пуна координација између Владе и председника Републике, а за Србију је то веома значајно јер

знате да је свака кохабитација била веома лоша и зато је добро што ће бити та врста пуне координације између свих.

Рећи ћу шта ће ову Владу карактерисати, нагласићу пет кључних речи – стабилност, континуитет, економске реформе, ЕУ и спољна политика. Почећу од сваке од ових речи.

Стабилност. Србији је потребна дугорочна стабилност на политичком, економском и спољнополитичком плану. На политичком плану ту стабилност имамо, без обзира на сва дешавања која смо имали. Набројаћу само нека од њих. То је мигрантска криза, бриселски преговори и Косово, сарадња са суседним земљама.

Када говорим о мигрантској кризи, знате да је милион људи прошло кроз ову земљу и да је то било заиста неприметно, у смислу да су сви били и нахрањени и медицински заштићени и да и сад у земљи имамо између шест и седам хиљада миграната и да Србија нема због тога никаквих проблема. Ту смо показали и своје европске квалитете, јер многе европске земље нису показале овај степен осетљивости за мигрантску кризу.

О бриселским споразумима и Косову тешко да могу шта рећи осим чињенице да је Србија доследно испоштовала оно што је договорено. Очекујемо да то уради и она друга страна. Нажалост, ту немамо те резултате, посебно не око заједнице српских општина.

Даље, сарадња са суседним земљама. Србија јесте на западном Балкану, али, знате и сами, када у другим земљама имате изборне активности, одмах у први план дође Србија. Проблеми, Србија је проблем, тамо, вамо итд. Србија се у тим ситуацијама понашала заиста доследно, није прихватала било какве провокације и ми ћемо то и даље чинити. Дакле, ми смо свим нашим суседним земљама ставили до знања – јесмо за добросуседску сарадњу, али водимо рачуна о нашим интересима. То је дугорочни интерес Србије а не некаква ситуација због које то, из не знам којих разлога, радимо. То је битно и важно за Србију.

Идемо даље. Србији је потребан континуитет. Зашто? Кренули смо у битне економске реформе и политичке реформе. Ми смо познати по томе да кренемо у реформе и на првој препреци одустанемо. Не, Србији је потребан континуитет у економским реформама, али је потребан континуитет и у политичким реформама – нема успеха економских реформи ако истовремено нема и политичких реформи.

Ево нешто о резултатима. Овде је било мало говора и често се потцењују резултати финансијске консолидације. Морам да нагласим следеће – знало се где се Србија налази, али ниједна политичка гарнитура није имала храбрости да крене у финансијску консолидацију. Знате, лако је направити буџетски дефицит од 6,6%, хајте га ви сведите лако и

једноставно на 1,7% БДП-а. Е, то је ова Влада, претходна Влада, успела, успела је и даље снижава буџетски дефицит.

Ми ћемо ове године сигурно имати мање од 1% БДП-а, а ја очекујем да ће у 2019. години тај буџетски дефицит бити 0,5% БДП-а. То је одрживи буџетски дефицит који је бољи него у многим европским земљама. Наравно, то са собом носи и пад наших дуговања које имамо у односу на БДП. Он већ сада иде испод 70%, а будите уверени да је пре само три године био изнад 76%. Нико о том резултату не говори, а то је резултат који се тиче грађана ове земље. Они су платили највећу цену. Највећу цену су платили пензионери којима су пензије смањене, и највећу цену су платили запослени. Али они су свесни те чињенице јер су знали – уколико нема финансијске консолидације, држава Србија има банкрот.

Да смо наставили онако како смо ишли, не бисмо били у ситуацији да плаћамо милијарду и 300 милиона за камате. Докле би то дошло? На две, две и по милијарде, и држава Србија би била у банкроту. Е, то је животни резултат, о ком овде не жели да се прича. Прича се о свим другим стварима, а о томе не. И још нешто, БДП, ви знате да је падао, да ми имамо пад од 2009. године па надаље, да смо успели, и поред поплава 2015. године, да подигнемо на 0,8%, 2016. године на 2,8%, ове године идемо на 3%.

Зашто говоримо о БДП-у? Знате ли ви да 7,2 милиона грађана Србије производи негде у свим овим годинама између 30 и 34 милијарде евра. Е, то је наш БДП, то што смо произвели можемо и да делимо. Држава Словачка, која има 5,4 милиона грађана, производи 74 милијарде. Е сад, ако говоримо каква нам је Србија, 5,4 милиона грађана Словачке има БДП од 74 милијарде евра. То нам говори где се налазимо, колико треба још дуго и упорно у континуитету радити, развијати се, улагати у инвестиције, улагати у радна места да бисмо ишли даље и отишли даље.

Ми често говоримо шта и где треба улагати. Мандатарка је у свом уводном излагању рекла да области где имамо квалитет јесу пољопривреда, енергетика, ИТ сектор, саобраћај, туризам... Одмах ћу рећи, молим вас, ИТ сектор, ма колико је овде било потцењивања, ја ћу чак исправити мандатарку, имам податак да се од ИТ сектора добија 740 милиона евра, а да се од извоза малина добије 700 милиона евра. Исто тако и од извоза кукуруза, то је отприлике иста цифра, према томе, ИТ сектор је наша будућност. Могу са поносом да кажем да је један број мојих студената направио врло велики бизнис управо радећи за странце, а то је само продаја памети и преко интернета иду програми.

Да не бих даље говорио о подацима, они су познати, хајдемо мало о запослености. Знате ли ви да смо 2008. године имали два милиона

запослених, два милиона и нешто, да смо даље падали и падали, да смо тек 2016. године дошли до цифре од два милиона и девет хиљада запослених?

Да не бисте мислили да ја сад говорим да се у Србији добро живи, да је Србија једна просперитетна земља, одмах да вам кажем да се у Србији и даље тешко живи. Не може се живети боље уколико БДП не повећамо, уколико немамо већ резултате у том делу.

Управо Социјалдемократска партија Србије ће се залагати да се повећавају и плате и пензије, али из одрживих извора, дакле оно што је реалност, да то може бити дуго и одрживо а не некаквим позајмљивањем и даљим задуживањем.

Још нешто, ми хоћемо једну социјално уређену земљу. Социјалдемократска партија Србије инсистира на ширем друштвеном консензусу. Куда то иде Србија, да ли ћемо ићи ка томе да мањина добро живи, богато живи, а да већина живи тешко? Наш став је био, увек ће бити, да морамо имати шири друштвени консензус. Да они који најмање имају, морају да имају достојанствен живот. То се може уколико имамо нова радна места, нове инвестиције и све остало.

Рекао сам малопре, нема успеха економских реформи уколико нема политичких реформи. Овде није било говора о промени Устава. Сматрам да је устав који смо донели 2006. године устав 20. века. Он је донет у једном турбулентном времену и одслужио је своје. Србија треба устав 21. века. Србија треба устав једне модерне европске земље, где ћемо имати владавину права, самосталност институција државе, актуелну поделу власти, да грађани живе достојанствено и да имамо социјалну државу. Али ако отворимо та питања, морамо имати шири друштвени консензус. Не морамо отворати та питања ако се не можемо договорити, ако ћемо ићи у поделе, ако ћемо ићи у разлике, које су, иначе, код нас карактеристичне.

Сад нешто о Европској унији. Одмах да вам кажем, ми имамо 10 отворених поглавља. То је велики резултат. То је крупан резултат који имамо. То су крупни кораци ка ЕУ. Имамо два затворена поглавља. То је добро. Формирањем министарстава очекујем даље искорак, очекујем отварање нових поглавља и будите уверени да крајем 2018, почетком 2019. године очекујем отворена сва поглавља и већи број затворених. Крајем 2019. године ми морамо завршити свој посао. Када ћемо ући у ЕУ, то ће после тога бити политичка одлука, она неће зависити од нас.

Наравно, похваљујем чињеницу да је у експозеу мандатарка нагласила да ће ова Влада наставити да води уравнотежену спољну политику. Јесте нама ЕУ стратешки циљ, али ми смо веома окренути и према Русији, према Кини и вођењу те спољне политике и стално морамо водити рачуна да је Србија мала земља и да у тим турбулентним условима

мора водити рачуна о свом сопственом интересу, докле може и докле јој могућности дозвољавају.

Даме и господо народни посланици, ова Влада, за коју сам рекао да је Влада стабилности и континуитета, наставља пут претходне Владе која је постигла веома добре резултате и има задатак да настави тај пут и да преводи Србију из аналогног стања у дигитално стање. То је та нова Србија о којој говоримо или, што бисмо рекли политичким речником, хоћемо да Србију преведе из прошлости, подела, разједињености, слабе развијености, у једну модерну европску државу.

У потпуности сам сигуран да ће ова Влада одрадити свој пун мандат. На крају мандата ове Владе желео бих, и желим да видим, и сигуран сам да ћу видети завршен Коридор 10, са све Ипсилон краком, обилазницом око Београда, јужним краком и источним краком; да ће бити завршен Коридор 11 до Чачка, да ће бити започета пруга Београд–Будимпешта и бити већ при крају; започет Фрушкогорски коридор и тунел кроз Фрушку гору. Ја бих волео да буде завршен, као неко ко живи у Новом Саду, али га бар започните.

Исто тако, очекујем да ће у Србији бити и бољи животни стандард на реалним основама и да ће бити пожељно за живљење свих грађана ове Србије, али и наших околних земаља.

Социјалдемократска странка Србије ће са одговорношћу гласати за Владу коју предлагете и даће подршку свим вашим напорима да спроведете намере из експозеа. Знам да неће бити лако, али када је реформаторима било лако? Њихов рад се цени и поштује много касније, а не онда када су у актуелној Влади.

Желим вам добре резултате, пуно рада, а и среће јер срећа ће вам требати. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Санда Рашковић Ивић.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Госпођо председнице, даме и господо народни посланици, кандидати за министре, госпођо Брнабић, ви ћете вероватно већ од сутра седети у столици Николе Пашића. Додуше, њему и другима Домановић је посветио ону сатиру „Вођа“. Дакле, све што будете говорили, све што будете радили ићи ће апсолутно на ваш образ, али исто тако и на образ Србије.

Пре свега морам да вам захвалим што је ваш експозе трајао само нешто више од сат времена, за разлику од експозеа нашег претходника који је трајао прошле године, пре десет месеци, шест сати да би он био шест месеци формално премијер. Ја се надам да ћете ви бити премијер дуже – не зато што се избора плашим, него зато што мислим да је Србија уморна, како

од маркетинга, где сте ви стручњак, тако исто и од избора – па да видимо шта можете да урадите.

Одмах да вам кажем да наша посланичка група, НС Покрет за спас Србије, неће гласати за вас и за ваш кабинет. Пре свега, ми сматрамо да вас ваш досадашњи ангажман не квалификује за место председнице Владе. Ви никада нисте учествовали на изборима и немате изборни легитимитет. Сав свој изборни легитимитет ви црпите од господина Александра Вучића, а мени се чини да сте ви то пре неки дан чак и сами рекли гостујући на „Пинку“.

Ви такође говорите о томе да ће ово бити Влада континуитета и политика континуитета, и то сте рекли и у експозеу, а наравно говорили сте о томе како сте, ето, дошли у једну ужасну ситуацију, јако лош амбијент од претходних влада. Ја вам саветујем да се око тог лошег амбијента проконсултујете са својим садашњим коалиционим партнерима, господом из СПС, која су у континуитету била, безмало, у свим претходним владама.

Што се тиче самог одабира вашег кабинета, односно одабира министара, видимо да су остали практично више-мање сви министри у Влади, иако многи од њих немају добре резултате, а неки немају никакве резултате. Видимо да је направљена једна рокада и да су уведени министри без портфеља. Врло је необично да ми сазнајемо, рецимо, за једног министра без портфеља, након што смо завршили расправу о Закону о министарствима. Наравно, он по закону не мора да буде поменут ту, али би било пристојно и добро да је било поменуто да ће бити и тај министар.

Пре свега постављам једно реторско питање, а то је – шта вас квалификује да будете председница Владе? Пре свега, да кренемо од вашег школовања. Видела сам, ви сте завршили факултете у иностранству, и то је лепо, ја заиста немам ништа против тога. Међутим, рецимо, ваш универзитет Хал (*The University of Hull*) на Шангајској листи рангиран је негде између, видела сам на интернету, 600. и 800. места, док је Универзитет у Београду рангиран на 401. месту. Према томе, нисте завршили *Ivy League* као геније из Јејла, господин Крстић, који је био главна узданица Александра Вучића, а он је, ето тако, од главне узданице потонуо у црну рупу, у тотални мрак и нико више не зна шта се с њим десило.

Ви сте у Владу ушли пре нешто мање од годину дана. Неколико месеци пре уласка у Владу јавност је сазнала за вас јер је био неки скандал између фирме у којој сте ви радили и кума господина Вучића, тадашњег председника Владе. Ви сте тада стали на страну кума. Ја ово нисам сазнала од „радио Милеве“, него је о томе извештавао и писао КРИК, који је пре неки дан добио за своје извештавање престижну светску награду.

Што се тиче самих ваших постигнућа у оквиру министарства које сте водили, ту такође нисмо остали нарочито импресионирани. Видели смо да сте сада добили честитку од Фискалног савета, односно речено је да постоји велики дуг који су локалне самоуправе, градови и општине направили, да може да парира и државном дугу, а предњачи Крагујевац, који је пред банкротом.

Такође сте и сами признали да сте пристали на то да се нелегално запосли један одређени број људи – говори се о броју од 5.380, а новинар Цвејић је на суду добио информацију да је то отприлике око 9.000 људи – иако знамо да је запошљавање било забрањено, а то је било углавном партијско запошљавање.

И сами сте рекли да немамо велику али имамо неефикасну државну управу. Морам да признам да је то корак ка промени одређених ставова. То ћемо сазнати врло брзо, јер ће ипак бити ваша диригентска палица, а то ће министарство водити господин Ружић из СПС-а.

Дакле, сва је прилика, госпођо Брнабић, да сте ви на ово место доведени због тога што је ваш претходник у ствари спознао да је дошло време испоруке оних силних обећања које је дао, да су дугови дошли на наплату. Он је, по нашем мишљењу, побегао на председничку функцију и ту је довео вас. Вас чекају болни и тешки резони – политички, економски и социјални.

Својим експозеом, морам да вам кажем, нисте ме убедили ни у шта. Ваш експозе је лишен визије и свести о стању у земљи. Нисте у том експозеу рекли нити једну једину реч, нити употребили речи као што је слобода, као што је демократија, као што је владавина права, поштовање институција и, наравно, оно што је рак-рана овог друштва – о слободи медија, о таблоидизацији друштва која је зацарила и борби против таблоидизације друштва нисте проговорили ни једну једину реч, а поготово не о слободи медија.

Ви ћете бити суочени и са тешким политичким, економским и социјалним изазовима. Што се политичких изазова тиче, пре свега је то питање КиМ. То не кажем ја, то каже свако онај ко дође да разговара у ову земљу, јер свако цени спољнополитичку, а и унутрашњу позицију у Србији, по томе какав је однос према КиМ.

Још од 2008. године, свима нам је јасно и сви смо сведоци да се без увијања Србији ставља до знања да без признања Косова, без међусобног успостављања добросуседских односа, а ја вам као психијатар добро стојим и кажем да не можемо да имамо добросуседске односе сами са собом, јер онда нешто са нама није у реду. Значи, без тих тзв. добросуседских односа са Косовом ми не можемо даље да напредујемо у ЕУ, а вама је овде тема и

тако сте и почели своје излагање, да је ЕУ пар екселанс главни стратешки циљ ваше Владе и ваше политике.

Данас председник Србије Александар Вучић тражи разговор о Косову. Међутим, гази се, ево, пета година од потписивања Бриселског споразума, има седам месеци како је дат државни позивни број, како је испоручена имовина Срба на Косову – државе Србије, боље речено – албанској страни. Међутим, ви ћете, госпођо Брнабић, бити та која ће бити послата да се рукује и да разговара са Харадинајем, а други ће показивати своје чисте руке, колико год ви у свом експозеу говорили о томе да ћете се ослањати на председника, господина Вучића.

Што се тиче саме ЕУ, ви знате да смо ми евроскептици, да се залажемо за расписивање референдума па да одмах буде јасно у ком правцу наша држава жели да иде. Ви такав референдум и могућност да се испита воља народа нисте помињали у свом експозеу, а нисте, рецимо, рекли ни како ћете се поставити око одређених поглавља. Мислим да је Поглавље 29 оно у којем се говори о царинама, где на крају пише да ћемо ми ипак морати да укинемо онај уговор о слободној трговини са Руском Федерацијом и са другим земљама са којима имамо уговоре о слободној трговини.

Даље, питање које је пар екселанс политичко, а ја вас молим да ово саслушате јер бих волела да добијем, госпођо Брнабић, директан одговор на ово питање, јер ви као председница Владе сутра морате имати одговор на ово политичко питање, јесте – како ћете се поставити према статусу запослених у Руском хуманитарном центру у Нишу? Да ли ћете тим људима дати дипломатски статус онакав какав, ни више ни мање, имају војници НАТО-а или нећете? Ја очекујем да ви већ сада, већ овог тренутка имате јасан став о томе.

Што се тиче овог економског дела, ту вас је председник Вучић промовисао да ћете ви бити економски премијер, а као други премијер, политички, биће Дачић. Наравно, тиме је он одмах прекршио Устав. И ту имамо много питања на која ви у овом експозеу нисте одговорили, а то је питање шта ћете де факто радити са бројним предузећима. Шта ћете урадити са ЕПС-ом, који производи 22% мање него прошле године и омета да БДП буде 3%, а нама су та 3% потребна да дођемо до тих фамозних, да изађемо, пре свега, из рупе 90-их година, али и да дођемо на ниво плата, како је обећао ваш претходник, од 440 евра; да не говоримо о платама од 500 евра које се већ две године обећавају а никако да стигну.

У свом експозеу нисте ништа рекли шта ћете конкретно направити да младим школованим људима дате шансу. Ми смо 140. земља по способностима да задржи школоване кадрове, а у иностранству се налази

300.000 високообразованих Срба и 5.000 доктора наука са докторатима који нису плагијати.

Хоћете ли се ви и даље задуживати код ММФ-а и на тај начин од Србије правити колонију? Што би рекао господин Небојша Катић, који је један изванредан финансијски консултант, Србин који живи у Лондону, добро дошли у колонијалну будућност, ако се оваква политика са ММФ-ом и даље буде наставила.

Шта ћете урадити са платама и пензијама и како ћете то поправити? Јер дато је обећање да ће се плате и пензије полако вратити на онај ниво од претходног отимања, од пре две и по године?

Ово заиста јесте Влада континуитета, јер је Влада Мирка Марјановића, у којој је ваш претходник био министар, дуговала 20 плата и пензија. Влада у којој је он био председник Владе је отела људима део плата и пензија и на вама остаје сада да све то поправљате.

Што се тиче социјалног плана, ту вас чекају јако велики изазови. Хоћете ли променити овај неолиберални Закон о раду који раднике претвара у робље? Хоћете ли помоћи породицама са децом? Како мислите, рецимо, то додуше има посредно везе са социјалним, да укључите и српску дијаспору? Има три милиона Срба који шаљу новац и тако помажу људима, односно помажу да људи преживе крај са крајем, али Министарство за дијаспору нисте отворили иако тамо има три милиона Срба. Дијаспора би могла и на други, конструктивнији начин да помогне.

Морам да вам кажем да, по налазима, 30% људи у Србији живи горе од социјалних случајева у Словенији, а 60% људи живи горе од социјалних случајева у Немачкој. То значи да гимназијски професори, официри, полицајци, медицинске сестре, људи који раде у култури живе горе него немачка социјала.

Што се тиче ваших кадрова, ту сам остала мало затечена и упитала сам се зар је могуће, рецимо, да је након оваквог стања у здравству, које ви додуше хвалите, али око скандала који је избио око Ниша, господин Лончар још увек остаје министар здравља, упркос мафијашким обрачунима по разним градовима Србије и Савамали господин Стефановић остаје министар унутрашњих послова и госпођа Михајловић, која је заташквала афере са градњом путева и Коридорима, остаје министарка? Ви сте променили, ротирали сте два министарства, тако да ћемо ми, ја мислим, имати сада два министарства за социјална питања, зато што је господин Ђорђевић, који ће се сада бавити социјалним питањима, могао да се бави социјалним питањима својих официра и војника, а за господина Вулина ево пишу медији, па бих волела да се он изјасни о томе да ли је служио војску.

Што се тиче ових министара без портфеља, ту бих свакако рекла да је мени жао што министарство за породицу није пуно министарство него имамо само министарку без портфеља. Имамо господина Кркобабића, који је невидљиви министар. Добили смо новог министра, министра за иновације, као да већ немамо Министарство просвете, науке и технолошког развоја, а иновације су заиста плод науке и технолошког развоја и то не би смело никако да буде „министарство за Проку проналазача“.

Ми, госпођо Брнабић, нећемо гласати за вас и ваш кабинет. Данас је Видовдан. То је дан велике славе и страдања српског народа, а мислим да је глас за вашу Владу глас за страдање Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани понижени и увређени грађани Србије, својевремено је Слободан Милошевић испоручен Хашком трибуналу управо на Видовдан, а ево и данас се понавља ново понижење српскога народа и свих оних који поштују традиционалне и породичне вредности у Србији. Поново се на наш највећи празник бавимо нечим што заиста сматрам да је потпуно супротно духу Видовдана.

Основна превара која се заправо налази у темељу нове Владе Републике Србије је да се на челу ове Владе налази Ана Брнабић. То просто није тачно. Ово је четврта Влада Александра Вучића. Прву је формално водио Ивица Дачић од 2012. до 2014. године, док је суштински премијер био тадашњи п.п.в. Другу и трећу водио је Вучић лично од 2014. до 2016. године и ових неколико месеци до данас, а онда је побегао са места председника Владе. Јер ако неко као мандатар за састав Владе одржи седам сати дуг експозе и обећа низ епохалних успеха до 2020. године а онда после неколико месеци напусти то место, онда се то не може другачије окарактерисати него као кукавичлук и бежање од одговорности за неиспуњена предизборна обећања и заклањање, скривање иза неког другог ко ће доћи на место премијера, а у овом случају иза вас, госпођице Брнабић. Ријалити шоу Александра Вучића се наставља.

Поставља се питање зашто је нови председник управо предложио Ану Брнабић да замаскира чињеницу да је он и даље на челу Владе Републике Србије и зашто је она прихватила да у томе учествује. Не заборавимо, Александар Вучић није председник, ни премијер, он је још увек само министар информисања, пропаганде и страха. Мислим да је, када вас је предложио за мандатара, Александар Вучић имао у виду само како ће на то реаговати западна јавност. Њега није занимало како ће на то реаговати и шта ће о томе мислити српски народ. Ви сте још један његов маркетиншки трик.

Наиме, Вучићу је било битно да цео свет пренесе да су Срби за премијера први пут добили жену Хрватицу и лезбијку. Вучић жели са вама, госпођице Брнабић...

(Председник: Молим вас, посланиче...)

Ја сам само цитирао светске медије. Не знам шта је спорно. Цитирао сам светске медије и наслове из светских медија.

Хтео сам да кажем нешто потпуно друго. Оваквим именовањем, односно предлогом Александар Вучић желео је само то – да опере своју биографију из прошлости, да се изнова додвори западним центрима моћи и да на тај начин сакрије праву природу своје власти. То што је он уцењен и на овај начин покушава да се извуче је једно, али то што му ви у томе помажете, госпођице Брнабић, и што правите алиби за оно што ради, то је ваша одговорност.

Да кренемо редом. Поздрављамо и немамо ништа против, напротив, да жена дође на чело Србије. Жене су данас бољи део нашег друштва, вредније су, посвећеније, оданије. Уосталом, жена није издала Косово и Метохију, већ мушкарци – Александар Вучић, Ивица Дачић, Томислав Николић, Александар Вулин...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, данас сам показала максималну толеранцију према посланицима и дозволила да на овој заиста важној седници искажу своје политичке ставове. Оно што сигурно нећу дозволити је да вређате – ни председника државе, ни првог потпредседника Владе, министра иностраних послова...

Молим министре да слушају, јер се ради о вама.

Нећу дозволити да вређате, нити да називате било ког политичара у овој држави издајником.

(Славиша Ристић додацује.)

Нисте духовити, ако вам је то био циљ. Не мислим на Бошка Обрадовића него на вас. И немојте да будете једини посланик који ће добити казну.

Вређате мандатарку, мислите да је то сасвим у реду и да то ваши бирачи траже од вас, ако их имате. То нећу дозволити, а најмање ћу дозволити квалификације да је неко издајник у овој држави и да је признао Косово, јер у Србији нико није признао Косово.

(Бошко Обрадовић: То је политички став.)

И то није политички став што износите, него је то безобразлук. Не можете то да радите. Политички ставови су нешто друго. Неистине, лажи и квалификације су опет нешто друго и унапред вам кажем – ако у том тону желите да говорите, можете да се жалите свим међународним факторима а ја ћу вас казнити...

(Бошко Обрадовић: Могу да наставим?)

... И потписати да сам вас кажњавала зато што износите овакве монструозне квалификације за људе који воде нашу државу. Не дозвољавам то. А пошто сте то написали, можете да ми предате.

(Бошко Обрадовић: Шта да вам предам?)

Тај говор. Пошто нећете моћи да кажете „нисам то рекао“, јер сте написали.

(Бошко Обрадовић: Могу. Да ли могу да наставим?)

Па добро, ко год да је написао, свеједно. Шта кажете?

(Бошко Обрадовић: У реду. То је врло коректно.)

Добро. Мислим да смо се договорили. Јасно сам исказала своју намеру. Значи, има предумишљаја да вас казним ако наставите у том тону, не морате ни да размишљате. Ја ћу вам направити конференцију за штампу, без проблема.

(Бошко Обрадовић: Да ли могу да наставим?)

Изволите, пробајте.

Добро. Колико је потрошио времена да знам?

Ево, изволите у преосталом.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Желео сам да кажем управо нешто друго. Потребно нам је више жена у политици и на челу државе. Међутим, не видим у вашем експозеу нити једну реч која би на прави начин почела да решава праве проблеме жена у Србији. Како је могуће да жене добију отказ када остану у другом стању? Зашто уопште не могу да се запосле јер планирају породицу? Како да ускладе мајчинство са пословном каријером? Зашто све више оболевају од најтежих болести? Ево вам податак да је 200 жена оболелих од рака отпуштено са посла само од почетка 2017. године. Како да се покрене женско предузетништво или помогне живот жена на селу? Дакле, ви нисте доведени да решавате проблеме жена у Србији, очито је ваша улога нешто друго.

Ми не знамо, ви се нисте изјаснили, ваше ставове о КиМ, о НАТО-у, о Сребреници, о Хагу, али знамо да сте цео живот радили за америчке компаније и невладине организације. Из тога извлачим закључак да вас је то препоручило за премијера. Поставља се питање да ли ћете ви на месту председника Владе и даље радити за америчке компаније и невладине организације. То је право питање, рекао бих.

Какве везе имате са масонима, госпођице Брнабић? И да ли вам у Влади седе два масона? Најмање два. Оно што је веома важно јесте да ли ви заправо подсећате на онај лик који игра легендарни Бата Стојковић у култном филму „Ко то тамо пева“ и који каже у једном тренутку: „Пустите

мене, ја сам бржи и спретнији“ – да водите Србију у ЕУ, НАТО, да уведете санкције Русији, да потпишете независност Косова, да распродате преостала природна и привредна богатства, да наставите аранжмане са ММФ-ом на нашу штету итд.

Ви сте, рецимо, поменули живот Срба на КиМ, али не и у којој држави они живе, нити сте поменули шта ћете урадити да очувате КиМ у саставу Србије. Чак сте ставили у одељак који се тиче сарадње са другима. Значи, Косово и Метохија су за вас нешто друго, ван државе Србије.

У праву је Владимир Ђукановић када је у недавном интервјуу „Политици“ рекао да је Вучић предложио Ану Брнабић „да значајно тампонира притиске и са Запада и оне које иначе имамо на унутрашњој политичкој сцени, у смислу да отупљује критике либералне опозиције.“ Ако сам добро разумео некадашњег ватреног радикала а садашњег фанатичног напредњака Ђукановића, Ана Брнабић је предложена да би се угодило Западу и Чедомиру Јовановићу и другој Србији, према којима Вучић, очито, има посебне наклоности.

Дакле, политика Владе на челу са Аном Брнабић може бити само више прозападна, што подразумева даљи наставак и продубљивање нашег колонијалног положаја у односу на ЕУ, НАТО и ММФ.

Ево неколико конкретних питања за мандатара. Пре свега, желим да вас питам следеће – да ли ви, госпођице Брнабић, пристајете да не будете једини председник Владе, односно да не будете једини премијер у овој Влади? Да ли ћете ви бити задужени за политички део а господин Ивица Дачић за економски део? Постоји ли, било где на свету, Влада са два премијера? Двоглави премијер нигде не постоји, то је антиуставна категорија, то је бесмислено и стога је народу јасно да нећемо имати премијера, односно да ће премијер и даље бити Александар Вучић.

Оно што вам замерам, веома отворено, јесте то што ви пристајете да играте Вучићеву игру и будете његова маска да би увек када се уради нешто лоше, свако кршење предизборних обећања, сваки лоповлук, сваки криминал и корупција једноставно били некако замаскирани тиме што ће се он заклонити иза вас и рећи – ево ми смо најмодернија Влада у Европи, ево ми поштујемо људска права итд.

Ево конкретних питања. У вашој биографији стоји да сте од 1992. до 2000. године радили као медијски официр између институција у Великој Британији, из српских прореформских партија и НВО, у шта спада и време бомбардовања Србије од стране НАТО-а. Да ли знате да се та врста официрског посла у преводу на српски језик зове страна агентура?

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, опет дајете квалификације.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Само сам цитирао део из биографије који сте нам ви доставили.

ПРЕДСЕДНИК: Дајте ми ту биографију, да видим где пише да је неко страни агент.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Добро. Ево друго питање онда. Да ли је тачно да, као и министар Зорана Михајловић, припадате Ист вест Бриџу, делу Трилатералне комисије, и какве везе, рецимо, та страна организација има са српским интересима? Оно што мислим је да је ваше постављење заправо остварење савета који је Тони Блер, осведочени ратни злочинац, дао Александру Вучићу као његов специјални саветник и да сте ви коначно дошли на то место које је Тони Блер предложио – да будете координатор свих министарстава у Влади Републике Србије, по савету Тонија Блера, а да заправо премијер и даље остане Александар Вучић.

Ево још неколико занимљивих питања. Ви сте признали да је тачно да се пред Прекршајним судом у Београду води поступак против вас због вожње у алкохолисаном стању, али нисте признали да ли имате прекршајну пријаву Агенције за заштиту животне средине Министарства пољопривреде због кршења Уредбе о производном отпаду. Дакле, ви предлагете Министарство за заштиту животне средине, што је у реду, а сами сте у приватној фирми кршили еколошки закон. Да ли је тачно или није тачно?

Да ли је тачно да сте бранили Вучићевог кума и тадашњег директора ЕМС-а Николу Петровића од оптужби за тражење мита од стране фирме чији сте били директор? Да ли вас је то, можда, препоручило за министра и сада мандатара? Да ли је тачно, ово је посебно важно, да сте у блиским, пријатељским и пословним односима са Синишом Малим? Да ли је тачно да вам је рата за кредит за стан у центру Београда од 400 м² у вредности од пола милиона евра већа од плате у Влади? Одакле финансирасте плаћање овог кредита?

Исто питање, наравно, односи се и на порекло имовине министара Вулина и Лончара, али ту је проблем што и даље немамо закон о испитивању порекла имовине, који је и мандатар Вучић обећао на овом истом месту пре годину дана, и зато не можемо да испитамо порекло имовине свих политичара и тајкуна од 1990. године до данас.

Ево још неколико занимљивих питања. Да ли је тачно да сте новинарки, ово је посебно интересантно, која је истраживала ваш рад у америчкој НВО под сумњом да узимате 10.000 долара локалним самоуправама у Србији да им закажете састанак са министром, на Твитеру поручили да иде да завија сарме? Да ли је то исправан однос према женама? Да ли је то женски сензибилитет и толеранција? Да ли се, као прошлогодишњи учесник геј-параде, слажете са једним од идеолога

промоције хомосексуализма у Србији, Предрагом Аздејковићем, који је ових дана изјавио да ће пред новом Владом бити промена Устава и да треба инсистирати да се из Устава избаци дефиниција брака као уније само мушкарца и жене? Влада је већ обећала да ће правно регулисати истополне заједнице посебним законом. Да ли је то ваш став? Да ли је то став Владе коју ћете ви водити? Морам да знамо шта нас чека у наступајућем периоду, да ли ће нам деца имати тату и тату или ће и даље имати тату и маму. Ако је тачно да сте својевремено били консултант за штампу председничког кандидата Мирољуба Лабуса, питам вас да ли сте читали најновији интервју за НИН вашег некадашњег шефа који, док ви оснивате министарство за европске интеграције, саветује – „треба стати на лопту и замрзнути преговоре са ЕУ до 2020. године, до када је ЕУ замрзла проширивање“?

Ево још неколико врло интересантних питања. Да ли је по вашем мишљењу нормално да после једва неколико месеци на министарском месту на коме се нисте показали, нити је било времена да докажете шта знате, тако лако прихватате место премијера иако знате да за вас нико није гласао нити сте икада учествовали на изборима?

За годину дана као министар за државну управу и локалну самоуправу бићете упамћени по три ствари: прва је да сте били на геј-паради, друга да сте одузели осам милијарди прихода локалним самоуправама и трећа да сте тако добро организовали систем издавања нових здравствених књижица да грађани не могу да их добију већ годину дана.

Таман кад сте кренули да правите е-управу вољом управо ове овде владајуће већине, Дирекција за електронску управу је угашена. Па се питам да ли сте је можда понели кући, да ли је носите у нови кабинет председника Владе, да ли желите да задржите уносне послове које ће Дирекција за електронску управу да додељује фирмама блиским вашим америчким пријатељима или тиме заправо неко жели да све базе података у Србији преко Дирекције за електронску управу стави на извол'те одређеним страним центрима моћи.

Оно што је веома важно питање – да ли сте свесни да нисте ви бирали министре? Да ли сте свесни да нисте ви обезбедили већину за формирање Владе? Да ли сте свесни да не можете да контролишете ниједног председника странке који је министар у овој Влади? Да ли сте свесни да ћете за најмању одлуку морати да идете на Вучићев канабе и да га молите за помоћ? Коначно, да ли сте свесни да сте наметнути већини грађана Србије као председник Владе а да за то немате никакав изборни легитимитет?

Што се тиче вашег експозеа, који више личи на литерарни састав из средње школе, морам да кажем да ту има добрих места – предузетништво, задругарство, модернизација јавне управе, увођење социјалних карата социјално угрожених категорија становништва. Свака част. Али питање је једноставно – што то нисте урадили за пет година власти СНС-а? Шта се чекало? Нисте знали да је битно задругарство, предузетништво, да се уведу социјалне карте за социјално угрожене, да се модернизује јавна управа. Не разумем колико вам онда година треба да бисте било шта урадили.

Вучић је, као и ви, пре годину дана на овом истом месту обећао да ће законски ограничити продају пољопривредног земљишта странцима и, наравно, ништа од тога. Јасно је да ће бити настављена погрешна економска политика потпуне подршке страним компанијама која је била и до сада, док домаћа привреда и пољопривреда неће добити ништа. Нема министарства за бригу о породици, нема бриге о Србима на Косову и Метохији, о Србима у региону и расејању, о традиционалним верским заједницама. И, веровали или не, у вашем експозеу на 90 страна не постоји реч – дијаспора. Ви сте заборавили да постоје Срби ван Србије, ви им нисте посветили ниједну реченицу а камоли министарство.

Оно што још желим за крај да кажем, вашу помоћ борби против беле куге видели смо када сте за ову сврху издвојили дупло мање новца из државног буџета него за фонтану у Београду. Вашу бригу за пољопривреду видели смо када сте за комплетно задругарство, обратите пажњу на овај податак, комплетно задругарство – органска пољопривредна производња и млади пољопривредници у Србији укупно су помогнути финансијски колико једна страна компанија која је дошла у Србију. Четири хиљаде српских села, 600.000 пољопривредних газдинстава добило је ни колико једна компанија, него пола од онога што је као субвенцију добила једна страна компанија која је дошла у Србију. И то је слика ваше власти – бриге о домаћем економском интересу, српској пољопривреди и селу и бриге о страним компанијама за које ви заправо све време радите.

Вашу реформу образовања видели смо када сте у наше школе увели секс-пакете и промоцију хомосексуализма. Колико бринете о безбедности видимо из вашег плана да Србију населите мигрантима и овде направите један од највећих азилантских центара у Европи. Колико чувате Србију видимо из ваше намере да продате ПКБ, Аеродром „Београд“, „Телеком“. Ваша брига о радницима најбоље се види из тога да раднике изнајмљујете на лизинг и да они у појединим страним фирмама немају апсолутно никаква радничка права.

Посебно одбацујем ставове који се могу чути из дела опозиције како је Ана Брнабић добра а њено окружење у СНС лоше. Ово је крајње

лицемерје, јер је Ана Брнабић заправо део ове СНС екипе и алиби за оно што они раде а иза ње се сакривају. Она је то прихватила. Она директно учествује у овом криминалном и корумпираном режиму дајући алиби за разне ствари – од пребијања новинара, преко медијског мрака, до свега онога што данас имамо у Србији. Дакле, Ана Брнабић је део тога а не изузетак. И, ту се не слажем са колегама у опозицији. Ниједан гласач СНС и СПС, да се разумемо, није гласао за Ану Брнабић и одлука да она буде премијер је супротна већини грађана Србије.

Да видимо састав Владе. У Влади имате једног бившег јуловца, једног динкићевца, три ДСС-овца, једног бившег демократу, вечитог министра Расима Љајића коме је ово десети, јубиларни министарски мандат и тражим да му се додели јубиларна награда. Посебан бисер је министар војни који није служио војску, који је рођен у Новом Саду а завршио је Правни факултет у Крагујевцу, јер нема факултета у Новом Саду и Београду, и што је најзанимљивије, у биографији Александра Вулина, ово је тотални хит, не постоји период пре 2000. године. Први његов посао је заменик неког директора за маркетинг 2000. године. Не постоји Александар Вулин пре 2000. године. И треба да кријете тај део биографије, ту сте потпуно у праву, господине министре.

Највећа звезда прелазног рока Бранко Ружић, који је својевремено пљувао Владу, сада лиже оно што је пљувао јер је ваљда фотеља...

(Председник: Посланиче, хајде, ви сте као неки професор српског језика. Тако и говорите.)

Исправићу се. Завршавам.

(Председник: А није неки. Ја сам мислила да је неки.)

Ако ми дозволите да ја завршим у свом времену.

(Председник: Трудим се. Уздржавам се, али издржаћу.)

Хвала вам.

Дакле, ова Влада је политички Франкенштајн, ова Влада је врхунац ДОС-а, ова Влада је све само не српска Влада, ово је колонијална управа која влада Србијом у име ЕУ и зато је најбоље да Народна скупштина у Дану за гласање одбије да да поверење Ани Брнабић. То би био прави видовдански, српски одговор Александру Вучићу и, што се тиче Српског покрета Двери, нема дилеме, ми ћемо гласати против ове Владе. Ово је понижење за све Србе на Видовдан.

ПРЕДСЕДНИК: Александар Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици...

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас... Молим вас да мандатарка прва одговори. Молим за разумевање.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам пуно.

Морала сам да реагујем зато што сам изненађена. Ово је стварно јако либералан став за странку коју представљате, из мени два невероватна разлога. Ради се пре свега о КиМ. Поставља се питање зашто ја нисам као кандидат за председника Владе у свом експозеу у Народној скупштини Србије јасно рекла у којој држави Срби на Косову живе. Мени је то невероватно. Зашто бих ја о томе причала у експозеу, о чињеници која је јасна, неупитна и која пише у Уставу? (Аплауз.)

Али очигледно вама можда та чињеница није неупитна, пошто сат и двадесет минута је било управо питање – зашто нам нисте рекли у којој држави Срби на Косову живе? Можда да прочитате Устав Србије и онда да видите у којој држави Срби на Косову живе. То има смисла, има везе ако се тражи министарство за КиМ, па онда све то заједно има логике за оне који не знају у којој држави Срби на Косову живе. Они траже ваљда министарство за КиМ. Пошто немамо министарство за Војводину, је л', нећемо га правити ваљда? Или министарство за Крагујевац.

Што се тиче Српског информативног центра, то ми је друга невероватна ствар, исто један невероватан став. Ја сам се изненадила стварно од народних посланика из ове групе. Јесте, док сам студирала у Великој Британији, једно време сам радила у Српском информативном центру у Лондону. То је било у време бомбардовања Србије, када ми је најтеже на свету било што нисам у својој земљи док је нападају. Радила сам у Српском информативном центру, који је био смештен, чак мислим да је и дан-данас смештен у Српској православној цркви у Лондону. Лако проверљиво. Претпостављам да ћете сада да ми кажете, после тога, да не знате у којој земљи Срби на Косову живе и да је Српска православна црква вероватно страна агентура. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника, Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Рекламирам члан 107. и члан 109. Пословника Скупштине Републике Србије јер након оваквог начина изражавања и вокабулара који су, нажалост, чули грађани Србије, и то милионски аудиторијум, ја мислим, госпођо председнице, да је крајње време да се устроји принцип нулте толеранције према посланицима који на најгрубљи начин вређају достојанство овог дома.

Ево, управо сте чули како се то чини и како се слика, изузетно ружна, из овог дома преноси на грађане. Не знам да ли сте чули господина Обрадовића, у првој изговореној реченици када је рекао – увређени и понижени грађани Србије. Да ли постоји било шта што може да буде страшније од такве увреде према грађанима од ових изговорених речи? Да

ли је то оних два милиона грађана који су гласали за ову владајућу структуру? Да ли су то они грађани који су нас, драге колеге народни посланици, бирали у овој Скупштини? Ко су ти грађани који су понижени и увређени и да ли је то најгрубљи вид увреде за те људе? Да ли треба да буде срамота онога ко је тако нешто изрекао?

Ми данас, господо народни посланици и уважени грађани Србије, бирамо Владу. То је узвишени чин. Ако неко у том узвишеном чину не уме да задржи достојанство и да се држи основних моралних принципа и наступа онако како је наступио господин Обрадовић, онда таквим посланицима заиста није место у овом дому, а о томе ће сигурно реч дати грађани Србије када за то буде време.

Не желим да се гласа за повреду Пословника на коју сам указао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Не, повреде Пословника прво иду. Повреде Пословника. Полако, морам да обришем листу... Ко је још по повреди Пословника, да запишем? Снежана Пауновић. Има ли још повреда Пословника? Комленски. Само да ослободим листу. Добро.

Реч има Александар Мартиновић.

Изволите. Пријавите се, молим вас.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, госпођо Гојковић. Рекламирам повреду члана 107.

Морам да се насмејем. Мислим да Чкаља у првом делу „Камионџија“ каже свом оцу у бесу – куд те не закла Тута Бугарин.

Фројд је, даме и господо народни посланици, уочио нешто што је у психијатрији, у психологији веома значајна појава а зове се подсвест. Бошко се много променио. Почео је лепо да се облачи, има нову фризуру и подсећа на неког лепог, углађеног европског политичара, мене чак на канадског премијера Трудоа. Очигледно га неко много добро саветује. И геј-заједница је то уочила. Заслужује све похвале. Знате ли ко је ово рекао? Господин Предраг Аздејковић у децембру 2016. године, један од лидера ЛГБТ популације у Србији. (Аплауз.) Тако да сви ови силни напади и сва ова ерупција беса на припаднике ЛГБТ популације, кад се мало сетимо шта је писао Фројд, мени је ту све јасно а надам се да је јасно и вама.

Што се тиче ове безобразне и примитивне опаске да је госпођа Брнабић Хрватица, ја ћу касније у расправи, ако баш будем морао да идем у месо, да цитирам разговор између једног тадашњег лидера Срба у Хрватској, Фрање Туђмана, који је рекао – мени је жена Хрватица и моји унуци су Хрвати, а на тој листи је господин Бошко Обрадовић изабран за народног посланика, али ћу да...

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас да будете једнако толерантни као што сте слушали Бошка Обрадовића. Врло сте осетљиви на Пословник, али нисте осетљиви на говор мржње који смо чули од посланика Бошка Обрадовића. Стрпите се мало, морате да чујете и другу страну.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дакле, треба да га је срамота због тих речи.

ПРЕДСЕДНИК: Вратићу вам десет секунди. Биће време и све, молим вас само стрпљења.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, госпођо Гојковић.

Време ових што добацују „време!“ је давно прошло, а господина Обрадовића треба да је срамота због речи које је изговорио на рачун госпође Брнабић. Али ја се на њега не љутим, немојте ни ви драге колеге, у питању је најобичнија...

(Председник: Хвала, време.)

Молим вас, само да завршим.

(Председник: Молим вас, хвала, време је.)

Само да завршим, јако је битно да кажем. Прекидали су ме више пута, добацивали су, нисам се љутио, али молим вас да ми допустите да завршим реченицу.

На господина Бошка Обрадовића немојте да се љутите јер је у питању апсолутна незналица. Први председник Српске краљевске академије, наука и уметности, изабран 1886. године био је католик Јосиф Панчић из Брибира у Далмацији. То Србима није сметало у 19. веку, не смета нам ни у 21. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Значи, чули смо две повреде Пословника до сада.

У складу са чланом 103. став 5. сматрам да јесам повредила Пословник и дужна сам да одмах учињену повреду отклоним и да изрекнем опомену Бошку Обрадовићу. (Аплауз.)

Повреда Пословника, Комленски.

(Ђорђе Комленски: Тражио сам реплику.)

Ви сте се онда погрешно јавили.

Повреда Пословника више ниједна?

(Балша Божовић: Пословник.)

Врло јасно водим седницу и знам зашто питам да ли има још повреда Пословника.

(Балша Божовић: Пословник.)

Добро, значи нико више повреда Пословника.

(Балша Божовић: Пословник.)

Молим вас да ме пустите да водим седницу! Знате како добро чујем. Прво се јављала ова страна посланика и направила сам листу, и то сте чули. Сада питам да ли је неко одустао са те листе или није. Маријан Ристичевић није одустао, а онда ћу прећи на ову страну посланика и пописати...

Јако је смешно и дирљиво је, али не знате колико је тешко водити седницу када неко виком мисли да убеди председника да промени свој начин вођења седнице. Немогуће. Отпорна сам на вику и на буку, можемо и да меримо то.

Маријан Ристичевић и онда са ове стране колико имамо повреда Пословника.

(Зоран Красић: Када ћете са ове стране?)

То је средина, то није лева страна.

Изволите.

Молим посланике који неће повреду Пословника да се одјаве. Ономогућавате ме да радим.

Пауза минут. Пошто ми не дају посланици да радим, онда минут паузе.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо, можемо да наставимо.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, чланови 109, 110. и 111.

Госпођо председавајућа, да сте мало пажљивије слушали говор господина Бошка Обрадовића, могли сте да изрекнете више мера, више опомена, што би резултирало и мером одузимања речи. С обзиром да сте господина Обрадовића већ казнили опоменом, мислим да ће он убудуће ценити вашу толеранцију. Али, уколико се то буде понављало, молим вас да ту меру опомене изрекнете неколико пута и да она резултира тежим мерама предвиђеним чланом 110. и чланом 111.

Чланом 107. је регулисано достојанство Народне скупштине и ја вам морам рећи мој утисак. Карактерно гледано, госпођа Ана Брнабић има више мушкости и храбрости него Бошко Обрадовић. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: У праву сте, посланиче, и исправићу ту грешку.

У складу са чланом 103. став 5, одмах исправљам грешку. Изричем још једну опомену посланику Бошку Обрадовићу. (Аплауз.)

Реч има Снежана Пауновић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Рекламирам члан 27. Без обзира што сте поступили већ у два наврата исправно и у складу са овим Пословником, ипак, иако сам народни посланик, пре свега сам грађанка Србије која је брутално увређена на самом старту дискусије колеге Бошка Обрадовића. Нити се осећам понижено, нити се осећам увређено, нити бих да ме декларише на било који начин поштовани колега.

Могу да разумем да неко има комплекс и да своју дискусију почне са Слободаном Милошевићем и његовим изречењем на Видовдан, преко председника Социјалистичке партије Србије Ивице Дачића заврши са Бранком Ружићем. То је јасна потреба да макар и личите на социјалисте, али то просто није лако. Ово јесте можда место где се о томе може разговарати, ако се узме у обзир да је уважена мандатарка госпођа Ана Брнабић у свом кабинету видела и професорку Славицу Ђукић Дејановић, чија је ово уска специјалност, али Скупштина није место где се овакве ствари лече.

С друге стране, као жена, као неко ко долази из Пећи, по други пут на средини овог излагања поново увређена чињеницом у којој држави живе Срби са Косова и Метохије. У Србији. Ево да ја одговорим. Не знам какав став о томе има колега Обрадовић, била сам убеђена да је патриота који се залаже да Косово никада не буде независно, али други пут сам изненађена за два дана. И када је у питању популациона политика, никако да се прочита оно што је учињено у протеклих годину дана. Ја то пред собом, као одговорни посланик, имам. Ово је извештај кабинета професорке Славице Ђукић Дејановић и ја ћу ово и уступити ако треба колеги Бошку Обрадовићу, да бисмо се бавили чињеницама, а не неистинама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли желите да се гласа о повреди Пословника? (Не.)

Реч има народни посланик Срђан Ного, повреда Пословника.

СРЂАН НОГО: Члан 103. став 8. и члан 27.

По члану 103 став 8. јасно је прописано када се може указати на повреду Пословника. Исправљам колеге и молим их да не говоре да рекламирају повреду Пословника, јер ми овде не рекламирамо повреде Пословника него указујемо на повреде Пословника. Неколико претходних говорника који су се јављали по могућности указивања на повреду Пословника користило је то право за реплику. Постоји јасна обавеза и јасан пропис којим овај Пословник регулише како се поступа када ви користите овај инструмент за реплицирање. Могли су да се јаве за реплику Бошку Обрадовићу уколико су овлашћени за то, уколико имају право да се јаве за реплику, а не да ви под том формом дозвољавате да они реплицирају.

Такође, ви сте дозволили да неколико народних посланика изнесе низ квалификација и увреда на рачун Бошка Обрадовића. Зашто и у тој ситуацији нисте тако реаговали па штитили достојанство колеге посланика? Али ви чините овде нешто друго, госпођо Гојковић. По члану 27. ви треба да се старате о реду на седници а не да коментаришете и квалификујете наше политичке ставове. Наши политички ставови су на оцени грађана Србије и како их грађани Србије буду оцењивали тако ће проћи, али ми имамо право на свој политички став и то право не може нико да нам ускрати.

Ви немате право да нам изричите опомене због изношења политичких ставова, ставова који се ни по чему не разликују, чак су били далеко културнији него нпр. оно што је говорио један представник владајуће већине, Драган Марковић Палма. Њега нико није прекидао и нико га није опомињао. Ви нисте дозволили право на 20 минута које је председник наше посланичке групе имао да може непрекидно, у континуитету да изнесе политички став. То је оно што вама смета. Вама смета изношење политичких ставова и указивање на праву природу и праву суштину ваше власти.

ПРЕДСЕДНИК: Желите да гласамо о повреди Пословника, члан 103? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала вам, госпођо председавајућа.

Дакле, члан 106 – за време говора народних посланика или других учесника у претресу није дозвољено добацивање, односно ометање говорника на други начин, као и сваки други поступак који угрожава слободу говора.

Дакле, нема разлога да ико овде схвата нешто на неки начин који није исправан. Ми имамо наш политички став, а нама се угрожава константно од стране владајуће већине право на слободу говора. Ми ниједну реч не кажемо која не постоји у српском језику. Ништа ружно нити смо мислили нити смо рекли ни о ком од будућих чланова Владе, тако да молим колеге да своје повреде Пословника не користе за вређање оних који не мисле исто као они.

Никада нико из Српског покрета Двери никоме у Народној скупштини није рекао да није писмен, да нема главу, да је члан секте. Све смо то од вас чули. Друга ствар, не видим какве везе има ово са, како рече уважени колега из СНС-а, „да те закоље Тута Бугарин“. Шта ћемо, колега, мени је жена Бугарка.

ПРЕДСЕДНИК: Није нико спомињао Туту Бугарина данас.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Верујте ми да нисте чули. Ако ми дозволите, ја ћу рећи име али да не повучем реплику. Уважени колега Мартиновић је у шали рекао, како се каже: „што те не закла Тута Бугарин“. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Знате, посланиче, зашто је овде већина посланика реаговала. Ви сте овде људе именом и презименом назвали издајницима. Значи, нема везе ни са Тутом Бугарином, ни са таквим неким српским поштапалицама или тривијалностима у односу на то када ви кажете да су Александар Вучић и Ивица Дачић издајници. Немојте сада да банализујете ствари.

(Драган Весовић: Ко је то рекао?)

Бошко Обрадовић.

Немојте да банализујете ствари нити да вадите кестење из ватре, речено је шта је речено. То није политички став, то је нешто страшно. То је највећа увреда коју може било који човек да добије, а камоли неко ко води државу. Немојте, молим вас. Ја данас нисам реаговала, али на ово сам морала. Жао ми је што нисам експлицитно одмах изрицала казне.

По Пословнику, члан 106, председник Народне скупштине може да прекине говорника. Значи, Пословник треба прочитати од прве до последње речи.

Реплика. Изволите.

Реч има народни посланик Ђорђе Милићевић.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, госпођо председнице.

Реплика, јер је у више наврата поменут и председник СПС-а, потпредседник СПС-а, и то, пре свега, једним непримерним и неприкладним речником се говорило и о председнику и о потпредседнику СПС-а. Нећу говорити, наравно, то није манир СПС-а, нећемо користити такав речник јер не желимо расправу да спуштамо на тај и такав ниво.

Најпре, не због малопређашњег говорника него зарад јавности, потпуно јасно и прецизно – ова Влада Републике Србије имаће једног председника, односно председницу Владе Републике Србије, и то ће бити Ана Брнабић и има нашу пуну подршку. Што се тиче СПС-а, СПС дели вредност и одговорност када је реч о раду Владе Републике Србије и изражавамо спремност и опредељеност да тимски, заједно са нашим коалиционим партнерима наставимо да радимо на реализацији онога што јесу прокламовани циљеви и начела рада будуће Владе Републике Србије и имамо јако добар основ, а то су историјски резултати још увек актуелне или претходне Владе Републике Србије.

Знате, када неко каже „понижени су грађани Србије“, па таквом констатацијом на најгрубљи могући начин ви понижавате грађане Србије. Али грађане Србије не можете никада да преварите. Грађани Србије на

изборима кажу шта мисле о политичким партијама, о резултатима и о програмима тих политичких партија. Грађани Србије су врло јасно рекли шта мисле о заједничком кандидату владајуће коалиције Александру Вучићу на председничким изборима, о резултатима рада Владе Републике Србије, програму Владе Републике Србије. Дакле, демократија се спроводи на изборима а не на улици, свидело се то некоме или не. Ова Влада има озбиљан политички легитимитет и то ће бити потврђено у дану за гласање, али има, потпуно смо убеђен, и огромно поверење грађана Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплику тражи народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Неки одговори морају да се дају, а то је да је Александар Вулин, осим правног факултета, завршио и највише школе из области безбедности које ова држава има, како ја то зовем, тзв. националне академије безбедности. Завршио је државни факултет, уредно је пријавио стан још пре 2012. године, пре него што је добио било какву функцију. Пре тог времена увек се бавио приватним послом, за разлику од уваженог колеге који је прошле године на изборима победио у селу Вранићи, ове године на председничким изборима добио седам гласова као председнички кандидат, што је много мање од броја и блиске родбине коју има тамо.

Понављам, он је своју имовину уредно пријавио Агенцији за борбу против корупције, благовремено, али се питам да ли је онај ко је поставио ово питање уредно пријавио своје приходе од средстава која је узимао од својих одборника у Чачку, од средстава која је прибавио од Манастира Хиландар и још увек није одговорио на питање које сам прекјуче поставио, а то је – да ли ово што је данас читао пише и смишља сам или му неко помаже? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Реплика.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Мислим да нисте били у праву када сте ми изrekli опомене јер основна ствар у политици јесте имати слободу говора и говорити оно што се мисли, имати другачији став од власти, али просто ви сматрате да је важно угушити глас опозиције и инсистирате на томе.

Пре свега, наравно да је Косово и Метохија саставни део Србије, али зашто, уважена мандатарка, ја не могу да уђем на Косово и Метохију? Зашто ме на граници коју сте ви повукли неко заустави и каже да сам непожељан и да ми је забрањен улазак на територију републике Косово?

Како ја као грађанин Србије не могу да се крећем на целој територији Републике Србије?

Друго питање, ко је повукао ту границу?

Треће питање, то што сам ја верник Српске православне цркве не значи да се слажем са свим што Српска православна црква уради. Рецимо, не слажем се са доделом ордена Александру Вулину. И даље сам верник Српске православне цркве, али се не слажем са том одлуком Српске православне цркве.

Што се тиче СПС-а, ниједног тренутка нисам поменуо председника СПС-а Ивицу Дачића, већ бившег председника СПС-а Слободана Милошевића, кога сте се ви одрекли и кога се, наравно, ви данас стидите јер сте у своје време бранили КиМ а данас браните геј-параду. Најважнија ствар је следећа – Двери су на локалним изборима у Чачку пре годину дана на десет бирачких места победиле СНС и то је оно што смета владајућој већини у Чачку и овде. Посебан је страх и нервоза када знате да се ваши бирачи, бирачи СНС-а и СПС-а, не слажу да Ана Брнабић буде премијер и подржавају ово што ја говорим јер ја штитим традиционалне породичне и хришћанске вредности у Србији, као и они. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народна посланица Мира Петровић.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Поштована председнице, уважена госпођо Брнабић и кандидати за ministre у кабинету будуће премијерке Брнабић, колеге и колегинице, у име посланичке групе ПУПС желим да истакнем да ћемо ми дати пуну подршку вашем избору и избору вашег кабинета, јер нема разлога да сумњамо у одлуку коју је донео председник Вучић када вас је одабрао. Имао је прилику да ради са вама и да процени ваше квалитете и ваше способности.

Оно на шта желим да вас подсетим то је да је ПУПС 2014. и 2016. године дао подршку политици коју је одредио председник, тада премијер, Вучић, која је добила верификацију на изборима и која је носила, између осталог, поред тих стратешких циљева и озбиљну финансијску консолидацију.

То је била можда најтежа одлука коју смо ми као партија морали да донесемо, али као зрели, одговорни и озбиљни... Молила бих за мало пажње, ако може. Тешка одлука коју смо донели и због које смо били, наравно, свих ових година, од 2014. године, када се правио тај аранжман са ММФ-ом, све време прозивани. Ми смо, мислим, једина партија, ако сада можемо да вратимо филм уназад, да пратимо чланке, која је прозивана за смањење пензија, иако ми нисмо једини који се баве, ми смо лево оријентисани, не бавимо се само ми социјалом али заиста јесмо се и

организовали и јесмо ПУПС и ово говорим, наравно, у име свих милион и седамсто хиљада пензионера који нас прате.

Накратко ћу се вратити на експозе који сте имали, који сам ја врло, као и све моје колеге из ПУПС-а, пратила. Оно што ме радује то је најавна повећања плата у јавном сектору, јер ја долазим из јавног сектора, из једног јако доброг и добро организованог предузећа које се само реформисало. Имали сте прилике да сарађујете са нама и да на лицу места видите колико имамо младих, способних, вредних, између осталих и ИТ инжењера, који су вама, наравно, најзанимљивији били, бар у овом делу посла којим сте се досада бавили.

Ти људи су, заиста, тих 15.000 људи је поштено радило. То је предузеће које има сјајне пословне резултате и велики део буџета, односно добити уплаћује у буџет Србије, тако да мислим да ће то бити прихваћено са њихове стране. Дуго чекано повећање ће бити заиста прихваћено са одушевљењем.

Оно што морам да поменем, нисам приметила, претпостављам да је то била ваша омашка у обраћању, нисте споменули повећање пензија. Надам се да је то био пропуст. Ми смо недавно чули председника Вучића који је говорио да ће доћи до краја године до повећања и плата и пензија. Нисмо разговарали, нисмо ни питали нити ћемо питати колики је то проценат, наравно да очекујемо да буде максималан, онолико колико буде новца, колико буде могуће то урадити а не угрозити систем. Радује нас што је каса пуна. То значи да ће та обећања моћи да се остваре.

Волела бих сада да подсетим на неке ствари које смо ми у претходном периоду радили. Године 2008. смо тражили повећање пензија које, наравно, када сада гледате са економске стране сви нас нападају и сви сматрају да је било тада погрешно, али ми врло поносно стојимо иза те одлуке, јер су управо партије које су пре тога биле на власти довеле скоро до геноцида те популације, велике... милион и седамсто хиљада пензионера, то је скоро један Београд, нешто мало мање него што је Војводина.

Мислим, ако толико снаге улажемо у заштиту железница, знате сами колико је снаге потрошено да се сачува Железара Смедерево, онда је сигурно потребно и много озбиљности и много одговорности према тих милион и седамсто хиљада људи који су заиста поднели највећи терет. Што би рекао наш председник Кркобабић, време је да дођемо до тог коначног финансијског резултата који ће показати да је та наша одлука да подржимо фискалну консолидацију и председника Вучића била исправна. Уколико треба још негде правити неке резове, што бисмо рекли, нека мало и богати плачу, нека се то другачије прерасподели, мислимо да су плећа пензионера доста терета до сада понела.

Те 2008. године је..., поред тог повећања, ми смо доста ствари урадили у Београду.

Молила бих за мало пажње, јер ја врло ретко узимам реч. Молим вас за пажњу.

ПРЕДСЕДНИК: Сви вас слушају, не брините.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Па не бих рекла, видим да је велики жамор. Ретко се јављам, па бар када се јавим, волела бих да ме саслушате.

ПРЕДСЕДНИК: Имате сву пажњу, не брините.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Можда зато што не правим представу, можда зато што крајње озбиљно говорим.

ПРЕДСЕДНИК: Чују вас и будућа премијерка и жели да се јави после вас, то ми је рекла, само ви наставите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Хтела бих да подсетим да смо ми те 2008. године, водећи врло одговорну социјалну политику у граду Београду, између осталог, увели и тзв. 13. пензију, помоћ коју су добијали сви пензионери социјално угрожени, и било их је нажалост много. Било их је у једном тренутку 60 и нешто хиљада, а после смо мало померили линију преко тих 13-14 и дошли смо до 104.000 у граду. У том тренутку је у Србији, то смо имали годину дана и то смо се изборили, 490.000 пензионера је имало пензије мање од 15.000 динара.

Зато када причамо о овоме, о подршци коју смо дали, ја само хоћу да кажем колико је заиста била тешка наша одлука. Милион и четрдесет хиљада пензионера смо успели да заштитимо, све оне који имају до 25.000, али је добар део заиста поднео терет. Сви знамо да су пензије мале и знамо да су и плате мале и мислим да је ово што наш председник говори, да пензије треба да прате плате, управо права, реална дефиниција тога. Не можете да имате нити велике плате а мале пензије нити обрнуто.

Волела бих још да скренем пажњу, ви сте причали о регионалном развоју и мислим да је он јако важан. Наравно, ми прихватамо и ми смо дали подршку стратешким циљевима ове Владе. Дигитализација, технолошки развој, то је заиста будућност земље. Морам да подсетим да се у Србији много људи још увек потписује отиском прста. Ми имамо, мислим, 31.000 пензионера који чекају поштару да им донесе пензију само зато што нису обучени.

Везано за регионални развој, да то постаје стратешки проблем државе и о томе ће говорити касније моје колеге, али ми на југу Србије имамо скоро празна села. Безбедносно смо отворени ка суседима, 631.000 домаћинстава сеоских постоји и 1.400.000 људи ради у тим домаћинствима.

Зато је потребно да развијамо села, да развијамо задругарства о чему сте и ви причали. Да вратимо људе, барем оне који имају своја имања.

Србија је уситњена. Ви на југу Србије имате мале поседе који не прелазе два и по хектара, средина Србије, Шумадија око пет, пет и нешто, Војводина је јача, она има 10,9. Потребно је укрупнити те поседе и на тај начин удружити. Задругарство није само село, наравно, али мислим да је у овом тренутку најбитније и онда ћемо доћи у ситуацију да немамо малинаре који имају проблем, да немамо произвођаче жита који имају проблем.

Мислим да постоји доста ствари које треба урадити. Много посла вас чека. Ми ћемо из ПУПС-а заиста дати сву могућу подршку за све што се буде радило у интересу ове земље. Ми смо сви овде, углавном већ имамо сви иза себе велике каријере, врло успешне каријере, врло смо одговорни, знамо шта је могуће, али нисмо вилењаци. Нико овде није. Ми не можемо да неке ствари решимо преко ноћи нити можемо да уведемо земљу, да прескочимо неки део. Морамо неки пут да имамо. Ја се надам да је оно што је везано за популацију коју ми овде штитимо, а у међувремену у овом периоду, последње три године, од 2016. године до данас, сви су бранили пензионере иако их пре тога нису ни интересовали.

Зато смо се ми и основали. Партија ПУПС никада се не би основала да су људи били заштићени. Тако да се надам да смо ове три године дали све од себе, да смо помогли колико смо могли. Наравно, направићу малу дигресију, мој тата је својевремено, када сам му рекла ова држава је увек имала проблема, увек је било држава ће узети паре, нема пара итд., да му подигнем новац, јер наводно ће држава узети новац, рекао – ја сам хтео да дам живот за ову земљу; ако моје паре њој нешто значе, нека узме и те паре.

Тако и ми сви, наравно, живимо од својих плата али сви смо дали допринос. Али хајде да пробамо да мало сви заједно више радимо, да се мање дописујемо, да будемо кооперативни и мислим да ћемо много брже ићи напред, а заиста нам је ово воз који не би требало да пропустимо.

Понављам да ће посланичка група ПУПС, нас свих деветоро, наравно подржати предлог госпође Брнабић за мандатара и све чланове њене Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала на свој подршци и у претходном раду и надам се јако доброј сарадњи и убудуће.

Хтела сам само, такође у име Владе, да одговорим на једну ствар која је малопре речена, да би било свима јасно и недвосмислено, од сада па у будућности. Речено је да Влада брани геј-параду. Не брани Влада Републике Србије геј-параду; Влада Републике Србије брани и увек ће бранити Уставом загарантована права свих грађана Србије. И Влада и

чланови Владе, појединачно и заједно, не улазе у то и не кажу ни да ли воле ни да ли не воле, ни да ли им се свиђа или им се не свиђа. Они су ту и бране Уставом загарантована права свих грађана.

Дакле, имали смо једну, сада имамо две кратке лекције о Уставу Србије. Прва лекција је да је Косово саставни део Србије и друга лекција да сви грађани у Србији имају једнака права. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштована председавајућа, поштована госпођо Брнабић, поштоване кандидаткиње и кандидати за министре у Влади Републике Србије, колегинице и колеге, ова расправа већ увелико траје и са пажњом сам слушао експозе мандатара за председницу Владе Републике Србије. Поновићу оно што сам ових дана говорио и у име посланичког клуба ДС и уопште у име ДС и своје лично име.

Дакле, грађанка Ана Брнабић ће увек имати заштиту и моје лично и посланичког клуба ДС када се ради о њеним личним правима, личним слободама. Мислим да о томе треба више говорити. Мало се говорило у самом експозеу управо о слободама. Драго ми је да сте сада поменули то. Али, нажалост, видимо многе примере у којима није било довољно јасног гласа, па ни вашег, ни претходног премијера, нити надлежних министара, али ни вашег гласа када је било потребно бранити слободу мањина у Србији. Мислим да је то изузетно важно питање. Важно питање не само због појединачних и личних слобода, мислим да је то и развојно питање, јер је то предуслов озбиљног, зрелог дијалога у друштву које може да се гради једино на такав начин.

Ако је ретко помињана реч управо питање слобода, питање права, и у експозеу и у овој расправи, онда је изузетно ретко помињана реч дијалог, а та спремност на дијалог је нешто што може да гради једно цивилизовано, демократско друштво. За то се ДС увек залагала.

Имамо и доказе за то. Значи, вас ћемо бранити и од неких посланика који ће сутрадан гласати за вас а који су показали више пута ту врсту нетрпељивости према различитостима, али ћемо и жестоко критиковати оно са чиме се не слажемо, посебно по питању референци, политике и онога што и сте ви сами назвали континуитетом будуће Владе са претходном Владом у протеклих пет година, јер је ово прилика, на неки начин, да подвучемо црту и погледамо резултате рада претходних пет влада, дакле четири владе плус једна реконструисана, пет влада.

Дакле, и сама чињеница у пет година пет влада говори о томе да смо живели један период дубоке нестабилности, јер, да будемо реални, и идеални циклус демократских промена од четири године не дозвољава довољно простора за капиталне пројекте и озбиљну реализацију озбиљних

пројеката, јер сваки мандат сваке владе почиње са годину дана успостављања модела. Онда је потребно у идеалном смислу имати две године за реализацију неког озбиљног пројекта и у последњу годину се уђе са годином демагогије у припреми за следеће изборе, а из тога онда нема резултата. Шта се тек дешава са циклусима у којима имате пет година по годину дана мандата, и сами знате као министри јер је пуно вас било министара у претходном сазиву, колико може системског и великог да се уради у том смислу.

Сада говорим о вашим успесима и личним референцама, јер смо вас овде сретали као министарку локалне самоуправе и државне управе. И тада смо критиковали Предлог закона о локалној самоуправи који је донео осам милијарди мање буџетима на локалном нивоу. Градови и општине су добили осам милијарди динара мање са последњим променама закона. И сами знамо, пошто има много посланика који су бивши градоначелници и председници општина, а и међу министрима има бивших градоначелника и људи са искуством из локалних самоуправа и знају са каквим се проблемима људи на локалу сусрећу, а посебно због тога што се баш тамо одвија тај реални живот људи који треба да реше своје реалне проблеме.

Дакле, нисте имали довољно ауторитета и нећу рећи да је пресудна улога у томе што су смањени трансфери према локалним самоуправама само ваша, као министарке државне управе и локалне самоуправе јер, пре свега, за то одговорност сноси председник Владе као човек од највећег ауторитета, што сте од сутра вероватно ви, јер ће вас већина изгласати па је ово и нека врста позива да поведете више рачуна о будућности локалних самоуправа у односу на оно што сте радили као министарка.

Због тога ми не можемо да вас подржимо и дамо вам поверење. Нећемо гласати нити за вас као мандатара, нити за ваш кабинет. Али можемо да вам дамо своје мишљење и покушај да поправимо то стање.

Шта је улога локалних самоуправа? Улога је да пуне своје буџете, јер се људи на локалу организују због потребе да решавају своје потребе, да поправе квалитет живота у својим срединама, да солидарно сакупе неки новац, да транспарентно управљају тим буџетима, а да би се обезбедила транспарентност потребно је имати демократске услове у избору правих људи и људи од поверења на локалу, а да би се изабрали прави људи потребно је дати довољно личних слобода, довољно правне сигурности, довољно медијских слобода. Нажалост, све то нисмо имали у овом циклусу.

Оно што је такође упућено на вашу адресу, ћутали сте и ја вас позивам да прекинете са ћутањем када се ради о нападу на вас, јер то није питање само вас него свих људи у Србији који су угрожени, а видели смо пре петнаестак дана управо напад страначког обезбеђења испред

Скупштине, на двадесетак метара од овог здања у коме сада разговарамо на новинаре, на фото-репортере, на људе који су изражавали различита мишљења и видели смо каква је спремност да се чује другачије мишљење и на какав начин се реагује.

Реаговало се на такав начин у присуству полиције и у присуству камера, у присуству јавности, а можемо да замислимо како то изгледа када смо у претходних пет година имали локалне изборе, где је, наравно, мета увек била ДС и кандидати ДС, али и остали грађани Србије који су мислили другачије, који су се сусретали са тим истим људима, са тим истим циповима а да није било речи протеста због таквог начина опхођења према тим људима који треба да обезбеде управо транспарентност и функционисање локалних самоуправа и њихове слободе на локалном нивоу. Ми вам ту замерам да нисте урадили свој део посла, да нисте имали довољно храбрости, да нисте имали довољно ауторитета и позивамо вас да у том смислу промените своје понашање.

На који начин се то све касније одражава кроз живот и квалитет живота у Србији? Ево, видимо сада да и Фискални савет потврђује ту причу својим извештајем о стању буџета у Крагујевцу, пре свега, да се град, локална самоуправа задужила за читав буџет. Дакле, дугује банкама једногодишњи буџет Града Крагујевца. Сам проф. Павле Петровић најављује да је могућ и банкрот једног таквог града, важног града у Србији.

У сличном стању је Град Ниш. Нешто бољем, али са 50-60% извршења планираних буџетских средстава. Говорим о таквом статусу. Није далеко ни Београд са својим дугом, није далеко ни Нови Сад. Када се сакупе, укупна дуговања износе око милијарду евра што озбиљно угрожава финансијску стабилност читаве Републике Србије уз, према подацима које имамо, 300 милиона неплаћених потраживања од стране тих локалних самоуправа.

То ће нам у неком тренутку доћи на дневни ред. Поново ћемо говорити о томе, али да бисмо то избегли мислим да је важно отворити дебату, али не тако што ћемо пуцати једни на друге и покушавати да копајући по личним животима дискредитујемо појединце који говоре о неким појавама и о нечему што бисмо могли да решавамо заједно. Због тога нам је потребан дијалог и ви сте у овом тренутку најодговорнији за ту врсту атмосфере која је потребна у овом парламенту у односу опозиције и позиције.

На који начин се све то огледа? Сада говорим о бројкама. Нисмо говорили о реалном животу, али онда имамо пожар на сметлишту Винча јер нисмо усмерили довољно снаге у то да инвестирамо довољно новца у оно што су кључне ствари, решавање санитарних депонија на локалном нивоу

да бисмо сачували здравље становништва, решавање колектора за пречишћавање отпадних вода, јер Нови Сад, Београд и Смедерево су једини градови који су остали на Дунаву а немају системе за пречишћавање отпадних вода. Трујемо своје воде, трујемо храну, долази нам та храна преко пијаце, и то јесу кључни изазови.

Демократска странка је предлагала пре три године, од доношења Закона о изменама Закона о министарствима, формирање министарства за екологију, инсистирали смо на томе, а ви сте тада рекли – не, то је бесмислен предлог. Јуче сте то прихватили и признали посредно да сте направили грешку и да смо ми као држава изгубили три године. А могли смо да будемо ефикаснији, јер то саме локалне самоуправе не могу да ураде. Могу уз министра за заштиту животне средине и могу уз министарство за заштиту животне средине, које је потребно, али у синхронизацији са локалним самоуправама које морају да извлаче своје финансије, морају да извлаче своје комуналне системе да ураде тако важне, кључне ствари за здравље становништва у Србији. Дакле, чиста пијаћа вода, третман отпадних вода и регионалне депоније. Ваљда око таквих ствари можемо да се сложимо и можемо да урадимо нешто у Србији.

Коментарисали сте економски део, пошто сада говоримо о континуитету Владе и говоримо о неком пресеку стања о коме је потребно нешто рећи у вези са макроекономским приликама у Србији, прочитаћу неке податке. Знам да су бројке често досадне, али мислим да из тога можемо да извучемо неку анализу, а ви сте дотакли нешто што ћу ја сада овде поменути и интерпретирали сте на свој начин.

Дакле, када поредимо раст трошкова и расхода по основу отплата камата за 2012. годину са буџетом за 2017. годину – ја се позивам на једине податке који су нам доступни због тога што нема извршења буџета, немамо извршење, говоримо само о пројекцијама, јер то је једино могуће користити – пројекције су такве да је и у 2012. години износ за отплату камата био 582.495.000 евра. Да ли је тако? Милијарду и 83 милиона за 2017. годину. Дакле, 85,6% више камата од 2012. до 2017. године.

Сада могу да очекујем питање... Камате су практично пропорционалне односу јавног дуга из 2012. године који је износио 15 милијарди и јавног дуга из 2017. године који износи 25 милијарди. Дакле, пресек стања за ових пет година је 10 милијарди евра већег јавног дуга и око једне милијарде евра мање девизних резерви у Народној банци Србије. То је она подвучена црта уз овај податак који говори да је износ камата управо пропорционалан том повећању од 10 милијарди. Можемо да радимо ту анализу и да се постави питање да ли су ти тзв. ефекти „рол овер“ аранжмана, израза који се најчешће употребљавао у Србији последњих пет

година... Дакле, испоставило се да се апсолутно није радило о повољнијем рефинансирању постојећих обавеза, макар у поређењу са пропорционалним износом обавеза за камате и апсолутног повећања јавног дуга.

Да поменем у том смислу и податак да су пратећи трошкови и задуживања порасли за 100% у поређењу 2012. до 2017. године. Видим да министар Вујовић реагује, то нису велика средства али су упоредива у смислу ангажовања нових кредита па је могуће поредити у том смислу.

Важни подаци из којих могу значајни закључци да се извуку су порез на додату вредност у земљи за 2017. годину износи у пројекцијама буџета 857 милиона евра, а мањи је од оног из 2012. године, који је износио милијарду и 20 евра. Дакле, у протеклих пет година ефекат ових влада је за 15% мањи порез на додату вредност. То говори управо о промету роба и услуга. Да ли има већег и бољег индикатора за тај велики, драматични раст од 2012. до 2017. године?

Оно што је занимљиво такође, порез на додату вредност из увоза је у 2017. години већи за 28,4% у односу на 2012. годину, 28,4% више увоза у односу на пре пет година. Шта то значи? Да је све мање производа домаће производње и пласмана тих производа. Шта то значи за све нас, за вас поготово, али и за нас, наравно? Па то је та политика субвенција, јер смо видели да се са око 860 милиона евра годишње субвенционише привреда, да је потребно да субвенцијама подстичемо и супституишемо оно што увозимо у овом тренутку.

Дакле, ДС је имала неке предлоге и мени је драго и то ћу поменути, да смо ми пре три године у свом страначком програму имали увођење информатике као обавезног програма. Говорили сте о једном од приоритета у образовању. Добро је да сте то прихватили и имплементирали. Добро је да и идеју наше политике везане за подстицаје у пољопривреди, субвенције у пољопривреди, искористите. Подсетићу вас да је 2012. године та Влада, на коју се толико напада и сваљује, имала 100 евра по хектару субвенција и подстицала је пољопривредну производњу.

Мислим да је потребно размишљати управо о томе на који начин можемо да супституишемо сву ову храну коју увозимо да би наши пољопривредници имали прилике да буду конкурентни на овом тржишту. Говорим вам управо о овом проценту – 28% већег увоза, очигледно, у односу на 2012. годину. Драматични су подаци, али о томе треба разговарати.

Још је пуно података за анализу, имаћете их и ви. Оставићу део времена за даљу анализу, али мислим да је важно говорити и о ономе што сте пропустили да кажете, мислим да сада имате прилике да кажете јасније поруке, пре свега о спољној политици, о регионалној сарадњи, шта су

приоритети у том смислу, дијалог Београд – Приштина, начин на који ћете водити тај дијалог. Мислим да је потребно да то чујемо у Скупштини.

Део који је у суштини најважнији за наше грађане а о чему ретко слушамо... сећате се, раније смо имали на РТС стално извештаје о потрошачкој корпи, о пијачном барометру, о животу, о храни, о људима.

Сада врло ретко чујемо податак и поређење износа просечне потрошачке корпе и просечне плате у Републици Србији. Прочитаћу вам тај податак и тај податак треба да буде мерило успеха ове Владе, вашег личног успеха, а тај успех можете да постигнете тиме што ћете отворити дијалог и што ћемо отворено разговарати о свим темама.

Ево те почетне позиције коју сте наследили од претходне Владе – просечна потрошачка корпа у Републици Србији у марту 2017. године износила је 69.194,00 динара а просечна месечна зарада исплаћена у марту 2017. године, без пореза и доприноса, износила је 47.814,00 динара, што значи да је просечна нето зарада у Републици Србији довољна за покривање 70% трошкова просечне потрошачке корпе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овде су изнете неистине о СНС-у и због тога морам да реагујем.

Српска напредна странка је на дан полагања заклетве председника Републике, Александра Вучића, имала једини легално заказан скуп, у складу са важећим прописима, а са тог скупа је, без икакве претеране употребе силе, уклоњен човек, мислим да се зове Марко Радојковић, из Земуна, кога је ДС 2011. године наводно запослио као учитеља, који је вређао и провоцирао људе који су дошли да подрже полагање заклетве председника Републике, Александра Вучића.

Оно што нам господин Горан Ћирић дугује као одговор је зашто је режим ДС у лето 2008. године убио Ранка Панића само зато што је имао другачији политички став од њих.

(Балша Божовић: Пословник.)

И оно што ме занима, то је на који начин господин Горан Ћирић намерава да изврши реструктурирање јавних предузећа у Србији. Тај одговор очекујем управо од њега зато што је управо господин Горан Ћирић, ако се не варам, саветник генералног директора „Пошта Србије“, са платом од, ако се опет не варам, 150.000 динара.

Било би добро, господине Ћирићу, будући да сте високи функционер у једном важном јавном предузећу, да нам објасните како мислите да извршите реформе, на пример у „Поштама Србије“. То је посао

који Србију очекује у наредном периоду а мислим да ћете ви као саветник генералног директора у томе имати веома важну улогу.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Управо смо видели како не изгледа дијалог у Скупштини. Без икаквих аргумената, опет лични напад, и то је по ко зна који пут доказано у Скупштини. О свему о чему смо говорили, говорили смо аргументима и волео сам да сучелимо размишљања о бројевима и идејама, о начину на који ћемо изаћи из ове теме паметнији и са бољим решењима за Србију и за грађане Србије.

Имали смо тај пример и у претходној расправи – ваде се свежи досијеи појединих посланика из Министарства одбране, читају поверљива документа, што је врло чудно... На ово имате право, али још једном кажем да то није начин за вођење дијалога у Скупштини, од које очекујемо ефекте, од које очекујемо праве законе који ће поправити квалитет живота у Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Надам се да сте приметили, госпођо Гојковић, да апсолутно никога нисам вређао, нисам чак ни тон повисио. Само сам питао зашто су убили једног човека који је имао другачији политички став од њих.

(Балша Божовић: Пословник.)

И питао сам господина Ћирића, као саветника генералног директора – признаћете, то је важно место у менаџменту сваког предузећа – које су његове идеје како треба извршити реструктурирање и реформу јавног сектора у Србији и јавних предузећа и да помогне својим конструктивним саветима Влади Републике Србије у том послу који Владу очекује, а који, признаћете, није нимало једноставан.

Нисам читао никакве поверљиве документе, нисам никога вређао на личној основи, само сам поставио питање за убиство Ранка Панића и поставио сам питање господину Ћирићу, као саветнику генералног директора, да ли би био љубазан да нам помогне, односно новој Влади Републике Србије на челу са госпођом Брнабић, у реструктурирању јавних предузећа у Србији, јер мислим да он има богато искуство, и као некадашњи генерални директор „Пошта Србије“ и као садашњи саветник генералног директора. Мислим да је његово искуство веома богато, веома драгоцено и мислим да би његова помоћ у том правцу Влади Републике Србије јако пуно значила.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Балша Божовић: По Пословнику, а господин Ћирић реплика.)

Ви сте одлучили тако. Добро.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Прекршени су чланови, председнице Скупштине, 107, 108 и 109. Да ли је могуће да кажњавате народне посланике када говоре о експозеу, када имају неко своје мишљење они добијају опомене, а са друге стране опомене за реч издајник, када неко за неког каже да је убица ви га пуштате да тако квалификује опозицију, нити га прекинете а камоли дајете опомену или га упозорите на такво понашање? Какав је то сада начин? Реците ми да ли је то начин на који ми треба данас да разговарамо овде? Да ли је то однос према опозицији какав треба да постоји у овом парламенту? Да за неког неко каже да је убица и ви га гледате и не говорите ништа о томе? Није поставио питање него је тврдио то. Мислим да је ово заиста једна велика срамота, да не дате опомену Мартиновићу након оваквих квалификација опозиције само зато што је на један врло коректан начин разговарала о експозеу и свему ономе што је мандатарка рекла током данашњег дана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Сматрам да нисам повредила Пословник. Није се односило кажњавање на вашу посланичку групу, нити сте позвани да говорите у име читаве опозиције. Казну је посланик добио, један једини, зато што је пребројавао крвна зрнца мандатарки, и то је јасно изнео у свом говору. То је једно. Друго, именом и презименом је рекао за кога сматра да је издајник. Именом и презименом је рекао ко тачно. Кога је тачно од вас назвао убицом? Никога. Реците ми ви, ви ми помозите. Ви, колегинице.

(Александра Јерков: Све нас.)

А све вас? Докажите да је рекао да сте ви убица.

(Горан Ћирић: Реплика.)

Изволите.

Реч има народни посланик Горан Ћирић, реплика.

ГОРАН ЋИРИЋ: Пошто сам добио једну љубазну молбу да допринесем реструктурирању јавних предузећа у Србији, подсетићу ову скупштину и сада ћу рећи у ова два минута колико имам времена да сам више пута говорио када смо разговарали о Закону о јавним предузећима и предлагао, управо, доношење, за почетак, закона о обављању послова од јавног интереса, прво. Друго, треба реструктурирати јавне системе на тај начин да се одвоје операције од инфраструктуре. Под инфраструктуром подразумевамо, наравно, део пруга, телекомуникациону инфраструктуру у области телекомуникација, подразумевамо аеродром, у пољопривреди

подразумевамо пољопривредно земљиште, а операције над том инфраструктуром су оно што треба да подстакне тржиште.

Дакле, против тога смо да се, када се издвоји, инфраструктура приватизује тако да постаје већинско власништво страног капитала. Мислим да већинско власништво мора да има домаћи капитал до износа од 51% али је могуће радити приватно-јавно партнерство и у складу са законом а да држава на такав начин, управљајући инфраструктуром, подстиче конкуренцију, подстиче операције, подстиче оне који желе да улажу и у авио-саобраћај, који желе да улажу у железнички саобраћај, у телекомуникације и да на такав начин држава и Влада имају механизме подршке развоју и кроз развој јавних предузећа. О томе сам више пута говорио и одлично је да сам добио прилику да то сада кажем овде и вама, јер нисам стигао да у овом делу говорим о том сегменту, али видим да је колега имао врло високо разумевање и врло високо поштовање за моје искуство и дао ми ту прилику. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Уз сво дужно поштовање, стварно морам да кажем да се овде мало осећам онако... фантастичне су то идеје, супер је да сте и ову идеју око увођења ИТ-а као обавезног предмета у школе преузели, и све су то супер идеје. Само је требало неко да дође и да их реализује. Чини ми се да никада није мањкало супер идеја, него никако да се реализују. Сада ова Влада седи овде, реализује те идеје, а само се убацује онако – могли сте и ово, могли бисте и ово.. као да је ово прва влада, да је она 2013. била нулта година па сада хајде да реализујемо.

Дакле, министар просвете са којим сам имала велико задовољство да радим, господин Шарчевић, учинио је у последњих девет месеци стварно изванредан напор да заврши овај посао и да обезбедимо да се информационе технологије уведу као обавезни предмет од петог разреда основне школе. Претпостављам да сви знају колико је било тешко, али је завршено, зато што нико до сада то није успео. Дакле, супер је идеја, само је требало неко да је реализује . Ево, ми смо реализовали.

Што се тиче локалних самоуправа, проблеми финансија. Рекла сам да не причамо о прошлости, да оставимо прошлост у прошлости, да не причамо о томе да су ти дугови реално наслеђени, али ми знамо за те дугове и знали смо и пре него што је Фискални савет изашао са тим информацијама. То можете да проверите са ММФ-ом. Ми смо ММФ-у и свима осталима скренули пажњу на озбиљан проблем дуговања апотека

који се гомилао од 2006. године, када је без икаквих консултација са локалним самоуправама пребачена и примарна здравствена заштита и примарно образовање локалним самоуправама без додатних финансијских средстава, када је све кренуло дођавола и у суноврат, када се 2012. године сав тај дуг превалио на јавни дуг па наставио од првог дана да се гомила. Ми смо то кренули да решавамо и ужасно је тешко. Не кажем да смо решили, али смо кренули како-тако.

Што се тиче опет локалних самоуправа, покушавамо да локалним самоуправама наметнемо да се ослањају више на сопствене приходе, и то сам причала и тада када сам бранила као нови министар први закон о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Шта је са сопственим приходима? На пример, имамо порез на некретнине као 100% сопствени приход и увођење реда у државу, јер је реално да смо ми као држава морали да чекамо, чекали смо и сада завршили, опет фантастична идеја реализована, легализацију нелегалних објеката. Коначно су пописани 2016. године. Има их близу два милиона. Два милиона које нико до тада није пописао. То се зове увођење реда у државу.

Издавање пољопривредног земљишта – 40% прихода од издавања пољопривредног земљишта иде локалним самоуправама. Да не причам колико то помаже нашим пољопривредницима, онима који послују фер. То је једна од великих ствари у борби против сиве економије.

Да ли је могуће да је 2016. године први пут свих 145 локалних самоуправа у Србији донело годишњи програм издавања пољопривредног земљишта? Тек тада смо, тиме – потпуно рационалном, разумном мером, само увођењем реда у државу – добили додатних 146.000 хектара, који су стављени из сиве зоне у легалан процес закупа. И сада су локалне самоуправе од тога почеле да приходују. А буџетски прилив само од тога у 2016. години је увећан за 16 милиона евра. Дакле опет, рационална идеја, одлична идеја, само није имао ко да је имплементира раније.

Исто тако, локалне самоуправе уводимо у ред рационализацијом. Било је локалних самоуправа које су имале по четири и пет пута више запослених. Нису ни знали да имају више запослених, зато што, прво, нису знале колико запослених имају, а друго, нису имали никакве стандарде по којима ће знати који је у ствари оптималан број запослених. Сада тога више нема.

Сопствени приходи из радних места, извоз и инвестиције. Што се тиче радних места, поменут је и Закон о раду. Закон о раду је тражен. Привреда га је тражила, сви се вероватно сећате тога, дуже од 10 година. Управо због популизма нико није смео да се усвоји тај закон о раду, до

владе Републике Србије председника Александра Вучића, када је исти тај господин Александар Вулин био министар за рад и захваљујући том Закону о раду ми данас имамо најмању стопу незапослености у последњих 20 година у Србији. Данас, у четвртом кварталу 2016. године стопа незапослености у Србији је била 13%, најмања у последњих 20 година. Да ли је велика? Велика је. Да ли је било боље? Па можда, пре 25 година.

Године 2012. стопа незапослености је била 25,9%. Дакле Закон о раду који је, треба поново рећи, храбро усвојила Влада па онда Скупштина, и хвала Скупштини за то, на иницијативу министра рада, господина Вулина, довео је до овога. А то онда доводи до већих сопствених прихода локалних самоуправа.

Имамо, свакако, и извоз и инвестиције. Извоз је у марту 2017. године достигао скоро 1,5 милијарди евра, и то је месечни обим који је већи него икада у Србији. У првом кварталу инвестиције су повећане за 10%. То су ствари које не можемо да споримо, то су црно и бело. Дакле, ово су статистички подаци, који су неоспориви.

Што се тиче националних мањина, кажете није било довољно јасног браћења националних мањина у Влади Републике Србије. Невероватна ствар, невероватан податак је да постоји Републички савет за националне мањине као врховно тело за сарадњу са свим националним саветима националних мањина. У последње три године тај Републички савет је имао четири седнице. Пре тога, све време пре тога састао се једном, у октобру 2009. године. После 15 година претходна Влада је коначно поново активирала буџетски фонд за националне мањине.

Дакле, све што изнесете – постоје подаци да је урађено. Ако је било супер идеја, оне су коначно реализоване и има још пуно ствари да се ради али ја стварно мислим да је време да заједно прихватимо да је пуно ствари урађено упркос тешком наслеђу, пре свега финансијском наслеђу које смо имали. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Ђорђе Милићевић.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Поштована госпођо Брнабић, даме и господо, за посланички клуб СПС најважније је да је експозе јасна потврда одлучности и опредељености за политику континуитета и политичку стабилност.

Програм Владе Републике Србије, врло јасно и прецизно дефинисани циљеви у експозеу мандатарке врло јасно нам говоре да ће три кључне речи бити, када говоримо о раду будуће Владе, потпуно идентичне као и када је реч о раду претходне Владе Републике Србије, а то су реформе, раст и развој.

Политика Владе дефинисана експозеом нам потврђује да су модернизација и промене незаустављиви процеси у Србији.

Када говоримо о циљевима, и ту се у потпуности слажемо са вама, госпођо Брнабић, важно је да увек подижемо лествицу. То је важно за будућност, јер ми данас говоримо о будућности. На задатке увек постављати нове задатке како бисмо убрзали Србију, јер до резултата се не долази великим речима већ великим напором, радом, трудом и залагањем.

Ми смо потпуно убеђени да ће будућа Влада Републике Србије, као и претходна, остати посвећена Србији, решавању проблема, да ће остати посвећена интересима будућности а не интересима политичких странака, рејтинзима или популарности.

У ери дневнополитичких дешавања, то се види и данас а претпостављам да ће то бити видљиво и у наредним месецима, у ери дневнополитичких дешавања и вероватно свакодневних покушаја да се обезвреди и омаловажи рад Владе Републике Србије, да се умање резултати рада Владе Републике Србије, ми, госпођо Брнабић, за вас, врло добронамерно, као неко ко жели да дели вредност и одговорност у раду ове Владе Републике Србије, имамо један добронамеран савет. Влада не треба да губи време на то. Влада треба да остане посвећена послу за који је преузела одговорност, јер радећи тако Влада ради у најбољем интересу грађана Србије.

Поздрављамо одлучност и опредељеност за наставак реформских процеса. Реформски курс у Србији нема алтернативу, реформе да би Србија, пре свега у економском смислу, била здрава земља. Србија је храбро и одлучно, желим да подсетим да је и о томе говорила мандатарка у експозеу, храбро и одлучно 2014. године започела – јер је тада коначно постојао општи политички консензус свих политичких странака које су биле део владајуће коалиције – реформске процесе, храбро и одлучно започела и повела, рекао бих, непопуларне кораке који воде ка макроекономској стабилности и који воде ка развоју.

Влада Републике Србије је тада имала дугорочан план, имала је јасно и прецизно дефинисане циљеве, конкретан програм, али и конкретно дефинисане рокове и то је дало одређену снагу, важност и значај реформама у Србији. Ту снагу и важност су на прави начин препознале и међународне организације.

Јесте био амбициозан приступ, али резултати који су постигнути су далеко изнад циљева који су тада постављени. То на прави начин препознаје и ММФ, то на прави начин препознаје и Светска банка, али и Фискални савет Србије. Два циља мислим да смо у потпуности успели да

реализујемо – смањење јавног дуга у бруто друштвеном производу и трајно смањење буџетског дефицита.

Међународни монетарни фонд је учинио нешто што иначе, исправите ме ако грешим, господине Вујовићу, немате могућност да говорите али можете да потврдите, ММФ је учинио нешто што иначе није пракса, да у периоду док траје програм да сагласност на повећање примања.

Дакле, врло често су нама социјалистима спочитавали како смо могли као социјалисти да гласамо за смањење плата и пензија, како смо, наводно, отели некоме, ми као социјалисти владајуће коалиције, плате и пензије, и то је поједностављено гледање онога што је заправо био циљ који смо желели да постигнемо.

Знате, ми јесмо социјалисти, али не можемо да будемо социјалисти утописти. И те 2014. године постојала су за нас два пута и два правца. Један пут је био у правом смислу речи списак лепих жеља који би сигурно одржао социјални мир, али у дугорочном смислу, по нашој процени, 2016. године или 2017. године дошло би до финансијског краха и финансијског колапса. Други путни правац је нешто што је била неопходност, нешто што је неминовност, а то је наставак реформских процеса, реформе, да бисмо имали позитивне помаке.

Наравно, као одговорна странка, странка која пре свега има одговорност према грађанима, имали смо одговоран и озбиљан приступ и у том тренутку одабрали једини могући одговор на актуелне проблеме грађана. Тада је постојао а постоји и данас један поједностављен начин гледања на све ово. Дакле, поједностављено је рећи – отели сте некоме нешто. Не, ми смо тада говорили о мерама које су за спас српске економије, мере које се тичу будућности Србије и мере које се тичу будућности сваког грађанина Србије.

Дакле, здрав систем који неће бити заснован на политикантству. Реформе, по којима је Србија данас препознатљива, поштована и уважавана у свету и то је нешто што данас отвара врата Србији широм света, здрав систем који је заснован на животу, здрав систем који је заснован на економији, а понављам, не на политикантству.

Данас имамо позитивне резултате. Данас, када имамо позитивне резултате, каже се – премало издвајате за пензионере. Па да, али знате, евидентно је да постоје позитивни ефекти. Постоје позитивни резултати, дошло је до повећања плата и пензија а плус имамо и повећање у буџету. Неодговорно и неозбиљно би било да више захватамо из републичког буџета, да имамо већа повећања да би одржали социјални мир, а да имамо минус у државној каси. То би било неодговорно и неозбиљно. Дакле, на

рационалан начин располажемо оним што смо успели да зарадимо и да остваримо управо захваљујући реформским процесима.

Дакле, имамо повећање које је засновано на здравим основама. Све то је довело до повећања БДП од 3%, смањења буџетског дефицита у овој години, пројектован буџетски дефицит 1,7%. Све то је довело да се Србија данас на светској Дуинг бизнис листи налази на 47. месту, а пре две године је била на плус 44 места. Све то је довело да Србија данас јесте међу топ десет земаља по успешности спроведених реформи у области економије и финансија.

Економска и политичка стабилност, уз оно што је говорила мандатарка, подстицаји које нуди Влада Републике Србије, подстицаји које нуди Србија потенцијалним инвеститорима, смањење бирократије, брже издавање дозвола – све то данас Србију чини привлачном инвестиционом дестинацијом, једном од најпривлачнијих држава за инвестирање у овом делу Европе и ми као Народна скупштина дали смо озбиљан допринос да Србија данас има добар, позитивни пословни амбијент кроз усвајање системских закона. Јер реформе су започете управо у Народној скупштини Републике Србије усвајањем Закона о раду, Закона о озакоњењу, Закона о планирању и изградњи, Закона о инспекцијском надзору, Закона о управном поступку и бројних других, али позитивни резултати биће видљиви тек у периоду који је пред нама.

Малочас смо чули неке податке. Дозволите да и ми саопштимо неке податке са којима располажемо а који говоре у прилог позитивним резултатима које је постигла претходна Влада и понављам, то јесте веома добар основ и темељ за рад будуће Владе.

Господине Вујовићу и ви господине Вулине, исправите ме ако грешим. Малочас је било речи о незапослености. Незапосленост је, чини ми се, господине Вулин, према неким подацима које ми имамо, 2012. године била 25,9%, 2016. године 15,3%, а данас, 2017. године, 13%. Озбиљан резултат, ма шта говорили о томе.

Што се тиче БДП-а, за шест милијарди већи него 2009. године, а следеће године за још милијарду. Овде се говорило о некаквом задуживању од десет милијарди, што је апсолутно бесмислено. Напротив, Србија је повећавала свој кредитни рејтинг док је земљама у региону смањиван кредитни рејтинг.

Што се тиче минималне цене рада, господине Вулин, исправите ме ако грешим, повећана је цена радног сата са 121 на 130 динара, уз пуну сагласност синдиката, што ми у потпуности подржавамо. Плате у јавном сектору и пензије, као и минималне зараде које прима 350.000 људи у Србији, 30.000 у јавном сектору, повећаће се и њихова зарада после тога

биће за 9-10% већа. Привредни раст, већ сам рекао, преко 3% до краја године, јавни дуг сада 67,1% а 20% у региону.

Малочас је било речи о инвестицијама. Године 2016. директне стране инвестиције износиле су 1,92 милијарде евра, у првом кварталу ове године око 370 милиона евра, и то су подаци Привредне коморе, а у прва четири месеца ове године суфицит у буџету је 10,7 милијарди динара. То је извештај Министарства финансија.

Дакле, ми смо потпуно убеђени да су пред Србијом добре године и позитивни резултати, али оно што је важно, морамо да завршимо започете реформске процесе, морамо да одржимо фискалну дисциплину, морамо да наставимо одлучну борбу против сиве економије.

Када говоримо о јавним предузећима, да, у потпуности се слажемо, мора да се настави реформа јавних предузећа. Јавна предузећа морају да буду и рационалнија и ефикаснија, али, наравно, и више да зарађују.

Подржавамо концепт, то смо рекли више пута досада у Народној скупштини Републике Србије, у потпуности подржавамо концепт, знамо колико ће то бити тешко и болно, али подржавамо концепт реформе јавног и јачање приватног сектора.

Сматрамо да је приватни сектор будућност, да приватни сектор мора и треба да буде стуб и носилац српске економије. Приватни сектор на својим плећима носи све. Приватни сектор је од изузетне важности и значаја – на једној страни за државу, а на другој страни за привреду. За привреду, јер отвара нова радна места, а за државу јер држава управо живи од пореза, дажбина које убира из добити предузећа. Зато у потпуности подржавамо овај концепт и подржавамо све мере које воде ка јачању приватног сектора, јер сматрамо да то јесте будућност Србије.

Што се тиче штедње, штедња је у периоду кризе веома важна. Треба се понашати рационално, треба се понашати домаћински, то у потпуности подржавамо, али увек треба изнаћи начин како Србија може, мора и треба да се развија. За нас је, госпођо Брнабић, кључна једна реченица коју сте рекли током данашњег дана, а то је – већа издвајања и инвестиције у области инфраструктуре. Дакле, улагање у инфраструктуру, ми сматрамо, није трошак. То је улагање у будућност. Нема економског без инфраструктурног развоја. То смо ми млађи научили од нашег друга Мркоњића, а то је заиста тако. Нема економског без инфраструктурног развоја, а кроз реализацију инфраструктурних пројеката, потпуно смо убеђени, са успехом настављамо да решавамо један од кључних проблема данас у Србији, а то је питање незапослености.

Ми смо потпуно убеђени да је пред нама Влада која ће обезбедити и напредак, и просперитет и стабилност. Зато свакако и експозе и овај састав

Владе и будућа премијерка имају нашу подршку. Верујемо да ћемо изабрати Владу која ће са успехом наставити да спроводи унутрашње реформе, како економске, тако и политичке. Верујемо да бирамо Владу која ће са успехом наставити пут европских интеграција. Оснивамо ново министарство за европске интеграције, боља координација, структура, организација и бесмислене су приче да говоримо о неком новом запошљавању, нема ту новог запошљавања.

Бесмислено је и да говоримо о томе како Србија не постиже резултате на путу европских интеграција. Па, ти резултати су видљиви и препознатљиви. И да нису препознатљиви, не би били вредновани на прави начин, не би била отворена нова поглавља. Убеђени смо да бирамо Владу која ће омогућити јачање међународног угледа и имиџа Србије, иако он никада није био јачи. Он је важан због подршке међународне заједнице.

Када говоримо о регионалној политици, ми верујемо да ће ова Влада имати континуитет у односу на претходну Владу када је реч о регионалној политици, а то је да Србија буде и остане оно што је данас – симбол нових вредности у региону, стожер регионалне сарадње са јасним циљевима, а то су мир, стабилност, добросуседски односи, просперитет. Уколико постоје отворена питања, Србија увек пружа руку. Уколико постоје отворена питања, та отворена питања се решавају кроз разговор, кроз дијалог. Дијалог нема алтернативу, никако једностраним потезима и једностраним актима.

Ми смо потпуно убеђени да бирамо Владу која ће водити одлучну, рационалну, пре свега мудру политику када је реч о одбрани националних и државних интереса на простору Косова и Метохије, Владу која ће омогућити пристојан живот онима који живе на простору Косова и Метохије а сматрају Србију својом државом, Владу која ће остати привржена и опредељена дијалогу са Приштином, јер дијалог је једини начин да дођемо до компромисних и правичних решења која су прихватљива за обе стране.

Понављам, дијалог нема алтернативу. Уз статусно неутралан приступ, Србија неће признати независност Косова и Метохије, то је потпуно јасно и потпуно прецизно саопштено више пута, то је јасна политика и став Владе Републике Србије, али зарад регионалне стабилности, зарад бољих српско–албанских односа, идемо у дијалог да би изнашли компромисно и правично решење које ће бити прихватљиво за обе стране и Србија показује опредељеност за имплементацију и реализацију свега онога што је договорено током бриселског дијалога, али то очекујемо и од друге стране. Дакле, нема двоструких аршина, и ту пре свега мислим на заједницу српских општина.

Дакле, јасно је, један од кључних спољнополитичких циљева Србије јесте пуноправно чланство Србије у ЕУ, али Србија наставља да јача традиционално пријатељске односе и са Руском Федерацијом и са САД и са Кином и са бројним другим државама света. Србија је слободна, демократска и независна. Србија води самосталну спољну политику, у најбољем интересу својих грађана. Србија се показала као поуздан, кредибилан, сигуран и предвидив партнер. Србија жели сарадњу са НАТО-ом на ономе што јесу заједнички циљеви а то је очување регионалне стабилности и мира, али нема аспирације да постане члан НАТО-а. С друге стране, Србија жели да сарађује и са ОДКБ-ом. Али Србија жели да има своју војску и да задржи политику војне неутралности, наравно.

На самом крају, и тиме желим да завршим, једно за нас веома важно питање, тема коју је покренуо новоизабрани председник Србије, веома важна и значајна тема, тема која се тиче будућности Србије, а то су уставне промене. Ми свакако сматрамо да о томе треба отворено да разговарамо, да треба да постигнемо што шири консензус. Изражавамо спремност за дијалог на ову тему, јер, понављам, ово је тема која се тиче будућности. Дакле, што шири консензус, али, наравно, никако мимо интереса и воље грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани Републике Србије, даме и господо, грађани Србије јако лоше живе. Приватни сектор који није повезан са врховима политичких странака јако тешко послује, има огромно пореско оптерећење, бирократско оптерећење. Надам се да је мандатарка овога свесна, јер, слушајући експозе, не изгледа као да то разуме. Грађани заиста јако, јако тешко живе.

У експозеу има много добрих места која се тичу обећања и која се тичу ствари које би требало радити. Међутим, ми то већ годинама слушамо. Не говорим само о последњих пет година, колико је ова владајућа структура на власти, него говорим и о времену пре тога. Лепа обећања која се тако понављају, а никада не испуне. Рецимо, једно од њих је закон о пореклу имовине, о коме су сви говорили а до данас није донет. Ево, нашао сам и реченицу о том закону и у овом експозеу.

Значи, неке ствари са којима се сигурно можемо сложити, које је мандатарка прочитала, тичу се модернизације јавне управе, што је свакако нешто што нам је потребно. Пет година је владајућа већина на власти и ништа од овога у ствари није остварено, односно јако мало. Слажемо се,

наравно, да печати, шалтери, папири треба да оду у историју, да нема разлога да постоје. То је једно велико оптерећење за све предузетнике, за целу привреду. Такође, слажемо се да је потребна и јавна доступност података. Прво би Влада требало да покаже разумевање за то и да објављује све уговоре које потписује, а онда и сва министарства у Влади да ураде исту ствар. Потпуна транспарентност, надам се да је то оно на шта је мандатарка мислила. Објављивање свега што Влада ради, сваког динара како је потрошен. То је управо оно за шта се залаже покрет „Доста је било“. Надам се да ће ово ићи у том правцу.

Затим, поменула је ажурирање бирачког списка, што је изузетно важна ствар и надам се да може да нам одговори барем оквирно у ком временском периоду ће се то десити.

Затим, драго нам је да чујемо да ће Влада нешто урадити по питању продаје земље странцима. Ми о томе говоримо већ три године. Видећемо какав ће то предлог доћи али да се уопште Влада бави тим питањем је значајно. Ми заиста три године причамо о томе, о том јако лошем делу Споразума о приступању и придруживању, који је потписан 2008. године, који није водио рачуна о овом питању. Грађани Србије су сиромашни, наши пољопривредници су сиромашни, немају новац да купе земљу и потребан је један прелазни период да би се они заштитили. То је јако, јако важна ствар за домаће пољопривреднике.

Домаћа пољопривредна производња треба да се базира на домаћим предузетницима у области пољопривреде. Значи, породичним, индивидуалним пољопривредним газдинствима. Зато су потребне задруге пошто саме по себи та домаћинства не могу да опстану, тако да поздрављамо и тај део у експозеу где се помињу задруге. Ми такође говоримо о томе већ три године.

Затим, помињање социјалних карата, преко потребно у Србији и нама нејасно због чега је толико времена прошло а да се на томе није направио неки значајнији помак.

Па поменути Закон о пореклу имовине који сви помињу али никако да дође на дневни ред.

Затим, ми се слажемо да фокус треба да буде на предузетништву, не на држави. Међутим, не видимо ниједну меру која говори о томе, односно да ће доћи до промене. Говоримо о потреби смањења пореског оптерећења.

Значи, ово су све неке ствари око којих је тешко не сложити се. Међутим, и даље су у домену неких лепих жеља без конкретних корака, тако да ћемо пратити да ли ће Влада заиста радити у овом правцу. Ми смо природно скептични, међутим дозвољавамо могућност да ће ствари кренути у том правцу.

Помиње се брзи и ефикасан кривични поступак који је такође неопходан. Међутим, с друге стране чињеница је да је у Србији спроведена пљачкашка приватизација, да је земља опљачкана, да је испало нико није крив, па су неким тим ефикасним поступцима ослобођени и Карић, и Динкић, и сви остали, тако да тај део некако недостаје. Шта ће бити са тим? Нестале су и спорне приватизације, нестао је разговор о томе уопште.

Интересантно је да је мандатарка предложила у Владу једног министра који је учествовао у приватизацији „Минела“, који је као и многе фирме које су пропале у пљачкашкој приватизацији оптерећен огромним дуговима банака, то јако добро знају сви запослени у „Минелу“. Новац је на неки начин извучен из фирми и фирме су пуштене у стечај и да, не упропаштава фирму стечајни управник, упропаштава је власник који извуче капитал, новац остави за задужено предузеће и пусти га да оде у стечај а онда тамо радници не могу да наплате своја потраживања, тако да је овај избор заиста интересантан.

Онда када је експозе, односно излагање прешло у подручје говора о томе шта је Влада досада радила, е ту сад наилазе велике разлике у оцени тога што се досада постигло. Напомињем, владајућа већина је на власти већ пет година. Ово је четврта Влада. Оптужити оне пре за проблеме је некако изгубило смисао након пет година. У једном тренутку је потребно преузети одговорност. Значи, говорити о томе да је спречен банкрот државе данас, након пет година... Да вас подсетим, јавни дуг 2013. године, односно 2012. године када је владајућа већина преузела власт, износио је око 15,5 милијарди евра. Данас је преко 24 милијарде.

Говорили сте о каматама које држава плаћа и, наравно, то је велики проблем. Али да вас подсетим, камате су 2013. године износиле 89 милијарди динара а данас говоримо, и ви сте помињали, 128. Камате су мало веће али да кажем да је то део на дугове. Значи, како је то држава спашена од банкрота 2012. године када је јавни дуг био куд и камо мањи и када су издаци за камате били куд и камо мањи, а данас смо у одличној ситуацији где је дуг много већи и камате много веће.

Наравно, у међувремену је дошло и до промена на светском тржишту па су пале каматне стопе. То није нешто што је радила ова Влада, то су позитивна кретања која је Влада требало да искористи да би урадила реформу привреде. Она се није десила.

Поменули сте, такође, у експозеу да је остало да се реши питање 153 предузећа са 52.000 запослених. Тамо негде 2013. године било их је преко 600, ја сам тада као министар привреде предлагао личне карте, увођење реда, попис имовине, попис обавеза, прављење финансијских планова, анализе тржишта – ништа од тога није прихваћено и шта се онда

десило? Па, разлика између тих 600 и 10, 15 предузећа или 153. Где су она? Углавном огромна већина отишла у стечај. Ништа урађено није. И то знају запослени у тим фирмама. Нити им је повезан стаж, нити су им исплаћене заостале зараде, да не говорим о оним претходно која су опљачкана и пуштена на исти начин да се угасе, ништа на том плану није урађено.

Разумем да је са становишта међународних финансијских институција да, када се та предузећа затворе, то позитивна ствар. Међутим, са наше стране је питање – а зашто ништа нисмо урадили да барем покушамо да уведемо ред? Да утврдимо шта се са њима десило. Како су изгубили тржиште? Како су дошли у ову ситуацију? Начин на који су осиромашени? Практично, једноставно су пуштена низ воду. Људи ово јако добро знају.

Затим, говори се о нечему јако важном, а то је смањење јавног дуга. И у самом експозеу се каже да је то велики проблем у Србији и наводите да је због високих трошкова задуживања само у 2016. години – ви кажете у прошлости, али није у прошлости, као што рекох, велика задуживања су дошла након 2012. године – држава платила, односно порески обвезници су отплату камата платили 128 милијарди динара. То је преко милијарде евра, или 3,1% нашег БДП-а. Кажете, како бисте боље разумели о којој количини новца говоримо, наглашавате да се тим износом може финансирати изградња 150 км путева годишње. То је, наравно, тачно.

Међутим, с друге стране, у буџетима и даље имамо и субвенције од 84 милијарде динара, имамо на отплату активираних гаранција предузећа, разних предузећа за које је држава дала гаранције, за 2017. годину предвиђен трошак и саме главнице и камате од 40 милијарди динара. Затим на казне и пенале 11 милијарди динара. Значи, ево нас поново до милијарде евра. У Фонду за развој две милијарде евра за које никад нису положени рачуни. Ово су неке ствари које се тичу реформе државе, односно увођења реда. Ништа се практично на томе не ради.

Ово плаћају наша предузећа. Када говоримо о субвенцијама страних инвеститора, имате домаћег произвођача бојлера који запошљава људе, плаћа порез и тим порезом се дају субвенције страном произвођачу бојлера. То је перпетуум мобиле економска политика. Уништавамо домаће да бисмо помогли страном. Не доносимо никакав бољитак.

Онда прича о смањењу дефицита. Јако је битно казати како је смањен дефицит. Значи, отете су пензије, противуставно, 20 милијарди динара, плате смањене 22 милијарде, повећани су сви порези и акцизе. Уведена је акциза на струју од 15%, од 15 милијарди динара 2017. године. Затим од јавних предузећа узет профит од 17 милијарди. Да подсетим грађане, ПДВ стопа је повећана са 8% на 10%, пре тога са 18% на 20%.

Порез на имовину, све могуће дажбине су повећане. Укупно се ради о неких 80 милијарди динара. Када све то саберете, добијете 150 милијарди динара и то вам је практично смањење дефицита. Шта је држава урадила? Где је уведен ред да се смање трошкови? Јер лако је узети из џепова грађана и привреде, подићи све порезе, смањити плате, смањити пензије, то свако може да уради. Одговорност је увести ред у држави. То се једноставно није десило.

Затим, говорити о томе како Влада има неки допринос за развој софтвера мислим да је потпуно неутемељено. У ствари, ако погледате развој ИТ индустрије, он заиста има раст у Србији. Суштина је да се ту држава није мешала. И поред свег оптерећења бирократије, великих пореских намета, зато што им држава није кварила и зато што су им тржишта у иностранству, без корупције, без партијског учешћа могли су да се развијају. Тако да то није заслуга Владе. А слично је и са спортом. Заслуга за медаље припада спортистима, не Влади.

Такође сте казали да ми треба да будемо друштво у коме се вреднује знање. Наравно да се слажемо са тим и да је знање највећа вредност. Међутим, сад долазимо у мали проблем. Ако је то тачно, да су знање, искуство, способност људи највећа вредност, како сте дошли до овакве Владе, односно шта је то што квалификује људе које сте предложили за Владу да буду министри? На пример, које су квалификације Александра Вулина да буде министар одбране, из његове биографије која је објављена? Или Зорана Ђорђевића да буде за Министарство за рад и социјална питања? Која су то искуства? Можда имају нека друга, заиста не знам, али у овим областима то би требало да образложите. Или, рецимо, какве везе има министар Антић са енергетиком? Или министарка Михајловић са саобраћајем? Или министар Стефановић са полицијом и унутрашњим пословима? Које везе? Или министар Ружић са државном управом? Или министар без портфеља Кркобабић са регионалним развојем и јавним предузећима, осим што је у „Пошти“ запослио своје? Или, рецимо, Ненад Поповић са иновацијама?

Кад узмемо биографије које сте нам дали, почнемо да читамо, кроз те биографије има јако интересантних детаља, где, почев од министра Ивице Дачића, који осим што има просечну оцену 10, што је за сваку похвалу, нити говори стране језике нити може да се бави овим послом на који је постављен. Др Небојша Стефановић, питање за мандатарку је – да ли сте прочитали његов докторат „Нова улога стратегијског менаџмента у управљању локалном самоуправом“? Ја сам га прочитао. Да ли знате шта пише у њему и шта академска заједница говори о њему?

Добро, за господина Расима Љајића знамо зашто је у Влади. Затим, Зорана Михајловић. Ништа у њеној биографији нема везе са саобраћајем. Или, рецимо, Бранислав Недимовић. У биографији пише да је завршио Правни факултет и ништа о пољопривреди, шумарству и водопривреди, осим што је био градоначелник Сремске Митровице. Не кажем, можда у биографији недостају неке ствари, али једноставно не стоје. Сами сте рекли у експозеу да изражавате поштовање према посланицима. Ако изражавате поштовање, онда је потребно доставити пуне биографије да бисмо знали за кога гласамо.

Имамо новог министра Горана Тривана. Питање за вас је – да ли је он заиста био хапшен 2001. године и ослобођен због застарелости? Тако да сад добијамо другог министра који је био хапшен. Затим Александар Антић, у његовој биографији, осим партијског службовања по разним скупштинама општина итд. нема ништа о енергетици.

Затим Нела Кубуровић. Када погледате, јако добар студент, међутим, искуство које је потребно да би неко био министар правде је огромно, морате добро да познајете систем да бисте га реформисали. Кад прочитате ту дугачку биографију, која говори о томе да је била на двомесечној пракси у Рајфајзен банци, да је била приправник-волонтер у Првом општинском суду, да је после тога радила у Парничном одељењу као судијски помоћник кратко време, а онда у Министарству правде. Одакле долази искуство за реформу?

Или, рецимо, Бранко Ружић, какве везе има са државном управом? Које је искуство, осим партијског? Осим ако нисте нешто изоставили у биографији. Ево, рецимо, из биографије Александра Вулина, каже – био је помоћник директора маркетинга у фирми „Super press“ од 2000. до 2002. године. Након тога од 2003. до 2007. године био је директор маркетинга у фирми „Color press“, заменик генералног директора „Color media international“ од 2007. до 2012. године. Био је одговорни уредник недељника „Печат“ и колумниста у више дневних и недељних листова. Какве ово везе има са Министарством одбране?

Затим Јадранка Јоксимовић, министар за европске интеграције. Каже – каријеру је започела као демонстратор на Факултету политичких наука. Демонстратор је неплаћена функција, помаже професору, а након тога у СРС итд. Имамо и Владана Вукосављевића, кандидата за министра културе и информисања. За њега се каже да је по завршетку студија радио три године у спољнотрговинском предузећу „Универзал“, од 1993. до 2000. године власник је предузећа за пружање правних услуга и консалтинг, а од 2001. до 2013. године власник је предузећа за односе са јавношћу „Logos public relations“. Ово је сасвим у реду, али какве ово везе има са културом?

Затим имамо Милана Кркобабића, за њега сви већ знају, и Ненада Поповића. Значи, велика разлика је између онога што сте овде изговорили да су приоритети и то да се вреднује знање, да се вреднује радно искуство и биографије које сте нам понудили.

Имам једно питање за вас – да ли сте ви изабрали и једног јединог министра? Желим да ми објасните такође, да ми мандатарка објасни како је могуће да председник државе каже да ћете ви бити задужени само за економске ствари, и то специфично дигитализацију, а да ће се политичким стварима бавити потпредседник Дачић. Члан 125. Устава каже да „председник Владе води и усмерава рад Владе, стара се о уједначеном политичком деловању Владе, усклађује рад Владе и представља Владу“. Где је ту други премијер Ивица Дачић и где је ту прича о политичком и економском премијеру? Тако да је ово питање изузетно важно, тиче се и уставног поретка у Републици Србији.

Да поновим на крају – грађани јако тешко живе, привреда јако лоше послује, главни проблем је што није дошло до департизације, главни проблем Србије је партократија, партијско запошљавање које је веће него икада, које је појело све сфере друштва и то је управо оно што би требало реформисати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Прво реплика, Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Да би неко могао да оцењује и вреднује рад било ког другог, потребно је да има одређени ауторитет и кредибилитет. Господин који је сада наводно вредновао рад министара нема ни једно ни друго. Ако се нечим може подичити, може се подичити нечим што сигурно нико други не би прихватио као дичење, то је да је као стечајни управник једног стечајног дужника у том статусу био истовремено и консултант банке која је била поверилац тог стечајног дужника. Ако је то референца, онда немам било какав други коментар нити мислим да ико од вас може да има било какав други коментар.

Ивица Дачић и сви министри заједно са Ивицом Дачићем иза себе имају резултате. Какве резултате има неко ко оцењује њихов рад о томе нека суди неко други, ја нећу. Као човек који се, стицајем околности, по својој професији бавио и стечајном материјом, знам и те како добро како се поједини стечајни управници понашају у стечајним предметима.

На крају, оно што би се мом председнику, председнику СПС-а, могло приписати као евентуална грешка, па јесте грешка, грешка је што је предложио да у саставу Владе, када је он био премијер Републике Србије, буде особа која данас оцењује рад министара на један апсолутно непримерен начин. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Хоћу само да кажем да је боље да разговарамо о резултатима ове Владе. Можете да кажете о људима ово или оно, то је ваше лично мишљење. Ови људи имају резултате и овај тим има резултате какве ниједан тим пре овога није имао, тако да могу да размисле ови експерти и стручњаци који су пре били у владама о својој стручности. При томе свакако мислим да мене не треба никад да сврставате као нестраначку личност у стручњака или експерта у Влади, зато што мислим да је једино важно у Влади да устанете свако јутро и радите од јутра до сутра за своју земљу, а то овај тим ради. Тако да немојте да читате њихове биографије, него погледајте шта су урадили само за последње две или три године. А данас цео дан причамо о тим резултатима, тако да причамо о стварним резултатима, а они свакако о целом тиму овде много више говоре.

Када смо већ код тога, хоћете да ми кажете да су експерти који су раније били у владама – причамо о експертима, стручњацима који су 2009. године довели до реалног раста БДП-а од $-3,1\%$ или 2010. године од $0,6\%$, 2011. године $1,4\%$, 2012. године -1% . О тим експертима говоримо, у односу на ове људе овде који су устајали и радили од јутра до сутра, што је сигурно истина, и постигли резултате.

Сећам се 2009. године, када је формирана тадашња Влада Републике Србије, исто пуна експерата, основала Национални савет за конкурентност са само једним циљем – да побољша позицију Србије на Дуинг бизнис листи Светске банке. Помпезно, четири радне групе, потпредседник Владе је био председник Националног савета за конкурентност. Национални савет за конкурентност је имао свој веб-сајт. Сви министри су били у Националном савету за конкурентност. То су били састанци и најаве. И из године у годину смо наставили да падамо.

Ова Влада, претходна, није имала ни Национални савет за конкурентност, ни помпезне најаве. Имала је једну заједничку радну групу коју је водила потпредседница Владе министарка Михајловић и за две године смо се попели 44 места. Ето, чини ми се да то можда довољно говори, пошто Дуинг бизнис листа Светске банке стварно свеобухватно посматра услове пословања у Србији и чини ми се да можда то довољно говори о томе да ли су, ако хоћемо да причамо о радницима, против експерата у Влади.

Јесте, грађани су се јако пуно жртвовали. Шта је држава урадила? Па, рационализовала се. Имамо 39.000 мање запослених у државној управи у поређењу са децембром 2013. године. Имамо око 80.000 мање уколико ту укључимо и јавна предузећа. Укупна уштеда у буџету од децембра 2013.

године је око 180 милиона евра. Рационализовала се, а сада улазимо у реорганизацију. Уводи ред тако што наплаћује оно што је њено, да би напунила буџет и помогла даље грађанима.

Причала сам нешто о томе да су сви пре имали фантастичне си-вијеве, били у Влади све стручњаци, али зато смо морали да сачекамо 2015. годину. Године 2015, да грађани знају, први пут у Србији започето је са наплатом лучких накнада. Замислите, до 2015. године нико у Србији није наплаћивао лучке накнаде. Зашто? Зато што није било потребе, зато што то није легитиман приход за буџет, зато што је неко некоме давао у џеп да не би наплаћивао лучке накнаде. Да не улазим у то, али је л' реално да смо ми имали стручњаке у Влади, све супер си-вијеве, и онда се нико није сетио да наплаћује лучке накнаде? Приход у 2015. години од лучких накнада за буџет био је 88 милиона динара. Није пуно, али значи. У 2016. години 170 милиона динара. Сад смо увели систем, наплаћујемо, имамо више пара за социјалну заштиту, за мајке, за вртиће, за путеве итд.

Легализација нелегалних објеката – морали смо да чекамо 2015-2016. годину да се напишу нелегални објекти. Да ли је то била тако фантастична, експертска идеја да уведемо ред у државу, да напишемо нелегалне објекте? Није их било пуно, близу два милиона. Ето толико је била запуштена држава.

Издавање пољопривредног земљишта – већ сам рекла, преко 146.000 ха у сивој зони. Ми смо у 2016. години од закупа пољопривредног земљишта буџет увећали за 16 милиона евра у односу на 2014. годину. То је већ значајно, ја мислим.

Шта је држава још урадила? Године 2015. је донела Закон о инспекцијском надзору. Да ли грађани Србије, и то сам пуно пута причала када смо причали о борби против сиве економије, могу да верују да се ниједна влада до 2015. године није сетила да инспекције треба да буду надлежне и за нерегистроване привредне субјекте? Да ли је то реално? Да имате фризерски салон који је регистрован и поред њега фризерски салон који није регистрован, и онда овај који је регистрован, тамо иде инспекција и покушава да нађе шта није у реду, изађе, уђе у други фризерски салон, он каже – али људи, ми нисмо ни регистровани, они кажу – јао, извините, молим вас, по закону ми нисмо надлежни за вас, само ви наставите да радите. И то је океј? Па држава је до 2015. године стимулисала привреду да иде у сиву зону!

Отплата гаранција. Одвојили смо у буџету за отплату гаранција. Ако је неко економски стручњак или стечајни управник, вероватно мора да зна да, ако је сада дошло на наплату, гаранције које смо давали а које су повучене зато што нису добро испреговаране, да је то онда преговарано пре

пет година, зато што је углавном толико грејс-период. Зар није? Пет година грејс-период, дакле пре пет година је то наплаћивано. Дошло је на наплату сада.

Мислим да је најбољи доказ како се Влада бори за свако предузеће Железара Смедерево, и ту више нећу рећи ни једну једину реч.

На крају крајева, и та е-управа, да, и ту уводимо ред у државну управу. Видите, после више од седам година завршили смо попис, пренос матичних књига у електронски облик. Причамо о јединственом бирачком списку. Што, је л' нико није могао да заврши пренос матичних књига у електронски облик и онда само ту базу података да повеже са јединственим бирачким списком и да се аутоматски ажурира? Да ли је то била експертска идеја? Не, то је био здрав разум.

Ова Влада је коначно кренула да уводи ред у државу и здрав разум у државну управу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици ...

(Саша Радуловић: А, реплика?)

Овај тамо што галами мора да жури на неку свирку. Предлажем да му одузмете трзалицу, може да буде опасан за себе и друге.

Наиме, та економска громада је – а он је економиста колико и мој колега пољопривредник, пољопривредник само у покушају – овде углавном говорио о партократији. Једина партија коју он има, а нема регистровану партију, једина партија коју он има је партија карата. Надам се да не жури на њу.

Сада ћу мало причати о тој громади, који је слао своје посланике да ме овде пљују и псују, све за 800.000 динара из те његове назовипартије, а он је против партократије. Па кажу овако, пише он – моја и Цвијанова посланичка група сигурно ће бити део будуће владајуће коалиције јер су то ММФ и Американци поставили Вучићу као услов за обећаних 500 милиона долара буџетске подршке. Он је то био приморан да прихвати, баш као што је морао да прихвати и моје именовање у августу прошле године, дакле преко воље. Требало би да преузем поново спојено Министарство привреде и финансија, а мој најбољи сарадник А. С. место гувернера НБС, након што Јоргованка Табаковић после избора буде именована за амбасадора.

Ја ово не зовем партократија. Ја ово зовем кумократија.

Идемо даље. Овај што је очигледно отишао на свирку или на партију карата, економска громада, саветник у Америчкој амбасади, пише акт о именовању да се ангажује његова фирма у вођењу књиговодства у

Првој српској фабрици шећера „Димитрије Туцовић“. Очигледно да се лепо оследио, али оно што боду очи, фирма је Студентски трг број 15/4. Ту је седиште СПС-а. Ту фирма никада није постојала. Ово је из 2009. године. Није могла да има ПИБ. Е тако су они владали, тако је то била партократија, тако су они уништавали све редом, под геслом – пребаци својој фирми, пребаци жени, пребаци куму.

Овде смо слушали још једну громаду православне природе, који је истакао неколико својих примедби. И ја сам имао став о геј-паради и нисам га променио. Ја сам против геј-параде. Ја сам и против геј-пропаганде. Ја сам против хетеропропаганде, уколико се она јавно испољава, али ја нећу правити партију и каријеру на тој паради. Правићу антипропаганду и онда ћу да правим прво црквено, православно, породично удружење које ћу прогласити после странком, а при томе ћу се заклетити на Тројеручицу да нећу правити странку помоћу те идеје.

Ја обично као верник, као што је и он, одем у цркву нешто да оставим, а он оде у цркву да нешто узме да направи породично удружење, а онда, где чуда, он успе да превари свештенике. Да није било Скота, ја верујем да му ни црква ни вера не би помогли.

Наравно, гласаћу за премијера и Владу. Ја сам већ гласао за Ану Брнабић да буде министарка. Ако сам гласао да буде члан Владе, како могу онда да не гласам да председава тој Влади? То ми је онако помало лицемерно. Овде се не гласа за геј-параду него за Владу, и из тог разлога ћу ја гласати. Одмах да вам кажем, није први пут да гласам за геј-премијера. То сам урадио и 2003. године, у карактерном смислу, кад сам гласао за мог колегу пољопривредника да буде премијер.

Овде смо прошли поред Карађорђа, човека који је покренуо стварање нове, модерне српске државе. Желим да захвалим свим сељацима, свим радницима, грађанима, посебно из унутрашњости, посебно мојим сељанима, који су кроз блато, преко брвна ишли до гласачког места знајући да својим гласовима у ствари спасавају државу од већих невоља. Ја сам им захвалан што су државотворни, што су разумели потребу да на чело државе дође јак човек. То је створило прилику и да поново имамо избор Владе и ја сам захвалан тим малим људима.

И ми о њима морамо да водимо рачуна, јер пољопривредна политика није више само питање пољопривреде већ питање демографије, питање безбедности, сигурности. Желим да пољопривреду, енергетику и прерађивачку индустрију спојимо што ближе месту производње, што ближе селу – да ли кроз произвођачко-прерађивачке задруге, да ли кроз хладњаче, да ли кроз сушаре, да ли изградњом прерађивачких капацитета. Углавном

те мале, вредне људе треба задржати тамо где сада живе, јер су они државотворни и то су показали небројено пута.

Достојевски је рекао – није довољно имати сиромашне, потребно је направити беднике. Управо је то било гесло и водиља странке бившег режима, жуте машинерије, покрета џабалебароша, лопова и понеког стечајног управника. Нетачна је Атлагићева теорија да је човек постао од стечајног управника. Гледајући једног ја сам закључио да је тако постао нечовек. Та жута машинерија, покрет џабалебароша и лопова је немилице крала и отпуштала стотине хиљада људи рушећи им достојанство, који су сиромашни, отпуштени, слабо плаћени, без икаквог достојанства тумарали, тако отпуштени, радничким предграђима по индустријским градовима.

За то време изнето је 50 милијарди њиховог новца. Све што је било наше, заједничко, све је постало њихово. Изнето је, по проценама међународних организација, 50 милијарди нашег новца на Девичанска Острва, Сејшелска Острва и нека друга белосветска острва. Данас, када мој колега пољопривредник прича о прању новца, о владавини права, хајде да видимо како то у 24. години још није био служио војску, а није ишао на факултет... Па средња трговачка није факултет... У то време се служила војска са 19 година, а он каже да у 24. години још увек није служио војску, што нас доводи до тога да вероватно није говорио истину.

Наиме, тај мој колега пољопривредник који прича о прању новца је основао фирму, решењем итд. 24.11.2008. године, „Винемонт вентурес тортола ротаун“ Девичанска Острва, британска, матични број итд. То је онај исти који се залаже за владавину права, а ви, госпођо министарко, први ваш задатак кад поново будете министар правде је да проверите да ли је истина оно што сведоче његове колеге из странке да је у младости избацио човека из воза само зато што је говорио енглески. Дакле, тог појединца треба добро проверити, а по могућству, ако је тачно оно што је господин Мартиновић рекао, и одузети оружје.

Они данас критикују нас што нисмо решили све проблеме...

(Зоран Красић: Није у затвору.)

Добро, господине Красићу, мало тише. Не можете мене омести тако лако.

... Што нисмо решили све проблеме брзо и једноставно, проблеме које су они оставили, а нема проблема у овој држави које они нису направили. Из тешке ситуације се не излази лако већ тешко. Држава је сложен, озбиљан и дуго прављен производ. Много времена ће требати да се поправи штета. Они данас говоре о Херцеговачкој, о владавини права. Толики политички притисак врше да треба да буду свесни да нема

владавине права уз тако јак и велик политички притисак који се врши на тужилаштво и на правосуђе.

Они причају о слободама. Слобода говора је прво демократско право, а мене су тужили господин „Расуловић“, његова жена, куче није, за речи изговорене у Народној скупштини и уз тужбу су приложили, веровали или не, стенограм. Данас они кличу за слободу без страха, а при томе оправдавају пребијање Милановића, својевремено, пред РТС-а.

Што се тиче одбране, ту сам у обавези да кажем да је министар одбране квалификован за тај посао, и правном струком а и касније радовима из безбедности, али да бисмо очували мир, треба да знамо да нису сви напољу нама баш толико наклоњени пријатељи, да има оних који желе да подељене народе бивше Југославије искористе једне против других. Да бисмо очували мир, морамо имати технику и спремну војску која може очувати тај мир и на технички начин, јер без снажне војске, ако нисмо спремни за не дај боже неке сукобе, у таквим ситуацијама ћемо тешко очувати мир.

Не треба да срљамо у сукобе, јер онај ко срља у сукобе обично их изгуби. Ми треба да се угледамо мало и на Наполеона, који је рекао – треба знати кад навући лављу кожу а кад лисичју. Ми смо доста ратовали за друге, време је да живимо за себе, али при томе морамо бити спремни на сваку врсту отпора у одбрамбеном сукобу јер ми своју државу и своју земљу морамо штитити својом војском; ко нема своју војску, храниће туђу.

Што се спољне политике тиче, ми морамо поштовати себе. Треба да имамо пријатеље и партнере, али при томе можемо да будемо пријатељи и партнери и са Русијом, и са Кином, и са САД, и са ЕУ. Можемо бити партнери, али не и вазали и поданици.

Наш национални интерес, уколико други цени шта је наш национални интерес, и није наш национални интерес. Ви сте Влада континуитета. Ви настављате рад Владе која је направила суфицит, ви настављате рад Владе која је инфлацију, готово двоцифрену, свела на занемарљиву, раст курса је занемарљив, покривеност увоза извозом је готово изједначена, близу 80%.

С тим у вези да кажем да је покривеност увоза извозом у Русију најмања. Русија је далеко, не могу све робе да буду конкурентне тамо, без обзира на ниске царинске стопе.

Ми морамо користити пут у ЕУ да оснажимо своју економију, да би они други инвестирали у то. Ова Влада је направила суфицит, ова Влада је направила државу која може да живи од својих прихода, која више убере него што потроши. Ми морамо да се вежемо за производњу, за извоз. Овако мале државе могу да опстану само уколико имају довољно инвеститора који

ће донети део тржишта, где ћемо извозом моћи да стекнемо новац да сервисирамо обавезе и дугове и да обезбедимо што бољу егзистенцију свом становништву.

Верујем да је пред Владом мукотрпан рад, да се ви нећете уздати у срећу и потковицу, ви ћете заврнути рукаве, да нећете људима завртати руке... верујем да сте посвећени, да ћете бити вредни, многи од вас су то у прошлом сазиву показали.

И на крају да кажем, ови који се залажу за велику Србију, ми се морамо изборити за неку бољу будућност, морамо бити економски јаки. Да бисмо једнога дана повратили КиМ, прво морамо имати снажну економију. Из те снажне економије мора да проистекне снажна политичка позиција наше земље, снажна војска, и стога Србија мора да буде велика.

Нама ће бити боље када будемо бољи. Србија ће бити велика када постане велика изнутра. Ми се морамо изборити за бољу будућност. Поклоњена будућност не постоји.

И на крају, онима који мисле да ће дисциплина попустити, овој Влади саветујем: Томас Ман је рекао – за отаџбину све, за Владу колико заслужи. Преводим то: мој глас имате док за Србију дајете све, дакле мој глас је за Србију све, а за Владу колико заслужи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Драган Весовић: Пословник.)

Реч има народни посланик Драган Весовић, повреда Пословника.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Мислим да је прекршен члан 106 Пословника, где каже да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Без обзира на то што је мени врло интересантно да уваженог колегу слушам, он је негде тек у 13. минути и петнаестој секунди проговорио прву реч о Влади и о експозеу. До тада смо слушали и о избацивању из воза, и о виноградима, и о разним типовима острва, и о оружју, и о свему, и о цркви, и о парадама. Тако да мислим да је стварно требало мало упозорити колегу, без обзира на то што је доста ствари које мене интересују рекао, и које су ме интригирале. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Он је само поредио бивше Владе са мандатарком и са њеним саставом Владе. Није било основа да га прекинем. Ја сам разумела његов говор.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Мени је јако драго што сте ви разумели.

Прво да укажем да су повређени чланови 27, 107. и 109. Пословника о раду Народне скупштине. Не само што господин није говорио о теми дневног реда, од 15 минута 13,5 је говорио о нечему другом, него је и

нарушио достојанство Народне скупштине, члан 107, а ви сте по члану 27 дужни да се старате о примени Пословника и да примените мере које вам даје члан 109.

Када смо у нашем излагању, када је председник наше посланичке групе изнео политичку квалификацију како Двери виде и сматрају Бриселски споразум, а сматрамо га издајом националних интереса, и када смо лица која су га потписала тако квалификовали, ви сте, на ургирање других посланика, прво сте прекидали нашег председника а онда сте на ургенцију по Пословнику изrekli две опомене.

Ево сада ја кажем да је народни посланик Маријан Ристичевић у свом говору говорио о свему осим о теми дневног реда. Говорио је о свим посланичким групама опозиције и цитирају њега, једног је назвао лажним пољопривредником, овде је назвао људе жутиим џабалебарошима и нерадницима, лоповима. Погледајте у стенограму, дао је такве квалификације.

Па вас молим, с обзиром на то да сте били тако осетљиви када се тиче носилаца извршне власти, да исти степен осетљивости примените и када се тиче посланика опозиције, па да, ево, на ову моју ургенцију примените члан 109. Пословника и господину Ристичевићу изрекнете меру опомене зато што је колеге народне посланике тако квалификовао и тако увредио. Мислим да би то онда био паритет у примени тумачења овог Пословника. Или онда остаје да повучете опомене које сте раније изrekli Бошку Обрадовићу, јер онда не тумачите Пословник на равноправан начин.

ПРЕДСЕДНИК: Под условом да ми тачно кажете на кога је све мислио, пошто се он није изјаснио. Нико се није препознао, нико се није јављао.

(Бошко Обрадовић: Ја сам се пронашао.)

Нико се није јављао. Значи, није рекао ко је тај лажни пољопривредник итд. Ни не очекујем да каже.

(Срђан Ного: Ко је геј-председник Владе?)

Ко је геј-председник Владе?

(Срђан Ного: Који седи овде.)

Знам једног. Према томе, боље да се зауставимо.

(Срђан Ного: Да ставите на гласање.)

Не мора да значи да је на овом нивоу власти. Тако да свако од нас има неке своје асоцијације на кога је мислио Маријан Ристичевић. А он је рекао одређену годину, ја тада нисам била у Парламенту, тако да не могу да вам то потврдим.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, уважена госпођо Брнабић, на почетку желим да кажем да ће посланичка група СНС свим срцем гласати за вас и за предложене министре у Влади Србије. Желим да вам кажем у име посланичке групе да ћете у нама, посланицима СНС-а, и у свим посланицима који су изабрани на Изборној листи Александар Вучић – Србија побеђује, имати доброг савезника у свему ономе што намеравате да урадите и што сте изнели у свом експозеу.

Ваш експозе је врло озбиљно написан. Ви сте обухватили својим експозеом све сегменте друштвеног живота за које је надлежна Влада Републике Србије. Колико је ваш експозе озбиљно написан, мислим да довољно говоре следећи подаци. Некада бројеви говоре више и од самих речи. Ваш експозе, који су народни посланици добили, има 88 страница и то, као што видите, писано и са једне и са друге стране. Експозе Зорана Ђинђића имао је 13,5 страница, експозе господина Зорана Живковића из 2003. године имао је шест и по страница, експозе Војислава Коштунице 2004. године имао је девет страница, експозе Војислава Коштунице из 2007. године имао је десет и по страница и експозе Мирка Цветковића из 2008. године имао је осам и по страница.

Мислим да ово довољно говори о томе како се државом управљало и какве су нам Владе биле у оном периоду када су држави направљени огромни проблеми, и политички, и економски и социјални, а које и ова Влада, као и све Владе од 2012. године морају да решавају.

Оно што такође желим да истакнем, а важно је да се истакне за СНС, овде су поједини посланици, можда у жељи да буду духовити или можда у жељи да унесу неку злу крв у редове СНС-а, рекли да ви нисте кандидат СНСа. Ја кажем да јесте и да је СНС у политички живот Србије унео један нови стил. На државу не треба да се посматра искључиво страначким наочарима. Ви сте кандидат СНС-а за председника Владе не зато што имате или немате чланску књижицу наше странке, него зато што је ваш експозе, а то значи програм ваше Владе, апсолутно у складу са програмом СНС-а. То је програм једне модерне, демократске, напредне и развијене Србије.

Тakoђе желим да истакнем, а важно је да се истакне за нас из СНС-а, имајући у виду чињеницу да смо сви ми који на било који начин представљамо СНС, сви ми који се боримо за једну бољу и другачију Србију на челу са Александром Вучићем, од 2. априла, практично од дана када су завршени председнички избори, изложени једној баражној артиљеријској ватри, медијској и политичкој. Покушали су да нас убеди да Александар Вучић заправо није победио на председничким изборима, да

није победник онај ко освоји 2. 200.000 гласова или, у процентима, скоро 56% гласова оних који су изашли на гласање, него да су победници избора они који су на изборима освојили 1%, 2,2%, четири зарез нешто, 5% итд.

Већ 3. априла имали сте некакве спонтане протесте испред Народне скупштине оних који нису рекли да је Александар Вучић покрао изборе, него оних који су тврдили да су незадовољни изборним резултатима. Ја мислим да је то нешто што није забележено у цивилизованом и демократском свету – да се неко окупи зато што је незадовољан чињеницом да је на изборима победио кандидат једне странке или једне групе странака.

Ово желим да кажем, пре свега, због предложеног кандидата за министра унутрашњих послова. Упркос чињеници да ниједан од тих скупова који су данима и недељама, преко 70 дана, били одржавани овде испред Народне скупштине и у центру Београда, иако ниједан од тих скупова није био легално одржан, ниједан од тих скупова није био пријављен, а на тим скуповима су се могле видети и чути најстрашније могуће паролe и речи против Александра Вучића, пре свега, али и против свих оних који подржавамо и боримо се за његову политику.

Маја Гојковић је била на потерницама, на њено чело је стављена мета. Нећу да цитирам све оне вулгарности које су могле да се виде на појединим паролама. Никада полиција за тих 70 и нешто дана није реаговала, и не да није реаговала, него нисте могли да видите полицајце на улици. Нико није повређен, не дај боже, нико није погинуо као што је Ранко Панић погинуо 2008. године.

Дакле, покушали су да обесмисле победу Александра Вучића и то им није пошло за руком. Није им пошло за руком зато што, просто, вољу народа не можете да победите. Можете да мрзите, можете да не волите, можете да се не слажете са нечијом политиком, али вољу народа не можете да промените. То је био први покушај да се на неки начин политички делегитимизује победа Александра Вучића на председничким изборима.

Други покушај делегитимизације Александра Вучића и његове победе на председничким изборима везан је за избор госпође Брнабић за мандатара за састав нове Владе Републике Србије. Надам се да се слажете са мном, госпођо Брнабић. Отприлике је била створена следећа ситуација – шта има Александар Вучић ту да се пита око нове Владе, он је изабран за председника Републике. Он сад треба да иде у музеј воштаних фигура и више не сме да изјави апсолутно било шта што има везе са политиком Републике Србије. Откуд право Александру Вучићу, човеку који је добио преко два милиона гласова, да повери мандат за састав Владе Ани Брнабић? То је био други покушај да се делегитимизује, да се обесмисли и победа

Александра Вучића, али и да се обесмисли и уставни и политички систем Републике Србије.

Желим да подсетим оне који Александра Вучића бесомучно нападају, из дана у дан, а заједно са њим и вас, госпођо Брнабић, и министре у будућој Влади и све нас који подржавамо политику Александра Вучића, да је једно од начела на којима почива Устав Републике Србије подела власти на законодавну, извршну, односно управну, и судску власт. То је уставно начело, то је начело на коме се темељи политички систем Републике Србије. И не само то, о томе каква је улога шефа државе у политичком систему, о томе је писао Слободан Јовановић, највећи српски правник, теоретичар, у свом чувеном делу о држави „Основи једне правне теорије“. Сада ћу да прочитам оно што је Слободан Јовановић написао пре више од сто година о томе каква је улога шефа државе у уставном и политичком систему једне државе:

„На челу управне власти стоји један човек, један шеф. Њему је апсолутно немогућно вршити све послове управне власти непосредно. Он их врши преко једног великог броја потчињених органа. Сваки од тих органа врши један део тих послова. Управни су послови, дакле, распарчани између великог броја разних органа и јединство се управе одржава тиме што њени многобројни органи стоје под једним заједничким шефом. Хијерархија управне власти срачуната је да одржи јединство у раду управне власти. Идући од нижих органа са уским кругом послова ка вишим органима са ширим кругом послова наилази се на све мањи број органа док се најзад не долази до неколико самих министара који држе у својим рукама целу државну управу.“

И онда реченица којом Слободан Јовановић завршава своје излагање о положају шефа државе: „Над њима се уздиже шеф управне власти чијој су једној вољи потчињени сви управни органи.“

Већег правног теоретичара, госпођо Брнабић, од Слободана Јовановића српски народ досада није дао. И све оно што ради Александар Вучић везано за формирање нове Владе Републике Србије апсолутно је у складу са Уставом Републике Србије, апсолутно је у складу са највишим достигнућима српске, али не само српске правне и политичке теорије.

Што се тиче програма који сте изнели, посланичка група СНС тај програм апсолутно подржава. Ми га подражавамо и када је у питању унутрашња и када је у питању спољна политика Републике Србије.

Данас је било много речи о Видовдану и значају Видовдана у српској историји. Данас су наши Видовдани и наша Косова поља нове фабрике, нови путеви, нове железнице, нове школе, нове болнице, нова обданишта... То су наши Видовдани, који ће нам омогућити да Србија

добије и ту своју битку за Косово и Метохију. Косово и Метохију не може да брани у саставу своје државе слаба Србија. Јака Србија, здрава Србија то може да учини.

Ваш програм који сте изнели је апсолутно у складу са програмом СНС-а. Ми желимо да се коначно, после векова и векова српске неслоге и разједињености, сви Срби и сви грађани Србије сложе и прикупе да Србија постане заиста здрава и јака, да Срби и грађани Србије на свет гледају својим очима, не нечијим туђим. Ово није ни руска, ни америчка, ово је српска Влада. Као што је рекао данас Александар Вучић – ово је Влада која се формира; ако се формира под нечијим притиском, формира се под притиском грађана. Дакле, ово је Влада која ће да представља и да заступа све грађане Републике Србије.

Ја вам желим много среће и успеха, пре свега када је у питању економска и финансијска политика. Желим вам да наставите са економском обновом Републике Србије, желим вам да и за време вашег мандата, као што је то било и за време мандата Александра Вучића, наше јавне финансије буду и остану здраве. Желим вам пуно среће и успеха у сектору који води госпођа Зорана Михајловић, а то значи даљу изградњу путне и железничке инфраструктуре, то значи даље унапређење авио-саобраћаја.

Желим вам да наставите са оним добрим трендом, који је започео Александар Вучић, привлачења великог броја инвестиција, отварања нових радних места, повећавања БДП-а, смањивања јавног дуга, повећавања суфицита а смањивања дефицита. Неће вам бити лако, зато што наслеђујете једног успешног, храброг, снажног и енергичног човека, али слушајући вас данас цео дан, од момента када сте изложили свој експозе па ево до пре неколико минута када сте одговарали на питања народних посланика, ја сам убеђен да ви ту енергију, ту храброст, ту одлучност апсолутно поседујете и због тога ћете имати безрезервну подршку Српске напредне странке, односно њене посланичке групе.

Што се тиче спољне политике коју сте кандидовали, ми је такође апсолутно подржавамо. Стратешко опредељење Републике Србије јесте чланство у ЕУ и све оно што ми радимо, радимо због тога да бисмо пре свега изнутра реформисали српско друштво и припремили га за тренутак када ће Србија постати члан ЕУ. Али ми то не радимо, и то је важно да се нагласи због грађана Србије, ми то не радимо због ЕУ, ми то радимо због нас, јер је у интересу Републике Србије и њених грађана да има и више путева, и више школа, и више болница, и бољу пољопривреду, и боље здравство, и боље и ефикасније правосуђе, и, наравно, бољу и ефикаснију државну управу.

При свему томе, подржавамо вашу политику неувођења санкција Руској Федерацији, подржавамо вашу политику наставка продубљивања добрих и све бољих односа и са Русијом и са Кином и са свим другим нашим пријатељима у свету. Ја знам, и то знају сви посланици СНС, то знају и они који су вас критиковали али то просто раде из дневнополитичких разлога, да позиција Републике Србије у међународној заједници није нимало једноставна. Ми у свету имамо и пријатеље а имамо и земље које су нам можда мало мање пријатељи, али просто са њима морамо да сарађујемо, другачије не можемо. Историја 20. века нас учи, кад год смо ми Срби сматрали да од нас зависи судбина света, ми смо доживели тешке поразе – и политичке, и војне, и демографске.

Јуначе се неки данас, пребројавају ваша крвна зрнца, кажу како треба да водимо политику према Косову и Метохији, како треба да бранимо Србе у окружењу, а ја желим да кажем, због грађана Србије, како то раде мудри народи и како то раде народи који су, а у које нажалост и ми Срби врло често спадамо, мало мање мудри.

Из Другог светског рата смо као победници изашли и ми и Енглези. Срби су изгубили сваког седмог човека, сваког седмог мушкарца, жену и дете, Енглези сваког 44. Хајде мало ми Срби да будемо паметни, као што је рекао мој колега Ристичевић, хајде мало ми да будемо мудри и да водимо рачуна о Србији, да ојачамо Србију, да је оздравимо. Када је ојачамо и када је оздравимо, онда ће та и таква Србија и те како моћи да сачува и Србе на Косову и Метохији и да гарантује највиши степен људских права и слобода и Срба у Хрватској, и Срба у Црној Гори, и Срба у Македонији, и да ојача ионако добре везе и односе које имамо са Републиком Српском.

На крају, госпођо Брнабић, пошто знам да сте предано радили на унапређењу наше државне управе и будући да знам како познајете колико је тешко реформисати државну управу, да завршим речима опет Слободана Јовановића – законодавна власт размишља, управна власт дела. Од законодавне се власти тражи свестраност проматрања и објективност суђења, од управне власти брзина одлучивања и енергичност извођења. Ја вам желим, госпођо Брнабић, да будете брзи у одлучивању и енергични у извођењу исто онако као што је то била и Влада Александра Вучића.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Завршили смо са овлашћеним представницима посланичких група. Данашњи рад завршавамо овим и почињемо сутра у 10.00 часова.

Ја се извињавам посланику Ненаду Чанку, али консензус је утврдио да смо се уморили.

(Седница је прекинута у 20.00 часова.)